

NOVI TAVNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

9. SEPTEMBER

PRAZNIK OBČINE ŠMARJE PRI JELŠAH

9. septembra 1944 so enote XIII. brigade Mirka Bračiča skupno s Kozjanskim odredom uničile močno utrjeno sovražnikovo obmejno postojanko v Kozjem. Z zaključkom te uspešne akcije je bilo osvobojeno skoraj vse Kozjansko. Partizansko in revolucionarno gibanje na Kozjanskem je s tem dobilo nov polet, saj so po tem dogodku številne politične akcije omogočile organiziranje nove ljudske oblasti na Kozjanskem.

V spomn na te dogodke izpred 31 let praznuje občina Smarje pri Jelšah svoj občinski praznik. 30 let po vojne graditve v svobodi je posebno obeležje letošnjega občinskega praznika. Gospodarski razvoj občine se je odvijal v posebnih razmerah, saj je bilo območje občine pretežno kmetijsko zaostalo z neurejenimi komunikacijami in le nekaj industrije v Rogaški Slatini. Povojni razvoj gospodarstva je slonel zlasti na krepi vi obstoječih industrijskih obratov in krepi vi zasebne in družbene kmetijske proizvodnje. V manjši meri je prišlo do ustanavljanja novih industrijskih obratov na območju Kozjanskega. Razslojevanje kmetijskega dela prebivalstva ni dohitevalo odpiranje delovnih mest industrije. Tako se je ves čas po vojni do leta 1972 nadaljevalo stoletno upadanje števila prebivalstva območja občine. Pred 100 leti je na tem prostoru živel 6000 ljudi (20 odstotkov) več kot danes. Upadanje števila prebivalcev se je zaustavilo v letu 1972. Od takrat število prebivalcev šmarske občine neznažno narašča. Nedvomno je povojni gospodarski in družbeni razvoj zlasti šolstva ter delno infrastrukture omogočil večjo perspektivo na manj razvitem Kozjanskem, še posebej v zadnjem srednjeročnem obdobju.

Odkar je občina opredeljena kot manj razvita in odkar je deležna posebne družbene pomoči za pospeševanje gospodarskih in družbenih dejavnosti, je bil premik v razvoju občine bolj izrazit. (1000 novih delovnih mest.) V obdobju delovanja zakona o pospeševanju manj razvitih območij v SRS so bile v občini ustvarjene obsežne naložbe v gospodarstvu, kar je predusled rezultat prizadevanj delovnih ljudi v občini. Naložbe v izgradnji infrastrukture, zlasti cest, počasi odpirajo Kozjansko ostalemu svetu. Pričakujemo, da se bo obseg naložb v načrtovanem srednjeročnem obdobju do leta 1980 še povečal, saj je pospešeni razvoj družbenih in gospodarskih dejavnosti na manj razvitih območjih v SRS ena od osnovnih nalog načrtovanega obdobja. Pri tem pa bo izrednega pomena mobilizacija vseh lastnih sil v samoupravnih interesnih skupnostih, temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih.

Možnost zaposlovanja naj bo vodilo za odpiranje novih delovnih mest tam, kjer kmetijstvo z razvojem intenzivne in mehanizirane proizvodnje sprošča delovno silo. Potrebno je izkoristiti prednosti občine za razvoj zlasti na področju zdraviliškoturistične dejavnosti, predelave nekovin, kmetijstva in drugo. Pričakujemo pa tudi večjo pripravljenost gospodarstva industrijsko razvitih območij za odpiranje obratov v naši občini. Doslej je bil že poleg obstoječih obratov gospodarstva izven občine na novo zastavljen obrat »Gore nje« v Rogatcu.

Vsakoletno praznovanje občinskega praznika pomeni tudi pregled uspehov delovnih ljudi in občanov na vseh področjih gospodarskega in družbenega življenja. Praznovanje letošnjega občinskega praznika ima poleg zgodovinskih obeležij in tekočih uspehov gospodarstva ter komunalnega urejanja občine, posebnost v spremljanju uspešnih akcij solidarnosti delovnih ljudi Slovenije pri odpravljanju posledic potresa.

Za izgradnjo prizadetih novih šol je bila na iniciativno Velenja sproščena širša akcija, v kateri sodelujejo delovni ljudje gospodarsko močnejših območij, tako da poleg dogovorjene solidarnosti, gradijo šole v naši občini. Šole v Zibiki, Sentvidu, Pristavi, Mestinjcu, Smarju, Vinskem vrhu (otvoritev v okviru praznovanja občinskega praznika kot rezultat solidarnostne akcije zasavskega revirjev) in Kristan vrhu bodo premik poznejšim generacijam o spontanem in solidarnem odzivu delovnih ljudi, kar predstavlja temeljno vrednoto naše socialistične družbe.

FRANC MLAKER

Z UREDNIKOVE MIZE

Leteli smo za vas, drage bralke in bralci nad »Sloveniko«. Zelimo vam prikazati »iz zraka« kaj se velikega dogaja na naši zemlji. Resnično, z zemlje, s ceste tega velikega gradbišča skorajda niti opazimo ne, a gre za veliko reč, da bi dohajali danes in jutri. Pogled iz zraka si oglejte na 12. in 13. strani NT. Vsi pa, ki radi obiskujete teleblagovnico T naj si od jutri dalje ogledajo še kaj več o »Sloveniki«.

Na Kozjanskem je mladina za letos končala z delom. Slovo z domačini je bilo prisrčno. Snemanje filma Bele trave še ni končano. Ljubisa Samaržič, ime domačega filma, je bil na obhodu po Celju, ima kritično oko za stari del mesta. Pokaral nas je, sicer pa mu je Celje všeč. Tudi on Celjanom in...

Občanom šmarske občine, ki ta teden slavijo občinski praznik, iskreno čestitata tudi naše uredništvo z željo, da bi v prihodnje v našem časniku lahko pisali o še večjih uspehih na razvojni poti.

Vaš urednik

To je bil praznik za krajanje Vinskega vrha in sploh za celo šmarsko občino. Dobili so novo šolo, sad solidarnosti rdečih rudarskih revirjev Zasavja: Trbovelj, Zagorja in Hrastnika. Na nedeljski slovesnosti se je zbralo ob številnih gostih sosednjih občin vse mlado in staro, kjer so proslavili to veliko pridobitev, ki sodi tudi v praznovanje šmarskega občinskega praznika. Več o šoli berite na 3. strani.

FOTO: DRAGO MEDVED

ŠMARSKI PRAZNIK

Ob letošnjem prazniku občine Smarje pri Jelšah so se v počastitev zgodovinskega dne, 9. septembra, ko je Kozjanski odred napadel Kozje, že zvrstile nekatere važnejše proslave in dogodki. Ze minulo soboto je bila v Kozjem košarkarska tekma med domačini in Rogaško Slatino. Najslavesneje je bilo v nedeljo dopoldne, ko so na Vinskem vrhu dobili novo šolo. O tem berite obširneje na 3. strani današnje številke NT. Istega dne je bila v Rogaški Slatini nogometna tekma s pomurskimi Bakovci. V ponedeljek so tekmovali v košarki ob-

činske sindikalne ekipe, v torek pa je bilo v Bistrici ob Sotli strelsko tekmovanje ekip in posameznikov. V sredo je bil v Rogaški slatini ponovno vpeljan šahovski turnir ekip in posameznikov, saj Rogaška Slatina slovi kot znano šahovsko mesto v Sloveniji. Danes bo srečanje izbranih ekip občine, ki se bodo pomerile z garnizonom Borac JLA iz Zagreba. Jutri bo v Podčetrtnu zanimivo tekmovanje v krošu za šolska športna društva. Istega dne bo v Rogaški Slatini tekmovanje v košarki in sicer med Rogaško Slatino in Grobelnim ter Stek-

larjem in ptujsko Dravo. Zvečer bo v pivnici Zdravilišča Rogaške Slatine otvoritev likovne razstave Gabrijela Kolbiča in otvoritev knjižnice in koncert okteta Gallus.

V soboto, 6. septembra pa bo ob 15. uri svečana seja občinske skupščine v Zdraviliški dvorani, kjer bo govoril predsednik skupščine Joško Lojen o tridesetletni socialistični graditvi v občini, sprejeli bodo odlok o imenovanju ulic, cest in trgov v Rogaški Slatini in podelil občinska priznanja in nagrade. Naslednji dan bo v Rogatcu nogometna tekma

Straža—Steklar, 9. septembra pa bo svečani avto rally do vseh spomenikov NOV v šmarski občini s spominsko in zaključno svečanostjo v Kozjem okoli 19. ure zvečer.

D. M.

LAŠKO: DARUJTE KRI

Republiški odbor Rdečega križa vabi vse občane laške občine na odvzem krvi, ki bo v Laškem 11. in 12. septembra.

Ker je dajanje krvi odraz človečnosti, pričakuje Rdeči križ Slovenije na odvzem krvi vse zdrave občane!

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10—Telefon 23-771

VEGA

Če kupujete kuhinjo, povprašajte po kuhinji VEGA, kajti kuhinja VEGA je moderna, funkcionalna, kvalitetna.

SREČANJE BORCEV NOV — ŽELEZARJEV

VSELEJ MED PRVIMI!

Odkar so slovenske železarne združene, se vsako leto sestajajo tudi nekdanji borci NOV, zaposleni ali upokojeni v železarskih kolektivih. Za Pokljuko, kjer so srečanje organizirali Jeseničani, po Kotljah, kjer so bili gostitelji železarji z Raven, so letos prišli na vrsto tudi štorski železarji. Letošnje srečanje naj bi bilo še posebej svečano, saj je potekalo v jubilejnim letu 30. obletnice osvoboditve.

Okoli 1500 udeležencev, med temi okoli 170 mladincev, si je najprej ogledalo Muzej NOV v Celju, potem pa so prišli v Teharje, kjer je bila ob enajsti uri osrednja proslava s programom, v katerem so sodelovali godbeniki in recitatorji železarne ter moški komorni zbor iz Celja.

Železarji, borci NOV so prihajali v kolonah z borčevskimi zastavami na čelu — in s harmonikarji. Iz Raven, iz Javornika, iz Lesc, Stor ... Kmalu je bil park pred domom železarjev na Teharjih poln. Kakšna sreča, da so prireditelji, z kdo ve kakšnim sporazumom stabilizirali vreme.

Med igranjem železarske godbe so se zbirali udeleženci zlet, vabljeni gostje, predstavniki družbenopolitičnega življenja v Celju in Storah, z republiških forumov in treh slovenskih železarskih središč.

Prvi, ki je zbrani množici govoril, je bil predsednik aktiva ZB NOV v štorski železarni Ivan Žmahar. Opisal je prispevek štorskih železarjev, prispevek občanov v tem kraju za razvoj osvobodilnega gibanja, za zmago nad nacizmom, za socialno osvoboditev.

Drugi govornik je bil generalni direktor slovenskih železarn Gregor Klančnik, ki je dal zanimivo »karakteristiko« železarskih kolektivov. Ugotavlja, da ima železarstvo najstarejšo industrijsko tradicijo v Sloveniji, da so železarji dali pomemben delež med NOV, da so dosledno iztrebili ostanke močnih nemčurskih usedlin, da imajo zdravo proizvodno, poslovno in ekonomsko sedanjost, da skladno z ustavo gradijo dohodkovno soodvisen gospodarski organizem združenega dela in da imajo realen ter z drugimi ubran razvojni program za še plodnejšo prihodnost.

Navajal je podatke poslovnih rezultatov, ki obetajo z 800.000 tonami jekla izpol-

nitev petletnega načrta v Sloveniji, medtem ko je jugoslovanska črna metalurgija ta plan dosegla le z 63 odstotki.

Kolektivi slovenskih železarn in predelovalcev jekla ter železa so izpolnili vse obveznosti, spodrsnilo jim je le pri izvozu. Zategadelj so s toliko večjo upravičenostjo kritični do pojavov v naši družbi, na katere je opozoril Gregor Klančnik. Ostro je kritiziral razrast socialnega razlikovanja, grupnolastniške mentalite in zasebne lastnine. Medtem ko se vsa Jugoslavija zviža v krutih zunanjetrgovinskega

primanjkljaja, ki je odraz prevelike investicijske, splošne, skupne in zasebne porabe, si nekatere skupnosti z visokimi cenami in brez večje storilnosti prisvajajo družbeni dohodek, posameznikom pa se kopiči imovina.

Opozoril je da je duh vzajemnosti ponovno potreben, tak kot je bil leta po vojni, ko smo ne glede na položaj s prostovoljnimi delom opravljali javna dela in pospeševali obnovo ter razvoj.

Borci so še vedno močan politični dejavnik v kolektivih železarn čeprav se njihovo število vsako leto zmanjšuje. Zato je vse pozorno-

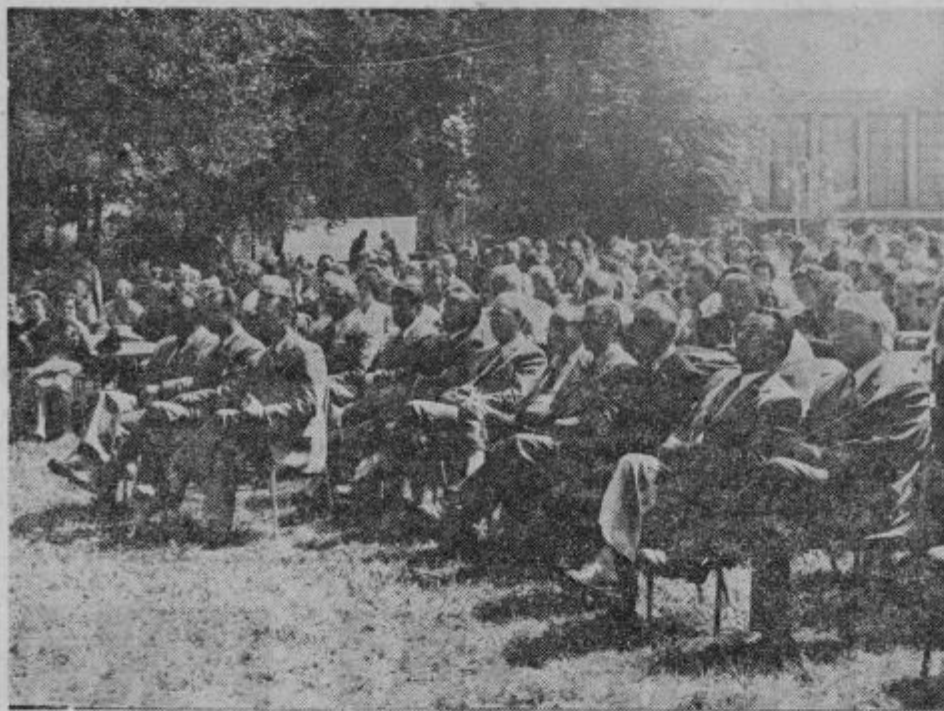

Gregor Klančnik

sti vredna odločitev, da borci na srečanjih spremljajo mladi delavci, ki bodo tako neposredno prevzemali tradicije in borbena gesla generacije iz revolucije.

Z zborovanja, ki se je končalo z družabnim pogovorom, z rekreacijskimi športniki tekmovanji, so poslali pozdravno pismo predsedniku republike — Titu.

J. KRASOVEC

Zbrani gostje in udeleženci — borci NOV — železarji iz vse Slovenije na slovesnosti na Teharjih pri Celju.

Foto: JURE KRASOVEC

OB DNEVU SODSTVA

IZPOLNJENE NALOGE

Včerajšnji dan je bil praznik slovenskega sodstva. Pred enaintridesetimi leti je predsedstvo Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta izdalo odlok o začasnem ureditvi narodnih sodišč, ki je prevzel in uzakonil temeljne principe o organizaciji in poslovanju narodnih sodišč, kakor so se izoblikovali v času NOB in izkušenj, predvsem vojaških sodišč, ki so bila organizirana že od začetka okupacije.

Praznik pa spodbuja tudi k razmišljanju o delu in današnjem položaju sodišč.

Na podlagi analize delovanja okrožnega sodišča v Celju in občinskih sodišč Celje, Slov. Konjice, Šmarje pri Jelšah, Šoštanj in Zalec, lahko ugotovimo tako za lansko leto kot za prvo polovico letošnjega, da so večino nalog, ki jih pred sodišče postavlja naša družba, kljub stalnim kadrovskim težavam, izpolnila ter da naloge, ki so jih še posebej podčrtala v svojih akcijskih programih, dosledno uresničujejo.

Tako so občinska sodišča samo letos rešila 24.824 zadev, medtem ko je okrožno sodišče rešilo 1453 zadev. Poleg tega, da naša sodišča dajejo občanom razne nasvete, so še posebej izdelala več problemskih analiz, obenem pa so tudi aktivno sodelovala pri ustvarjanju novih zakonov ter pri pomoči poravnalnim svetom in sodišču združenega dela.

Zato lahko rečem, da sklepi X. seje predsedstva CK ZKJ niso našli naših sodišč nepripravljenih, saj je večina nalog, ki jih ti sklepi postavljajo pred sodstvo, že zapisana v akcijskih programih naših sodišč. Te programe pa so naša sodišča sprejela takoj po pismu predsednika Tita. In ne samo to — ob večkratnih letnih analizah skrbijo tudi za njihovo izvajanje.

Naloge akcijskih programov kakor tudi sklepov so predvsem večja ažurnost, posebno pri reševanju starejših in družbeno pomembnih zadev, borba za zakonitost ter kaznovalna politika. Prav tu je bilo vložnih veliko naporov ter se stanje na teh področjih vidno izboljšuje. Analize kažejo, da je rešenih vse več starih in družbeno pomembnih zadev in nadalje, da se je zaostrela tudi kaznovalna politika. Ob njeni analizi je vrhovno sodišče SR Slovenije ugotovilo, da je primerna. Prav o teh rečeh smo imeli s sodniki večkratne sestanke ter se na podlagi pripravljenih analiz dogovorili za delo. Mlajše sodnike smo preko teh analiz in sestankov skušali strokovno usposobiti za kvalitetno sojenje, kar nam je, to lahko zapišem, tudi uspelo.

Da bi odpravili nespake in pomanjkljivosti v predhodnem kazenskem postopku, ki vplivajo na neažurnost, smo se večkrat sestali z organi odkrivanja in pregona ter se dogovorili za konkretne rešitve. Uspehi so vidni tudi na tem področju.

Pomembno je, da so se naša sodišča vključila tudi v akcijo za stabilizacijo, in sprejela, posebej kar zadeva varčevanje, konkretne sklepe in zadolžitve. Naši sodniki pa se poleg tega aktivno vključujejo tudi v samoupravno in družbeno politično dogajanje.

Seveda pa se zaradi hitre menjave in pomanjkanja pravnika ter administrativnega kadra pojavljajo še vedno nekatere subjektivne hibe, kar seveda vpliva na še bolj tekoče poslovanje naših sodišč. Toda, tudi to odpravljamo in rešujemo.

Naša prizadevanja pa so vključena tudi v akcijo za reorganizacijo sodstva kot je to predvideno z novo ustavo. Z njo bodo naša občinska sodišča postala temeljna sodišča. Zato se bodo njihove pristojnosti znatno povečale. Ta preusmeritev pa seveda terja tudi čimprejšnjo kadrovsko okrepitev in ne nazadnje — čimbolj tekoče delo.

ZDENKO PAVLINA

CELJE

VIŠJE NAJEMNINE?

V samoupravni interesni stanovanjski skupnosti ugotavljajo, da sedanje najemnine za poslovne prostore ne krijejo več niti najnujnejših vzdrževalnih del. Zdajšnja povprečna najemnina po kvadratnem metru znaša 9,25 din mesečno.

Zato je Izvršni odbor te skupnosti sklenil predlagati povišanje najemnin za poslovne prostore, ki bi veljalo s 1. septembrom. Povišanje po tem predlogu znaša 45 odstotkov sedanje najemnine. Ker pa bi to povečanje uveljavili le za zadnje štiri mesece v letošnjem letu, praktično to pomeni zvišanje najemnin za 15 odstotkov v vsem tekočem letu, toliko pa bi najemnine veljale tudi v prihodnjem letu.

O tem predlogu, ki je na občinski skupščini, bo v prihodnjih dneh razpravljala tudi Izvršni svet celjske občine.

NIŽJE STANARINE?

Pomladi letos so v Celju zvišali stanarine v povprečju za 40 odstotkov oziroma, če računamo vse leto, za 30 odstotkov. Zdaj ugotavljajo na Izvršnem svetu celjske občine, da je takratno zvišanje stanarin pregloboko seglo v občanov žep. Pa tudi v skladu z letošnjo resolucijo o ekonomski politiki ta ukrep dočela ni bil. Zdaj preučujejo kako in za koliko znižati stanarine, da bi jih spravili v sklad z dogovorjeno politiko gibanja cen. In ne nazadnje z občanovim proračunom, ki je bil v pomladanskem in še poletnem obdobju kar vsak dan dobera »obremenjena«.

SREČANJE »KOZJANCEV«

HENINA - PRAVI KRAJ

»Kozjanci«, to so pravi borci in aktivisti z območja Kozjanskega imajo vsako leto srečanje. Gostitelji so vsako leto v eni od šestih kozjanskih občin in letos je ponovno na vrsti občina Laško. Ker gre za srečanje in hkrati proslavo ob tridesetletnici osvoboditve, so izbrali tudi pravi kraj in sicer Henino. Henina je bila vsa medvojna leta partizansko območje, kjer so bile ilegalne partizanske tehnike, bolnišnica in pogosto tudi zatočišče borcev po daljših pohodih in bitkah. Leta 1944 je bila Polana, oziroma Henina prvi kraj v okupirani Štajerski, kjer je bil izvoljen Narodno osvobo-

dilni odbor in prav tu je bila ustanovljena v heninski šoli prva partizanska šola na Štajerskem.

Srečanje borcev in aktivistov Kozjanskega bo v nedeljo 14. septembra ob deseti uri dopoldne. Ob tej priložnosti bodo občine Sevnica, Brežice in Krško podčrtale domobilni bataljonu, tretje VDV brigade, katere operacijsko področje je bilo Kozjansko.

Priprave za zbor so že v polnem teku. V njih sodelujejo v prvi vrsti politične organizacije v laški občini in Jurkloštru, sodelujejo pa tudi občinske konference SZDL iz šestih kozjanskih občin.

Treba je omeniti, da bodo na proslavi sodelovale tudi mladinske pohodne enote in da bo srečanje zares tudi sicer »dišalo« po parti-

zanskih časih, bodo na Henini (prireditve bo pri šoli) kuhali partizanski gulaž v pravem vojaškem kotlu.

—ec.

RAZPRAVE V TOZDIH

V tem tednu poteka v štirih samoupravnih delovnih skupinah tovarne Comet iz Zreča razprava o ustanovitvi temeljnih organizacij združenega dela. Na delovnih sestankih poslušajo delavci najprej informacijo o rezultatih analize, ki so jo v zvezi z ugotavljanjem

pogojev za ustanovitev TOZD izdelale strokovne službe, nato pa razpravljajo še o predlogu za ustanovitev dveh temeljnih organizacij. V vseh štirih delovnih skupinah bodo razpravo zaključili v tem tednu, že prihodnji teden pa se bodo delavci na zboru kolektiva dokončno izrekli o ustanovitvi temeljnih organizacij združenega dela.

D. S.

STABILIZACIJA IN POSLOVANJE

RESNO — NI KRITIČNO

V Celju je 9 organizacij združenega dela, ki so po podatkih za prvo polletje v kritičnem stanju, je bilo rečeno na nedavni seji koordinacijskega odbora za stabilizacijsko gospodarjenje pri občinski konferenci SZDL. Družbeno politične akcije za stabilizacijo gospodarjenja ni mogoče speljati brez vseh delovnih ljudi. Ostro ukrepati zoper kršilce jasno začrtane politike in dogovorov.

To so osnovne niti, ki so se pletle skozi več kot pet ur trajajočo bogato in izčrpno razpravo in oceno družbeno ekonomskih razmer v Celju na podlagi podatkov prvega polletja. Podana je bila natančna podoba stanja, ki je dovolj resna, da upravičeno gaskrbljuje. 32 temeljnih organizacij združenega dela je implečevalo osebne dohodke nad rasto življenjskih stroškov in ob tem ni povečalo produktivnosti pač pa celo poslabšalo udeležbo skladov v dohodku, 14 organizacij je imelo ob polletju blokirane žiro račune, 55 temeljnih organizacij ima prekomerne zaloge in terjatve, 12 temeljnih organizacij je poslovalo z izgubo, 7 pa jih je poslovalo s nizko stopnjo rentabilnosti.

Začuda, da se v takem stanju še krepki potrošniška miselnost delitve osebnih dohodkov »če je sosed bom pa še jaz«. Med take organizacije prištevamo: NIVO, tozod vodno gospodarstvo, KK Hmezd, tozod VRTNARST-

VO; VRVICA; OBNOVA, tozod gradbeni sektor; itd. Na seji koordinacijskega odbora so v ospredje postavili dve vprašanji: eno je družbeno politična odgovornost odgovornih dejavnikov v temeljnih organizacijah združenega dela, ki v uresničevanju letošnjih dokumentov ekonomske politike niso upoštevali dogovorjenih nalog in ukrepov. Sem sodijo poleg organizacij, ki so prekoračevale dogovorjene osebne dohodke še tiste, ki niso dosegale načrtovane in dogovorjene proizvodnje. Drugo vprašanje pa zadeva delovne organizacije, ki so zaradi spremenjenih ekonomskih in tržnih pogojev zašle v prehodne težave. Zato mora biti družbeno politična akcija, je bilo rečeno na seji, usmerjena na nekaj osnovnih strateških ciljev.

V Celju ni poseben problem obseg investicijske dejavnosti, niti ne zagotovitev sredstev, pač pa je potrebna drugačna usmeritev investicijskih naložb. Odločna ak-

cija na omejitve investicij pa mora po drugi strani zagotoviti investicijsko dejavnost v prihodnje, za nadaljnjo rast celjskega gospodarstva.

Na seji so ocenili, da prizadevanja za zmanjšanje zalog in terjatev ne kažejo primernih rezultatov. V polletju so se zaloge celo povečale za 61 %, terjatve pa za 31 % oziroma skupaj za več kot 23 milijard starih dinarjev, kar oboje dopolnilno veže že itak pičila obratna sredstva. Če bi zmanjšali le zaloge za 10 % bi s tem sprostili najmanj tolikšna denarna sredstva. Zato so sklenili, da je nadaljnje družbeno politično akcijo potrebno usmeriti še posebej v to, da v temeljnih organizacijah združenega dela zlasti vprašanjem prodaje, izterjatve neporavnanih računov in ukrepom, da izdelki ne bodo ostali predolgo neprodani in nekurantni posvetijo največjo pozornost.

Najbolj energično pa bodo ukrepali v tistih sredinah, kjer so kljub samoupravnim

sporazumom in jasno začrtani ekonomski politiki neutemeljeno dvigovali osebne dohodke neodvisno od gibanja produktivnosti dela in na račun slabše delitve dohodka v škodo skladov. Čeprav ne gre za zniževanje osebnih dohodkov v teh delovnih organizacijah je vendarle ta ekscen na stanja do konca leta potrebno uskladiti. To pa pomeni, da velja izhod iskati v boljšem gospodarjenju, v povečanju produktivnosti dela, boljši organizaciji dela in delovnih pripravah itd. Preostane pa politična odgovornost za neodgovorno ravnanje v prvem polletju in seveda tudi obveznost, če izplačanih osebnih dohodkov ne bodo uskladili s produktivnostjo v drugem polletju.

Posebej pa so na seji koordinacijskega odbora poudarili, da družbeno politične akcije za stabilizacijo gospodarjenja ni mogoče speljati brez najširšega sodelovanja delovnih ljudi, za zdaj takega obsega ta akcija še nima.

VINSKI VRH

ŠOLA IZ REVIRJEV

V nedeljo je slavil Vinski vrh. Kraj je dobil novo osnovno šolo, sad solidarnosti rdečih revirjev, ki po besedah predsednika občinske skupščine Trbovlje Janeza Ocepka dobro poznajo besedico »solidarnost« in so bistvo njene ga pomena že večkrat, v tradiciji, potrdili za dejanji. Ob velikem nedeljskem slavlju so se zbrali številni gostje iz sosednjih občin, predvsem pa iz Zasavja, saj so šolo za sto učencev zgradile občine Trbovlje, Zagorje in Hrastnik. Gradilo jo je gradbeno podjetje »Beton« iz Zagorja, tozod Trbovlje.

Vse navzoče je pozdravil predsednik krajevne skupnosti Rudi Artiček in se v imenu krajanov zahvalil za novo šolo, neprecenljivo pridobitev, saj je šola popolnoma opremljena, učbenike pa so prispeva-

le vse organizacije rdečega križa omenjenih treh občin. Domačini so izrekli priznanje tudi podjetju »Instalacije« Ljubljana, ki ima pokroviteljstvo nad šolo, saj so staro pred potresom obnovili in tako prispevali pomemben delež k izboljšanju pogojev življenja na šoli. Znana tovarna glasbil iz Mengša pa je podarila šoli harmoniko. Šola je veljala 4,5 milijona novih dinarjev, največja vrednost pa je, da so denar za šolo zbrale omenjene tri občine mimo solidarnostnih sredstev za Kozjansko in tako posebej pomagale Vinskemu vrhu.

To je v svojem govoru poudaril tudi predsednik skupščine občine Šmarje pri Jelšah Joško Lojen in dejal, da bi to lahko služilo za zgled drugim regijam, ki bi po svojih gospodarskih možno-

stih to lahko celo prej storile kot Zasavje.

Bogat kulturni spored je popestrila godba na pihala iz Trbovelj in številni recitatorji in folklorna skupina, med nastopajočimi pa je bila tudi slovenska pesnica in rojakinja z Vinskega vrha — Saša Vegrijeva. Ključ nove šole je prejela iz rok predstavnikov rudarskih revirjev učenka osnovne šole z Vinskega vrha Marjana Fidler. Tako se je začelo na Vinskem vrhu novo obdobje, v svetlih in lepih učilnicah. V šoli solidarnosti, ki je kot most prijateljstva, saj so izrekli predstavniki šmarske občine in Zasavja željo, da bi se naprej trdno sodelovali tudi na drugih področjih, ki jih terja razvoj manj razvitega Kozjanskega.

DRAGO MEDVED

Na slovesnosti na Vinskem vrhu je govoril predsednik krajevne skupnosti Rudi Artiček in se v imenu krajanov zahvalil za novo šolo.

Foto: D. MEDVED

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

EDIJU PODPEČANU, DIREKTORJU TOZD GOSTINSTVO MERX CELJE

Celjsko gospodarstvo je v tem obdobju v veliki akciji za čim uspešnejšo stabilizacijo. Uspehi so ponekod že vidni, poznamo pa tudi slabosti pri teh stabilizacijskih naporih. Mnoge delovne organizacije imajo povsem konkretne programe, druge zopet predvsem na papirju. Vsekakor pa so stabilizacijski ukrepi izrednega pomena za vse nas.

Svoje bi moralo na tem področju brez dvoma narediti tudi gostinstvo, katerokoli. Menim, da smo že prerasli otroško bolezen gostinstva — iztisniti iz gosta čimveč in da se bolj oklepamo načela — nuditi gostu čimveč, zato da bo ponovno prišel. Po tem načelu se čedalje bolj ravna celo na naši obali, kar lahko pomeni, da bo glede na manjši priliv gostov v notranjosti to še lažje. Seveda pa je za to potrebno mnogo osebne zainteresiranosti vsakega zaposlenega, predvsem pa je poudarek na lastni odgovornosti. Nikomur ni prijetno, če ga kot gosta natakara gleda tako — če vam ni všeč, pojdite pa drugam. Meni je vseeno, jaz sem tu le v službi.

Toliko na splošno!

Menim, da bi bilo zanimivo vedeti kako je s stabilizacijskimi prizadevanji v gostinstvu, še posebej v okviru tako velike delovne organizacije, katere član je naš TOZD. Kaj je trenutno v gostinstvu Celja najpomembnejše, najnujnejše, da bodo gosti — Celjani in drugi resnično zadovoljni z uslugami. Ali postaja hrana pomembnejši element gostinske prodaje kot alkohol? Niso cene hrane v primerjavi z alkoholom v naših gostilnah previsoke?

Sicer pa morda nekaj povsem konkretnih pripomb ali vprašanj v okviru širše zastavljene vprašanja. Lokal ob Ljubljanski cesti (po domače Pigalle) ima velik obisk. Le redki pa so zadovoljni gosti, ki jih moti predvsem slaba organizacija dela in ta nosi s seboj očitne posledice. Dolgo čakanje, raztrgani in nečisti prti, redno pomanjkanje določenih predmetov proti koncu tedna, sladolez s smetano v stekleni skodelici po deset novih dinarjev (upoštevaje da je to edina slaščičarna v tem predelu Otoka in da je nanjo vezano veliko otrok in seveda tudi odraslih). Pripombe, hudo vanja, mnogokrat pa tudi smeh so tako pogosti, da je neverjetno misliti, da tu ni mogoče ničesar narediti. Razumljivo je, da vsega ne morejo narediti same natakarice, če mora tudi ob »špicu« eno deklet obvladovati okrog 30 miz.

Toliko v premislek in vprašanje. MILAN SENICAR

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

AVTOBUSNA POSTAJA

O problemu avtobusne postaje v Celju je bilo doslej izgovorjenih in napisanih že kopic besed na različnih krajih in v različnih mestih. Povsod je bilo neizpodbitno dokazano, da gre nedvomno za eno najbolj perečih nevarnosti, ki tare naše mesto. Pa vendar se doslej na tem področju ni še ničesar premaknilo (v tem primeru resnične) mrtve točke.

Preden nadaljujem, naj našim bralcem osvežim že večkrat zapisane podatke, ki ponazarjajo razmere na avtobusni postaji: dnevno registriramo že okoli 1500 prihodov in odhodov, ki pripeljejo oziroma odpeljejo dnevno preko 30.000 potnikov. Če tej številki dodamo še železniške potnike, potem bomo zlahka ugotovili, da Celjani po neurejenosti avtobusne postaje v slovenskem prostoru prav gotovo prednjačimo. Naša avtobusna postaja je danes prizorišče nenehnih negotovanj potnikov in voznega osebja, po drugi strani pa predstavlja permanentno nevarnost za prometne nezgode.

Sedaj pa k vprašanju rešitve takšnega stanja! Ker v tem primeru »platio in škarje« nista v rokah Izletnika Celje, temveč v rokah organov, ki skrbijo za našo komunalo in naš urbanizem, naj izrazim le svoje mnenje: čeravno začasne rešitve problemov v našem prav gotovo niso dobre in sem tudi sam njihov nasprotnik, bi v tem primeru — v času in prostoru, v katerem živimo — vsekakor predlagal začasno rešitev problema avtobusne postaje v Celju. Brez velikih vlaganj, brez visokoletečih načrtov, vendar funkcionalno in prometno-tehnično varno. In kar je najvažnejše: takojšnjo rešitev.

Menim, da nam je na voljo dober prostor med hotelom Celeia in železniško progo (parkirni prostor za tovornjake), ki bi ga bilo potrebno le komunalno urediti (pogoj je urejena Levstikova ulica) in nanj začasno postaviti montažni objekt za najnujnejše čakalnike in gostinske prostore, ter prostore za prometno osebje.

Seveda pa takšna začasna rešitev ne bi smela ohromiti realizacije dokončne zamisli celjske avtobusne postaje, ki je povezana z rušenjem stavb ob Aškerčevi ulici in seveda z znatnimi sredstvi, ki jih danes žal nimamo.

Novinar M. Božič že v svojem vprašanju nakazuje polemiko. Če je temu tako, potem predlagam, da o problemu avtobusne postaje v Celju spregovori tudi predsednik IO Skupščine občine Celje, Marjan Ašič, kakor tudi drugi javni delavci, ki razmišljajo o teh vprašanjih.

Prepričan sem, da bi vsi uporabniki današnje avtobusne postaje pozdravili vsako rešitev tega problema, pa čeprav bi bila ta začasna značaja, saj takšno rešitev v celoti opravičuje nezno obstoječe stanje, ki po vsej pravici ne dopušča več zavlačevanja.

Glavni direktor »Izletnik« Celje, PERC LEOPOLD, dipl. inž.

7 UR V V ŠOLI

Osnovna šola na Resniku je ena od treh šol v komjski občini, ki bodo v letošnjem šolskem letu uvedle celodnevni pouk. Pravzaprav je resniška šola v ponedeljek že pričela s celodnevni poukom, šola na Stranich ter posebna osnovna šola pa bosta pričeli s celodnevni poukom sredi septembra.

Šola na Resniku bo letos obiskovalo devet otrok, od tega dva učenca prvi in sedem učencev tretji razred. Jožica Godec, ki poučuje na resniški šoli, bo pouk kombinirala tako, da bosta obe skupini otrok hkrati zaposleni, kar bo veljalo tudi za ure samostojnega dela in organiziranih vzgojno izobraževalnih dejavnosti. Sicer pa se bo pouk pričel ob 7.30 zjutraj in se zaključil ob 14.40 popoldne. Učenci bodo tako prebili v šoli sedem ur, kar je bilo mnogim resniškim staršem dolgo nerazumljivo. Po temeljitem razgovoru na roditeljskem sestanku pa so se starši strinjali z uvedbo celodnevne šole, pripominjali so le glede plačila malice in kosila, ki ju bodo učenci prejimali v šoli. Vendar jim je vodstvo centralne šole v Zrečah zagotovilo, da bodo sami plačevali le minimalni delež celotne cene kosila in da bo večji delež cene križla občinska izobraževalna skupnost.

Na Resniku so torej startali s celodnevni poukom. Čez čas bo gotovo zanimivo poizvedeti, kakšne izkušnje so si ob tem nabrali. Zato jih čez kak mesec dni zagotovo obiščemo.

D. S.

JANEZ AHAČIČ

AKCIJA POVSOD

Konec julija smo se o tem, kako poteka akcija za stabilizacijo gospodarstva in varčevanja, pogovarjali s predsednikom žalske občinske skupščine, Vladom Goriškom. Pred dnevi pa smo za podoben pogovor zaprosili tudi podpredsednika Občinske konference Socialistične zveze delovnih ljudi v Žalcu, Janeza Ahačiča, ki nam je spregovoril nekaj besed o tem, kaj so na tem področju storili v Žalcu v zadnjem mesecu.

NT: Tovariš Ahačič, morda najprej nekaj besed o programih delovnih organizacij za stabilizacijo gospodarstva.

J. Ahačič: »V žalski občini je akcija za gospodarstvo v polnem razmahu. Vse pomembnejše gospodarske organizacije so praktično že izdelale programe za stabilizacijo in programe za varčevanje. Nekatere manjše delovne organizacije, ki pa imajo probleme s strokovnjaki, so s temi programi nekoliko v zaostanku. Lahko rečem, da je akcija izredno hitro stekla, problemi pa se pojavljajo le z dostavo programov.«

NT: Kako je z likvidnostjo gospodarskih organizacij?

J. Ahačič: »Res so nekatere organizacije združenega dela v precejšnjih težavah, kar se tiče likvidnosti. Delno pa to velja tudi za področje zalog. Zaloge na primer konkretno tarejo šempetški SIP, probleme z likvidnostjo pa ima ljobjska tovarna keramike. Sicer pa imajo probleme z likvidnostjo tudi nekatere druge delovne organizacije, res pa je, da so te težave le občasne, in niso permanentnega značaja.«

NT: Vrnimo se k programom. Kako so le-ti pripravljeni?

J. Ahačič: »Programi so v redu pripravljeni. V njih so opredeljene vse bistvene na-

loga, ki so za posamezno delovno organizacijo, odnosno temeljno organizacijo, najbolj značilne. Problemi, ki posamezno delovno organizacijo najbolj tarejo, so jasno opredeljeni. Opredeljeni pa so tudi nosilci nalog in roki za izvedbo teh nalog. Na koordinacijskem odboru pri Občinski konferenci Socialistične zveze delovnih ljudi smo to tudi zahtevali že od vsega začetka, ko smo se sestajali s predstavniki posameznih gospodarskih organizacij in s člani štaba, ki so zadržani, da obiskujejo posamezne delovne organizacije in jim pomagajo pri izdelavi programov, odnosno nekako predstavlja vez med delovni-

mi organizacijami in Koordinacijskim odborom. Programi, kakršni so, dajejo garancijo, da se bo akcija izvajala ne samo na papirju, pač pa tudi dejansko. Sicer pa so nas iz tistih delovnih organizacij, kjer so programe že dostavili, obvestili, da so že pričeli z razpravami po delovnih enotah, torej po kolektivih v zborih delovnih ljudi ali po delovnih skupinah, kakor pač imajo kje to organizirano. Kaže, da bo akcija za stabilizacijo gospodarstva in varčevanja rodila sadove. Zadnji podatki govorijo o tem, da so nekatere delovne organizacije že dosegle znatno ugodnejše rezultate v primerjavi z lanskim letom. Predvsem velja to za področje uvoza in izvoza. Lep primer za to je tovarna pohištvenih izdelkov Garant iz Polzele, kjer so uvoz kar za petkrat zmanjšali, prav za tolikokrat pa so povečali tudi izvoz. Tekstilne tovarne se glede na probleme restrikcije uvoza orientirajo na domače izdelke in iščejo nadomestke tudi na klirinškem področju.

Vse to so glavne značilnosti sedanjega obdobja. Akcija teče naprej in naš Koordinacijski odbor ima vsako sredo sestanek, kjer pregledamo akcije in se domenimo za nadaljnje delo.

JANEZ VEDENIK

PREBOLD — 133-LETNICA

TOVARNA SLAVILA

Minulo soboto so bile v Preboldu osrednje slovesnosti ob 133 letnici najstarejše jugoslovanske tekstilne tovarne. Slavnosti se je poleg številnih predstavnikov družbenopolitičnih organizacij in Skupščine občine Žalec udeležil tudi član predsedstva Socialistične republike Slovenije Tone Boie. Osrednji govor na proslavi pa je imel Valter Zupanc, predsednik delavskega sveta, ki je med drugim dejal: »Ob tem ko slavimo 133 let obstoja naše tovarne, se hkrati spominjamo dveh najpomembnejših zmag: Današnja 30-letnica svobode in 25 letnico delavskega samoupravljanja, slavnost pa brez dvoma potrjuje novo zgodovinsko obdobje. S tem, da smo organizirali dve temeljni organizaciji združenega dela, je dosežen končni cilj v prizadevanjih, da bodo delavci lahko resnično odločali o svojem družbenem položaju in o rezultatih svojega dela. Proces ustanavljanja temeljnih organizacij je v naši tovarni potekal nekoliko dalj časa kot smo pričakovali. Ustanavljanje tozdvov si nisimo zadali le kot formalno nalogo. Hoteli smo doseči, da resnično razvijemo našo samoupravno organiziranost na takem nivoju, kjer je delavec samoupravni interes najbolj neposredno združen z delovnim ustvarjanjem in kjer je merjenje tega ustvarjanja najbolj vidno. Današnji praznik ne slavimo le zaradi odločitve o združitvi obeh temeljnih organizacij, temveč je to istočasno tudi potrditev velike zmage vseh subjektivnih sil nad vsemi

Valter Zupanc med govorom

prikritimi poizkusi odklonitve od zastavljenih ciljev.

Pravilnost naše začrtne poti pa nedvomno potrjujejo tudi izredno zadovoljivi rezultati poslovanja v preteklem in v prvi polovici letošnjega leta. Kljub težjim pogojem gospodarjenja in zaradi nenehnih dražitev surovin in pomožnih materialov smo uspeli tako v preteklem letu kot v letošnji prvi polovici leta celo presežati zastavljene planske naloge. Morda je

temu zasluga to, da smo pri zastavljanju planskih nalog vedno upoštevali predvsem realne možnosti, ne pa želje nekaterih posameznikov.«

V kulturnem delu programa, ki je nato sledil pa se sodelovali pevci in godba mladih iz Prebolda, folklorna skupina Tine Rožanc iz Ljubljane, ansambla Vokali iz SIAS 65 iz Bolgarije ter peka Andreja Zupanciča.

JANEZ VEDENIK
Foto: TONE TAVČAR

OSEBNI DOHODKI

NEODGOVORNOST

Ko je koordinacijski odbor za spremljanje družbene akcije za stabilizacijo gospodarstva v celjski občini na svoji nedavni seji razločeval potek dosedanje akcije in ocenjeval prve dosežke, je pri tem ugotovil tudi nekatere negativne pojave. Odbor je posebej počrtal visoko stopnjo zavesti delovnih ljudi, ki v celoti razumejo okoliščine in nujnost sedanje akcije, ter pri tem še zlasti zaostri politično odgovornost vseh samoupravnih, političnih in še zlasti vodstvenih organov v organizacijah združenega dela.

Med osrednje negativne pojave (teh je sicer več in o njih bomo spregovorili kdaj drugič) je koordinacijski odbor uvrstil neodgovorno povečevanje osebnih dohodkov v številnih temeljnih organizacijah združenega dela. Za kaj pravzaprav gre?

Z družbenim dogovorom smo med drugim točno določili kako naj se v letošnjem letu giblje tudi osebna potrošnja, torej osebni dohodki. Prav tako pa smo z istim družbenim dogovorom določili, da lahko posamezne temeljne organizacije povečajo osebne dohodke tudi nominalno nad stopnjo rasti življenjskih stroškov, seveda pod pogojem, da pri tem povečajo ustrezno tudi produktivnost dela in da se zaradi večjih osebnih dohodkov ne bo poslabšala delitev dohod-

ka na račun skladov. Nič več in nič manj kot 75 TOZD na nivoju celjske regije in kar 32 v celjski občini je to določilo družbenega dogovora prekršilo. Znatno so (v mnogih primerih tudi nad 50 in več odstotkov) povečali osebne dohodke, pri tem pa je bil porast družbenega proizvoda znatno izpod stopnje rasti osebnih dohodkov. Praktično v vseh teh primerih so poslabšali tudi udeležbo skladov v dohodku in s tem seveda zmanjšali reproduktivno sposobnost svoje temeljne organizacije združenega dela.

Ob teh odklonih in negativnih pojavih, ki nosijo v sebi vrsto težkih posledic ekonomskega in političnega značaja, pa se nujno odpira in postavlja vprašanje politične odgovornosti tistih, ki so tako povečevanje osebnih dohodkov dovolili in omogočili. Življenjsko je in tega ni težko razumeti, da naraščajoči življenjski stroški bremenijo družinske proračune in da je te zagote pač najlažje reševati s tem, da v temeljnih organizacijah ustrezno povečujejo osebne dohodke. Za določeno kompenzacijo smo se tudi dogovorili. Prav v nasprotju z družbenimi težnjami po stabilizaciji našega gospodarstva, ki mu močno manj temelje prav področje vseh oblik potrošnje, pa je neodgovorno ravnanje teh temeljnih organiza-

cij, ki so se tako močno prekršile zoper sprejete dogovore. Medtem, ko se povsod zavzemajo za maksimalne napore, drugod tem naporom navkljub posegajo po ukrepih, ki ekonomsko in politično razvrednotijo vse, tudi to, kar so z naporom ustvarili drugod. Nič čudnega torej, če so v Celju sklenili, da bodo zaostri vprašanje politične odgovornosti, da bodo v vsaki izmed 32 temeljnih organizacij morali obrazložiti svoje ravnanje in pripraviti ukrepe s katerimi bodo popravili storjene napake. Seveda pri tem ne gre za vračanje, oziroma zniževanje osebnih dohodkov delavcev, zagotoviti bi treba takšne ukrepe dobrega gospodarjenja, ki bodo takšne osebne dohodke tudi opravičevali in zagotavljali.

Sicer pa ob vsesplošnih naporih vseh delovnih ljudi resnično ne bo prav nič škodilo, če bodo člani samoupravnih delavskih kontrol poklicali na odgovornost tega ali onega tovariša in če bodo posamezne osnovne organizacije ZK, v kolikor gre za komuniste, podrobno ocenile politično odgovornost posameznikov, ki so bili nosilci in zagovorniki negativnih pojavov na področju povečevanja osebnih dohodkov. Stabilizacija in njeni cilji terjajo tudi to!

BERNI STRMCNIK

INVESTICIJE V OBMOČJU

18 MRD. PREMALO

Kje in kolikšne so prekoračitve in podražitve v investicijskih naložbah na širšem celjskem območju? Vprašanje, ki je aktualno ob vsakem času, še zlasti v obdobju splošnega družbenega prizadevanja za umiritev gospodarstva. Vprašanje, s katerim so se srečali tudi člani izvršilnega odbora celjske podružnice Ljubljanske banke. Odprli so ga in nanj opozorili, dokončna rešitev pa bo padla na začetku druge polovice tega meseca. Zdaj gre za silko, ki marsikaj pove, za ugotovitev, ki še nima sklepa. V zraku je tudi vprašanje, ali bo katera investicija ustavljena? Cetu-di, kot rečeno, odločitve še ni, položaj ni črn. Vse kaže, da bo najstrožji ukrep prizadel eno samo naložbo v šentjurski občini in še to ob sporazumu vseh činite-ljev, vse druge pa bodo »splavale«, saj napovedi za pokritje prekoračitev in podražitev in s tem za dokončanje vseh del dajejo najlepše upe.

Na območju, kjer deluje celjska podružnica Ljubljanske banke — sedem občin — je zabeleženih 72 primerov investicij in 24 naložb v obratna sredstva. Skupna vrednost vseh teh investicij po predračunih znaša 198 milijard starih dinarjev. Po podatkih bodo prekoračitve in podražitve do konca gradnje znašale 18 milijard sta-

rih dinarjev ali okoli 9% vrednosti skupnih naložb. Podatki govorijo po svoje. Povedo, da položaj ni tak, da bi pred njim izgubljali vsako perspektivo, čeprav ga po drugi strani ne kaže zagovarjati, še zlasti v primerih, kjer je do podražitev in prekoračitev predračunske vrednosti investicijske naložbe prišlo zavestno, češ, bo že nekdo poravnal in dal manjkajoča sredstva.

V tem okviru gre za sedem naložb v osnovna sredstva na manj razvitem območju po predračunski vrednosti skoraj 27 milijard starih dinarjev in z zneskom prekoračitve blizu 9 milijard. Inovacije so zastopane v predračunski vrednosti z dobro milijardo ter s prekoračitvijo okoli 80 milijonov starih dinarjev. Kmetijstvo zavzema delež po vrednosti nekaj nad 3 milijarde naložb s prekoračitvijo okoli 170 milijonov starih dinarjev. In končno je tu še poglavje — ostali, ki obsega skupaj vrednost naložb okoli 135 milijard starih dinarjev in s prekoračitvijo nekaj nad 9 milijard.

Obratna sredstva obsegajo skupaj 31 milijard starih dinarjev. Tu prekoračitev ni, kar je povsem razumljivo.

Ob teh podatkih pa se pojavlja vprašanje, kdo je tisti, ki bo »pokril« vse te pre-

koračitve in podražitve. Čeprav, kot zapisano, odgovor na to vprašanje še ni predvidevanja kažejo, da bodo kolektivni-investitorji pred vsem angažirali lastna sredstva. Vse kaže, da v visoki blizu 7,5 milijard starih dinarjev. Skupna bančna sredstva bi naj bila v tej akciji udeležena z zneskom okoli štiri milijard starih dinarjev, ostalo pa bi naj prispelo drugi. Torej, skoraj 7 milijard starih dinarjev.

Pot za rešitev vseh teh naložb je realna. Vsa predvidena sredstva za pokritje podražitev in prekoračitev so zagotovljena. Zlasti bančna. Angažiranje skoraj 7 milijard starih dinarjev lastnih sredstev delovnih kolektivov pa pomeni hkrati s tolikšen zmesek zmanjšani obratna sredstva. To pa je korak, ki ga kolektivni ne bodo lahko prenesli.

Takšna je slika. Rešiti Na rešitev vprašanja pa bomo treba še nekaj časa počakati.

M. BOŽIČ

● Samo v
STOP
10 TV programov

JLA

KAKO V ŠOLE?

V času, ko smo se v naši družbi dokončno odrekli načel, da je obramba domovine predvsem skrb aktivnih oboroženih sil in se povrnili k tradicijam naše narodnoosvobodilne borbe z graditvijo koncepta splošne ljudske obrambe, postaja vse aktualnejše šolanje kadrov, ki bodo v enotah teritorialne obrambe prevzeli poveljstvo kot rezervni starešine. Vse več je mladih, ki služijo redni vojaški rok v tej ali drugi šoli rezervnih vojaških starešin, kljub temu pa o teh šolah še ne vemo dovolj. Le redki se za izredno zanimivo, poučno in nad vse koristno šolanje odločajo sami, za kar je v veliki meri kriva tudi nepoučnost o programih teh šol, organizaciji dela in življenja v njih, ciljih ki jih ima tako šolanje pa tudi o dolžnostih in pravicah po končanem šolanju.

Ne moremo mimo dejstva, da krivdo za takšno stanje v veliki meri nosijo tudi občine oziroma oddelki z narodno obrambo. Njihova politika namreč še vedno preveč temelji na golem administrativnem urejanju zadev v zvezi z naborem, rekrutacijo in pošiljanjem na odsluženje vojaškega roka. Še vedno v večini primerov ostaja osnovna metoda selekcije mladih nabornikov administrativno odločanje o tem, kam bo kdo šel, vse premalo pa je razgovorov z mladimi naborniki, informiranja in usmerjanja na osnovi argumentov, predavanj o značaju o ciljih in delu v šoli rezervnih starešin, življenjskih pogojih v posameznih šolah, s tem učnem programu in tako naprej. Precej je zato primerov, ko mladi odhajajo na odsluženje vojaškega roka v šole rezervnih oficirjev nezadovoljni, nestimulirani za doseganje čim boljših rezultatov, celo jezni na to, da morajo v šole, o katerih nič ne vedo.

Na drugi strani vsi poznamo težave, s katerimi se v teritorialni obrambi otepaajo zaradi pomanjkanja rezervnih vojaških starešin. Vsi vemo, kako zahtevna stvar je obramba domovine in vseh njenih vrednot in kako potrebno je res organizirano in strokovno dobro zasnovano in izvedeno delo v partizanskih enotah.

Nedvomno je zato prav, da vse več mladih pošiljamo v šole rezervnih vojaških starešin, ni pa prav, da že pred odhodom z njimi ne delamo dovolj, jih ne pripravljamo na naloge, ki jih čakajo po povratku in podobno.

Ob tem, ko se podružbija cela naša obramba, ko se podružbija tudi JLA kot nosilec obrambe v prvi fazi morebitne vojne, bi se morale podružbijo in posodobljati tudi v delu funkcije oddelkov za narodno obrambo. Čas je, da se tudi v delu teh organov otresejo ostankov administrativnosti in skušajo z iskanjem novih poti stimuliranja in objektivnega informiranja mladih pridobiti več kadrov za šole rezervnih starešin, ne na osnovi razporeda, zato pač, ker je treba izpolniti in to na osnovi prostovoljne odločitve nabornikov in zastavljene letne načrte.

B. STAMEJCIC

ODDELEK VIŠJE PRAVNE ŠOLE V CELJU

ZARADI KADROV!

Znano je, da bo jeseni začel z rednim delom v Celju tudi oddelek mariborske višje pravne šole. O tem smo se pogovarjali s predavateljem, Francem Friškovecem.

NT: Zakaj ste se odločili, da ustanovite v Celju ta oddelek?

F. Friškovec: »Po opravljenih analizah o tem, koliko pravnikov z visokošolsko ali višješolsko izobrazbo manjka v naši regiji, smo ugotovili, da je potrebno v Celju čimprej ustanoviti ta oddelek. V naši regiji primanjkuje namreč kar okrog sto trideset pravnikov. Kljub temu pa mislim, da bo vrzel izpolnjena šele čez nekaj let.«

NT: Kako bo organiziran študij?

F. Friškovec: »Na šolo se bodo lahko vpisali redni in izredni študentje. Študij bo trajal štiri semestre, zanimivo pa je, da bo zadnji izpit veljal hkrati kot diploma. Kar se samega študija tiče, mislim da bo dovolj kvaliteten in da bo vsak slušatelj lahko pridobil dovolj znanja, ki ga bo kasneje potreboval v praksi.«

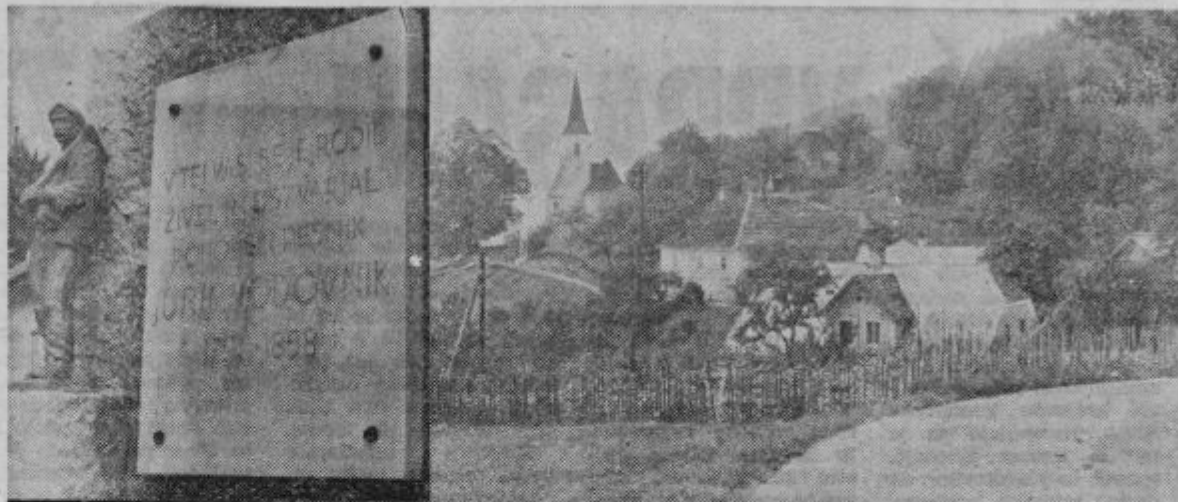
NT: Koliko slušateljev je potrebno za vpis?

F. Friškovec: »Najmanj štirideset, trenutno pa jih je prijavljenih okrog trideset. Prijave za vpis sprejema celjska Delavska univerza in mislim, da bomo rok za prijave še podaljšali.«

Ob vsem tem naj povem še to, da bodo oddelek višje pravne šole financirale vse občine na našem območju.«

JANEZ VEDENIK

TURIZEM

Skomarje se je oddolžilo svojemu pesniku Juriju Vodovniku s postavitvijo ličnega spomenika pri podružnični osnovni šoli, sicer pa Skomarje postaja čedalje pomembnejše tudi v turističnem življenju.

SKOMARJE NA ZAČETKU POTI

Skomarje ni več odrezano od sveta. Odkar je celjsko gozdno gospodarstvo prepletlo z lepimi cestami tudi južno pobočje Pohorja, je zdaj prelepa gorska vasica na višini okoli 940 metrov bliže svetu. Tudi turističnemu, izletniškemu. In ne samo Skomarje, tudi Resnik. Sicer pa na Skomarje pridete po dveh cestah: skozi Vitanje in Rakovec ter skozi Zreče.

Prve pogoje za razmah turizma je Skomarje dobilo s cesto. Drugega je odprla gostilna Matilde Beškovič, ki ima osem ležišč za goste. Semkaj pa vabi tudi narava, čista in neomadeževana. Le nekaj vikend hišic se je zarilo na obronke gozdov, ob rob ceste. In vendar tako, da so postale del tega prelepega okolja. Niso ga skazile.

In vendar se ta turizem šele začne. Domačini enkrat še oklevajo z urejevanjem sob za goste. Pravijo tudi, da ni posojil za takšno dejavnost! Je republiški družbeni dogovor o pospeševanju tako imenovanega malega gospodarstva le na papirju? Naj bo tako ali drugače, najbrž ne gre samo za posojila, gre tudi za spoznanje, da jim lahko takšna dejavnost odpre določene perspektive in prinese ustrezen dohodek. Bila bi škoda, če bi se na Skomarju ne lotili tega dela in odprli turističnemu življenju vrata bolj na široko.

Rojstna vas ljudskega pesnika Jurija Vodovnika je mikavna tako poleti kot pozimi in seveda v drugih letnih časih. Prijetni sprehodi po gozdovih. Gob ne manjka. Užiten in strupenih. Dovolj je borovnic pa jagod in malin. Seveda, vse to nekoliko pozneje kot v dolini. Višina ima tu svoj vpliv.

Na Skomarju pa je poskrbljeno tudi v zimskem času. Na travniku ob cesti je speljana manjša smučarska vlečnica. Dovolj za družinsko in rekreativno smučanje. Tudi cesta je pluzena. Zato dostop ni problematičen.

Zaenkrat je na Skomarju edino zatočišče v gostilni Matilde Beškovič. Tu so na voljo ležišča pa tudi prehrana. V letošnji glavni sezoni so to računali po 90 dinarjev za celodnevni penzion. Lahko pa se najavite tudi po telefonu. Vezani so na Slovenske Konjice in ne na Zreče.

Prav bi bilo, če bi se tej točki v kratkem pridružile še druge, če drugače ne, vsaj z ležišči. Škoda je, če bi Skomarje kljub vsem pogojem ostalo več ali

manj zaprtó. Škoda zaradi vsega tistega, kar čuva v sebi in okoli sebe in česar najbolj pogrešajo ljudje, ki živijo in delajo v mestih.

M. BOŽIČ

KJE SI, MLADINSKI TURIZEM?

Opozorilo je sicer nekoliko pozno, v nobenem primeru pa ne prepozno, še zlasti, ker gre za perspektivno reševanje in za trajnejšo rešitev problema, ki je za razvoj mladinskega turizma na vsak način pereč. Zato tudi ni naključje, če se je mladinska turistična poslovalnica POPOTNIK s posebnim pismom obrnila na občinsko konferenco Zveze socialistične mladine v Celju. Po vsej verjetnosti pa je pismo iste vsebine naslovila tudi na druge občinske konference mladine na območju, kjer deluje. Se pravi še v Brežicah, Krško, Laško, Mozirje, Sevnico, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje in Zalec.

Mladinski turizem je zašel v slepo ulico. Se zlasti v celjski občini. Vse kaže, da ni bilo potrebnega sodelovanja, skupnih akcij. Zato POPOTNIK znova vabi, da naj bi se vse akcije mladinskega turizma na tem širokem območju odvijale preko njega. To je namreč organizacija, ki je bila ustanovljena za takšno dejavnost. Zato je tudi usposobljena. Akcije, ki jih organizira POPOTNIK, so vzgojne, izobraževalne, razen tega pa tudi cenejše, saj gre za regres prevozov v višini 60 odstotkov.

Sicer pa POPOTNIK sestavlja in uredi programe letovanj, potovanj, zimovanj, ekskurzij, zagotavlja prenočišča, prehrano v objektih Počitniške zveze Jugoslavije, najrazličnejše obiske, zagotavlja vodniško službo, sponsoja turistično opremo in skrbi tudi za letovišče »Savinja« v Makarski.

Skratka, široka dejavnost in velike možnosti za razcvet mladinskega turizma.

ANICA HALOŽAN

Rekli so mi, naj jo poiščem v Zdravilišču Rogaška Slatina. Da je to ime, ki mnogo pomeni v

družbeno političnem življenju šmarske občine. Ni je bilo težko najti, saj jo vsi poznajo, čeprav je prišla v Rogaško Slatino iz Savinjske doline, točneje iz Prebolda. Od tega časa je minilo že šestnajst let.

Anica Haložan, sedanja predsednica družbeno političnega zbora skupščine občine Šmarje pri Jelšah, se živo pominja časov, ko je še v rodnem Preboldu bila pri mladih zadržanih. Tada časa je bilo malo. Doma je bila kmetinja, ko je odšla v srednjo šolo se je morala voziti in čas je uhajal. Tako se je obširno srečala z družbeno političnim delom šele v Rogaški Slatini, v Zdravilišču, kjer je v službi, odkar so gostinčji združili svoje moči.

1962. leta je bila izvoljena za odbornico. Tako se je začelo. Srečevanje s problemi, z ljudmi. Vrstile so se številne naloge, odgovornosti. Ni je bilo družbeno politične organizacije, kjer ne bi zastavila

svojih moči in znanja, predvsem pa dobre volje in posluš za besedo sočlovka, za njegove tegobe, želje. Njena pot do predsednice družbeno političnega zbora jo je vodila iz vrst socialistične zveze delovnih ljudi. Ni lahko biti predsednik takšnega skupščinskega zbora, če prav so delegati vedno isti in dobro poznajo problematiko s katero se ukvarjajo. Anica Haložan kljub temu vidi še mnoge možnosti za še bolj uspešno delo zbora.

Najbolj jo moti to, da ljudje ne znajo ob pravem času povedati tisto, kar jim ni všeč. Njeno načelo je bilo vseskozi, da predvsem ob pravem času in na pravem mestu izreče kritiko, predloge in sploh vse, kar mora povedati. To marsikdo ni zmožen. Ne more razumeti tistih, ki že po sprejetih sklepih razpravljajo po hodnikih, na seji, ob času razprave pa molčijo.

Bliža se praznik občine

OBRAZI

Šmarje pri Jelšah. Anica Haložan z zadovoljstvom spremlja napredek in razvoj Rogaške Slatine, kraja, kjer živi in dela. »Ljudje so mnogo storili in so pripravljani delati«, ugotavlja z zadovoljstvom na obrazu, ki ne skriva navdušenja nad uspehi. »Toda vse to, kar smo storili, nas mora le vzpodbujati k še večji vztrajnosti pri delu«, pravi in z optimizmom zre predse.

Tolikokrat smo ob pisanju o osebnosti za rubriko »Obrazi« poudarjali, kako so vsi ti ljudje v bistvu skromni. Anica ni izjema. Na prvi pogled bi ji celo težko prisodili odgovorno družbeno politično funkcijo, ki jo opravlja. Toda po dosedanjih izkušnjah sodeč jo opravlja dobro. In ravno zato tokrat beseda o njej, ob občinskem prazniku.

DRAGO MEDVED

DELEGACIJE V KS

VEČ VPRAŠANJ VAŽNE NALOGE

V celjski občini tudi skupščinska analiza o uveljavljanju delegatskih odnosov v občini ni nadrobneje ocenila delovanja in problematike delegacij v krajevnih skupnostih. To nalogo bodo morale opraviti krajevne konference SZDL. Narekujejo pa je ne le enotne izkušnje, temveč tudi ugotovitev, da doslej krajevne konference SZDL o delegatskih razmerjih v krajevnih skupnostih niso dovolj pogosto in tudi ne dovolj konkretno razpravljale. Zato morajo delovni načrti krajevnih konferenc SZDL na prvo mesto postaviti vprašanje kakšno vlogo mora prevzeti SZDL na terenu pri zagotavljanju najboljših pogojev za delo delegacij za zbor krajevnih skupnosti in za samoupravne interesne skupnosti.

Najpomembnejše vprašanje, ki si ga bodo postavile krajevne konference SZDL, bo, kako se SZDL povezuje z delegacijami in kako poteka vodoravno usklajevanje, zbiranje, povzemanje in ugotavljanje stališč. Ali delegacija ostaja in postaja zaprti skupina delegatov, ki le v svojem krogu oblikuje stališča do predloženih skupščinskih stališč? Ali pa išče tvorno sodelovanje, opredelitve ter izražanje mnenj s strani samoupravnih in političnih organizmov na terenu? Vprašanje, kdo vse mora sodelovati pri oblikovanju stališč do gradiva, je že zdavnaj pojasnjeno.

Doslej smo se zaustav-

ljali predvsem pri oblikah organiziranega političnega in samoupravnega delovanja občanov na terenu. To so krajevna konferenca SZDL, svet KS, delegacija stalnega območja, hišni svet, potrošniški svet, različne komisije, druge družbenopolitične organizacije oziroma njihova vodstva itd. Zahtevali smo njihovo udeležbo v procesu nastajanja stališča, ki ga po samoupravnem usklajevanju sprejme delegacija, delegat pa prenese na zbor krajevne skupnosti ali v skupščino samoupravne interesne skupnosti.

Ali so stališča resnično rasla s pomočjo razpršene aktivnosti delegacij, ki je spodbudila nekoliko bolj množično vodoravno usklajevanje — z večino samoupravnih sredin na terenu? Ali pa je ostala le pri enkratni, prvi in zadnji obravnavi gradiva na seji delegacije, na katero niti ni povabila delegatov ali članov samoupravnih in političnih vodstev v krajevni skupnosti?

Razmišljati pa moramo še globlje — kdaj pa se je že ali se morda namerava delegacija povezati tudi z zborom občanov, z zborom stanovalcev ali z drugimi oblikami neposrednega samoupravnega izražanja interesov, stališč in predlogov občanov. Takih primerov ni ali pa jih je zelo malo. V krajevnih skupnostih, kjer itak nimamo najboljsh izkušenj z udeležbo na zborih občanov ali pa je tudi krajevna samouprava šele v povojih, bo najbrž težko

že kar na začetku zahtevati vsebinsko in organizacijsko zahtevne korake v poglobitvi delegatskih odnosov. Vendar se ne bi smeli zadovoljiti s prakso, ki ne vidi niti pedi več v možnostih drugega, boljšega dela obeh vrst delegacij na terenu.

Krajevne konference SZDL morajo poleg osnovnega vprašanja, kako delegacija oblikuje stališča do predloženih skupščinskih in drugih gradiv, zanimati še druga vprašanja — kakšna je aktivnost delegatov, na primer. Kateri problemi se pojavljajo v organizaciji in metodah dela? Ali so delegati dovolj dobro obveščeni? Kakšne težave imajo delegati v splošnih delegacijah, še posebej glede na to, da med samoupravnimi interesnimi skupnostmi ni dovolj usklajenosti pri sklicanju sej? Navsezadnje zasluži skrbno oceno delegatov za terenu opravljeno delo skupščinskega zbora krajevnih skupnosti.

Delegacije v krajevnih skupnostih pomenijo novo kakovost v krajevni samoupravi. In novo možnost občanom, da neposredno sodelujejo pri sprejemanju pomembnih odločitev v občinski skupščini ali v samoupravnih interesnih skupnostih. Možnost bo ostala možnost, če bodo delegacije lebedele, neiznajdljivo in preveč iztrgano v resničnem samoupravnem življenju krajevne skupnosti. Odgovornost krajevnih konferenc SZDL je na dlani.

J. V.

MOZIRJE

Jutri, v petek, 5. septembra, se bodo k deseti skupni seji sestali delegati vseh treh zborov občinske skupščine v Mozirju. Predlog dnevnega reda ima tri najst. Začetek dela bo veljal potrditvi zaključnih računov za občinski proračun ter za sklade občine Mozirje za lansko leto. Sicer pa se bodo že v naslednji točki dnevnega reda znova srečali s problemom finančnega značaja. Na tapeti bo namreč predlog o dodelitvi sredstev iz stalnega rezervnega sklada občine v višini 200 tisoč dinarjev za sanacijo škode na obrežju Trnave, potoka, ki teče skozi Mozirje in ki je prizadejal veliko škodo po poplavi 25. maja letos. Pred leti so namreč regulirali spodnji del hudournika, posledice poplave ob koncu maja letos pa so pokazale, da je treba z regulacijskimi deli nadaljevati. Tako naj bi zdaj sanirali nekaj najbolj ogroženih odsekov na Trnavi ter očistili prod pod mostom v Mozirju. Vsa ta dela bodo predvidoma stala 655.000 din. Za kritje tega stroška bo vodna sku-

pnost Nivo prispevala 300 tisoč din.

Delegati vseh treh zborov bodo odločali tudi o predlogu za ukinitve podružnične šole v Radmirju. Gre za dokončno izvedbo sklepa, ki so ga sprejeli že na začetku gradnje prizidka in adaptacije osnovne šole na Ljubnem ob Savinji. Zdaj so ta dela končana in tako bodo imeli tudi otroci iz Radmirja v novi ljubenski šoli primerno boljše pogoje za učenje in izobraževanje, kot so jih imeli doma. Ta sklep so potrdili tudi na roditeljem sestanku in na seji sveta staršev prizadele šole. Zaslišni prostori, v katerih je delala podružnična šola v Radmirju, v resnici niso več ustrezali niti najbolj osnovnim potrebam in zahtevam.

Izredno aktualni sta tudi poročila o delu sanitarne inšpekcije ter o stanju, delu in položaju uprave skupščine občine Mozirje. Ni naključje, da sanitarni inšpektor med drugim opozarja na neurejenost okolja, na onesnaževanje voda in okolja, na nujno ureditev odlaganja odpadnega

materiala itd. Poročilo o stanju občinske uprave pa bo znova odprlo stare rane, saj je fluktuacija kadra, zlasti z višjo in visoko izobrazbo, velika, razen tega pa letos ni denarja, da bi lahko razpisali in zasedli nezasedena delovna mesta. Seveda se v tej zvezi pojavljajo kot vzroki takega stanja še druge ugotovitve od nagrajevanja itd. V tem delu bo tudi predlog izvršnega sveta o ukinitvi krajevnih uradov v Nazarjih ter v Rečici ob Savinji.

Ob zaključku dela bodo razpravljali še o uresničevanju programa vzdrževalnih del na vodotokih v Gornji Savinjski dolini ter o predlogu za podelitev letošnje občinske nagrade. Kot je namreč znano, bodo to nagrado tudi letos podelili na slavnostni seji občinske skupščine v počastitev praznika mozirske občine, dvanajstega septembra. Osrednje slovesnosti bodo 13. septembra na Ljubnem. Posebna komisija predlaga, da naj bi letošnje najvišje občinsko družbeno priznanje prejela obmejna enota JLA MB

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM IO TKS CELJE TONETOM ERJAVCEM

VEČ PROBLEMOM

V jesenskem obdobju bo SIS za telesno kulturo v občini Celje reševala obično nalogo in problemov, ki so za nadaljnji razvoj telesne kulture izredno pomembni. Prizadevalni predsednik IO te skupnosti T. Tone Erjavec je o situaciji na tem področju odgovarjal na naslednja vprašanja.

Kakšna je trenutna situacija na področju telesne kulture v Celju?

»Leto 1975 poteka v prizadevanju, da bi vso to sfero aktivnosti ustrezno samoupravno organizirali. To velja tako za TKS kot ustrezne osnovne organizacije ter njihove zveze. Smo pred ustanovitvijo občinske zveze telesnokulturnih organizacij. Statut in sporazum o ustanovitvi takšne zveze, ki bi povezovala vse osnovne organizacije, sta že v javni razpravi. Vzpostaviti moramo osnovne organizacije, ki bodo s tem potekajo tudi razgovori, da se bodo še v tem letu osnovne organizacije samoupravno organizirale v skladu z novimi ustavnimi spremembami in novim zakonom o društvih. Neurejeno je še stanje pri upravljanju in vzdrževanju športnih objektov. Na področju kvalitetnega športa zastajamo. Potrebni bodo še veliki premiki na kadrovskega področju, tako organizacijskem in strokovno-trener-skem. Priznanje zasluži le dobro delo zveze za športno rekreacijo ob razvijanju množičnosti, pa tudi delo ŠSD je zavzelo širok razmah, čeprav čutilimo potrebo po boljšem organiziranju šolskega športa. Celjani prednjačimo v razvijanju rekreacije v naši republiki. Tu se porajajo nove ideje, akcije in progra-

mi, ki jih prevzemajo tudi druge občine.»

Bliznje naloge samoupravne interesne skupnosti: »Dodelati in sprejeti moramo srednjeročni načrt razvoja telesne kulture v občini. To delo je zelo odgovorno in terja predhodno še sprejem vrste drugih samoupravnih dogovorov in sporazumov. Odločiti se bomo morali skupno z osnovnimi organizacijami o prioriteta in razvrstitvi športnih panog v občini, o tekmovalnem sistemu, ki ga bo treba temeljito prerešati in uokviriti v razumne meje, o sistemu financiranja, o vzdrževanju in upravljanju športnih objektov, o akcijskem programu za stabilizacijo, sprejeti ustrezne ukrepe za uresničitev večje množičnosti v bazi, postaviti ustrezno organiziranost telesne kulture v krajevnih skupnostih, poskrbeti za učinkovito materialno bazo za nadaljnji uspešen razvoj telesne kulture. Delovnih nalog je na pretek! Ob vsem tem bi rad omenil, da pri reševanju teh problemov računam na široko družbeno razgledanost naših športnih delavcev, ki ne smejo biti v bodoče preveč klubski pobarvani in ozko opredeljeni. Zelimo si le, da bi osnovne organizacije tudi v prihodnje dobro delovale ne glede na njihovo razvrstitve v prioritete razrede in tekmovalne sisteme. Nosilci določenih dejavnosti bodo po izdelanih kriterijih in pogojih imeli možnosti uveljavljanja v širšem slovenskem in jugoslovanskem prostoru, saj smo zagovorniki zdravega in vrhunskega kvalitetnega športa. Nismo

pa tako bogata družba, da bi lahko financirali v takšni širini kot doslej domala vse klube v tekmovalnih sistemih, ki ne doprinesejo k razvoju kvalitetnega športa v občini. Določene panoge in igre ter njihovi klubi bodo morali najti svoje mesto v ceneni tekmovalnih sistemih, pa čeprav le v okviru občine in medobčinskem povezovanju. Za veliko širino pri razvijanju kvalitetnega športa nismo trenutno dovolj finančno močni niti strokovno — kadrovske, pa tudi nimamo na voljo dovolj kvalitetnih športnih objektov.»

Kaj pa področje investicij? »CTRC Golovec bo vsekaror tudi izredno pomemben za športno rekreacijo in kvalitetne športne prireditve. Z njim bo naše mesto mnogo pridobilo. Ob šolah rastejo nove telovadnice in igrišča. Občani in širša družbena skupnost s samopriskevkom in drugimi dogovori gradi te objekte. Zato bo treba z ustreznimi šolskimi organi skleniti tudi sporazume in dogovore o koriščenju teh objektov za vse občane. V stanovanjskih soseskah in krajevnih skupnostih moramo graditi objekte, ki bodo kot kulturni in športni center v tem okolju. Manjka pa nam tudi še vrsta kvalitetnih športnih objektov. Potrebna bo postopnost pri bodočih investicijah na tem področju. Uokviriti se bomo morali v realne možnosti in tudi tu pokazati v prihodnje večjo enotnost pri naših potrebah in v politiki razvoja telesne kulture nasploh.»

K. JUG

ZDRAVSTVO

KJE ZDRAVITI?

Da je celotno zdravstvo celjskega območja zašlo v krizo, je ugotovitev, ki jo je težko zapisati. O njej ne govorijo samo zdravstveni delavci sami. Do teh ugotovitev prihajajo preprosti ljudje, ki so zdravstvenega varstva potrebni. Tudi to je resnica, da ob večji zavesti, ki jo nosi danes v sebi vsak posameznik in ob dejstvu, da je zaradi dajatev za zdravstvo na koncu meseca kuverta nekoliko tanjša, se rodi več kritik in negotovanj, čeprav so morda čisto subjektivne narave. Pa bomo zato kritizirali človeško osveščenost ali pa bomo skušali vzroke za kritiko odpraviti na drug način?

Brez dvoma je druga pot boljša, sploh pa je bolj objektivna. Zdravstvo celjskega območja preboreva poleg kroničnih slovenskih bolezni (neustrezna kadrovska nezasedenost, prevelika specializacija zdravnikov), še prostorske stiske za delo (vzemimo za primer samo celjski zdravstveni dom), integracije in dezintegracije, nižjo prispevnost stopnjo kot je bila doslej, pomanjkanje investicijskih sredstev, itd.

Ob vseh naštetih pomanjkljivostih, ki bremenijo zdravstvo celjskega območja, pa je ukrep sta-

bilizacije, ki se je je lotil regionalni zdravstveni dom v Celju, najtežje razumeti. Obručaš ga na vse strani in ugotoviš, da bo vedno nekdo prizadet. V mislih imamo stabilizacijski ukrep, ki ni edini, je pa najbolj drastičen. Zmanjšal naj bi se odziv v druge regije. Zdravniški splošne prakse so dobili navodilo, kjer so našete možnosti, kdaj lahko zdravnik pošlje bolnika na zdravljenje v izvenregijsko ustanovo.

Bolniki iz Brezic in Zidanega mostu so se na veliko zdravili v zagrebški ali ljubljanski kliniki. Poleg tega je bilo v Celju veliko napotnic napisanih za slovenjgraško bolnišnico. Vsekakor postavlja zadnji ukrep zdravniške splošne prakse pred večjo budnost, kajti zavrjena bo vsaka napotnica, ki ne bo medicinsko utemeljena. Vsakemu pacientu bo moral zdravnik tudi povedati, da bo stroške izven regije nosil za zdravljenje sam, če bodo večji od stroškov v celjski regiji. Tudi pisanje napotnic za slovenjgraško bolnico ni zaželeno, čeprav je tam oskrbni dan celo nižji kot je v celjski bolnišnici.

Taki ukrepi, ki naj bi sicer zadržali nekaj več denarja v regiji, pa so pravo nasprotje tistega,

kar je zapisano v naši ustavi — pravica po svobodni izbiri zdravnika. To pravico pa zakon o zdravstvenem varstvu že omejuje (37. člen). Najbolj pa to pravico kratijsko samoupravni akti, kjer je zapisano, da zdravstvene skupnosti same določajo okvire zdravstvenega varstva.

Torej — svobodna izbira zdravljenja, ki je zapisana v naši ustavi, se ruši z vsako stopničko, ki pelje k človeku navzdol. Prihaja do anomalij, ki jih delovni človek, ki plačuje visoke vsote za zdravstveno varstvo, težko razume, čeprav smo že velikokrat ugotovili, da mu posluha za varčevanje ne manjka. Vprašanje pa tudi čas je, da se domimo, ali bomo spoštovali ustavo ali pa nam bodo krojili usodo zakoni, kjer ni vse tako rožnato zapisano, kot smo si želeli, predvsem pa s takimi zakoni ni zadovoljen osveščeni delovni človek, čeprav je take zakone sprejel. Bo morda zdaj doživel bumerang, ki ga je sprožil sam?

Zdenka Stopar

KULTURA V LETU 1976

Kako usklajevati?

Verjetno bo še tekla beseda o načrtovanju kulturne politike za naslednje leto. Ni namreč ni prezgodaj ugotovljati in načrtovati vsebinske programe, za katere vedno znova ugotovljamo, kako so premalo, ali pa sploh niso usklajeni. Osnovne smeri in vsebinsko programiranje celjske kulturne skupnosti so znane. Zagotoviti bo namreč treba normalno razvijanje osnovnih dejavnosti v tekočih akcijah pri občinskih in regionalnih kulturnih zavodih. Dejstvo je, da bi si radi naredili čimveč, saj v bližnjem letu vsi programi rigorozno okrnjeni in podvrženi splošno nastajajočemu finančnemu položaju.

Razprava na skupščini, ki bo konec tega meseca bo verjetno morala potekati v skladu s prizadevanji za izenačevanje vsebinskega in finančnega načrta. Ker eno so hotenja in programi zavodov, drugo pa finančna odeja, s katero se lahko pokrijejo. Stopnja valorizacije še ni znana. Zaenkrat pa se naj bi finančni načrti oblikovali na osnovi letošnjih cen. To je pravzaprav zaplavljanje papirja in nič kaj stabilizacijski korak. Vendar se pojavlja vprašanje, kako popolnoma obveščati, res dobro obveščati delegate in delegacije, da bi na osnovi dobrega poznavanja vsebinske problematike, zabeležene s finanč-

nim stanjem, res lahko tvorilo razpravljalni in tako doprinesli svoj delež k dobremu vsebinskemu programiranju kulture v naslednjem letu. Postavlja se tudi vprašanje, kako se bodo dale izmeriti razvojne stopnje posameznih vej kulture. Namreč lanski položaj, ki je nastal takorekoč čez noč, je spremenil vsebinsko podobo kulturnih prizadevanj v celjski občini. Kako bo torej letos, če iščemo osnovo na lanskoletnem torzu? Vzemimo samo na primer Slovensko ljudsko gledališče v Celju. Razmere dovoljujejo povečanje osebnih dohodkov za 24 odst. Toda gledališče je ostalo v novi sezoni s sta-

rimi cenami, kar je edinstven primer pri nas, saj so druge hiše dvignile ceno vstopnicam za 20 odst. In tako ne bodo v celjskem gledališču dvignili osebnih dohodkov, da ne bi postala cena vstopnic ovira za širjenje gledališke kulture. To samo za primer!

Kako je z novimi namestitvami, stanovanjsko in investicijsko politiko pa vemo. Vse je dobesedno zamrlo. Zato bo morala sedanja skupščinska razprava pokazati temelje, na katerih naj bi zrasli novi vsebinski vidiki, predvsem pa možnost za nadaljnji razvoj kulture. Seveda z notranjim povezovanjem, s krepitvijo samoupravnih odnosov v kulturi, ki so marsikje še tudi močno nerazviti. In verjetno bo treba z usklajevanjem programov, s spremembo samoupravnih odnosov v kulturi iti nazven, do širše družbene skupnosti. Ker drugače bomo novo sezono že začeli zelo neugodno in še težje jo bomo popravljali.

DRAGO MEDVED

KOMORNI MOŠKI ZBOR

Nova pot v sezono

Počitnice so bile kratke. Vmes je bilo nekaj nastopov, študijski nastopi. V ponedeljek pa se je začelo redno delo. Pod vodstvom dirigenta prof. Cirila Vertčnika. Komorni moški zbor čaka tudi v novem obdobju veliko odgovornega dela. Že na začetku bodo redne vaje, ki so dvakrat na teden, povežali razpravo in sprejemom novih pravil. Tudi dejavnost in položaj komornega moškega zbora je treba po organizacijski plati prilagoditi in usklajati novi ustavi. Druga skrb v tem času bo posvečena nekaterim novim pevcem, pripravi repertoarja,

v katerem bo nekaj zanimivih novosti in seveda predvidenim nastopom, koncertom itd. Za uvod v novo sezono so zapeli na srečanju borbov-slovenskih železarjev. Sicer pa jih v tem mesecu čaka še nekaj takšnih in podobnih predstavitev. Že v sredini meseca bodo pelj dva kolektivoma in to štorskim železarjem in gradbincem Jugoslavije, ki se bodo v Celju srečali na sedmih tradicionalnih športnih igrah. V istem obdobju jih čaka še koncert na Dobrni, kjer se bodo na strokovnem posvetovanju sestali fizioterapevti. V oktobru je predviden nastop v

Celovcu. Gre za prireditelja Alpe-Adria. In potem še snemanje za ljubljanski radijski spored, pa nastop v Ajdovščini v okviru festivala »Revolucije in pesem«. Poseben koncert komornega moškega zbora pripravljata tudi koncertna poslovalnica. Morda bo skupaj z godalnim orkestrom. Vrh tega bo v začetku aprila celovečerni koncert v dvorani Narodnega doma. V okvirnem delovnem načrtu je še gostovanje na Gorškem in številni nastopi v delovnih kolektivih. Komorni moški zbor že vsa leta, odkar deluje, posveča nastopom za delovne kolektive prav

posebno skrb. Lahko bi celo rekli, da imajo prvo mesto. V kolikor bo spomladi prihodnje leto ali kadar koli prej ali pozneje odprta tudi prireditvena dvorana družbene centra pod Golovcem, bo komorni moški zbor po budnik velikega, lahko bi tudi zapisali, estradnega koncerta, na katerem bodo sodelovali še drugi priljubljeni zbori in ansambli iz Celja. Za komorni moški zbor se je torej začelo novo delovno obdobje, polno novih nalog pa tudi težej po popestritvi programa in nadaljnji afirmaciji.

MB

OBISK PRI

Meti Rainerjevi

Prvič sem jo srečal, če ne štejem tega, da sem prebral nekaj njenih pesmi in satir. In če po pravici povem, mi je za to žal. Žal zato, ker je imenitna sogovornica, ki pove natanko tisto, kar misli. Iskrenost in neposrednost je tisto, s čimer zna pridobiti vsakogar. In ne nazadnje, njena globoka predanost vsemu, kar je lepo, pošteno, čisto... Ko sem se ob koncu najinega klepeta poslavljajal od nje, sem sklenil, da to ni bil moj zadnji obisk pri njej.

»Na Stajersko sem prišla iz Ljubljane. Moje prvo službeno mesto učiteljice je bilo v Tepanju pri Slovenskih Konjicah. Tam sem preživela moja najlepša leta. Šest začetnih let, ki mi nikdar ne bodo ušla iz spomina. Druga svetovna vojna me je zatekla v Braslovcah. Za pri so me v celjski stari Pisker, kasneje pa so me izselili v Srbijo, v Zaječar. V Zaječarju mi je umrla tudi mama...«

Spomin hitijo. Kljub otožnosti pa je v njenem glasu čuti nekakšno vedrino, ki se skriva za tančico žalosti in redkokdaj plane v ospredje. Oči se leskečejo na način, ki se z besedami ne da izraziti. Vskaklo pa takoj spozna, da Meti Rainer lahko zaupa. Če kdaj, potem se lahko pri Meti Rainer človek prepriča, da drži tisto, da lahko človeka spoznamo po njegovih očeh...

»Po vojni, ko sem se vrnila v Braslovce, sem posvojila vojno siroto Katarinco. To je bila zlata punčka, zelo lepa, obenem pa poštena, pridna, inteligentna...«

In potem molk... Nisem našel motil.

»Katarinca je imela tuber-

kulozo. Pet let se je zdravila... Petinpetdesetega leta je umrla.«

Se predno je izgovorila ta zadnji stavek, je misli obrnila drugam. Prepričan sem, da zavestno. Kot da bi hotela povedati, da nikakor ne dopusti, da bi se življenje z njo igralo po mili volji. Nagel preobrat v spletu njenih plemenitih misli je bila prispodoba neomajne, življenske sile in plemenitosti polne ženske. V to sem prepričan.

»Leta 1952 sem diplomirala na Višji pedagoški šoli v Ljubljani slovenščino in ruščino, saj sem se na to šolo vpisala takoj ko so jo ustanovili. Čutila sem namreč, da je moja izobrazba preveč pomankljiva. Med tem časom, ko sem študirala, sem službovala na nižji gimnaziji na Polzebi, po diplomi pa sem se zaposlila na žalski osnovni šoli. Deset let sem službovala v Zalcu, sedaj pa sem upokojena že trinajsto leto.«

In potem, kot da bi začutila, da je o svojem življenju dovolj povedala, da to niti ni tako pomembno, da bi bralci vedeli, začne govoriti o svoji največji ljubezni, ki ji je vse njeno življenje pomenila največji smisel. O umetnosti.

»Predvsem sem se zanimala za besedno in likovno umetnost. Tudi za glasbo, čeprav se mi zdi, da za glasbo nimam posebnega smisla. Kljub temu, da jo zelo rada poslušam in mi precej pomeni. Če bi bila lahko kdaj naprej študirala, potem bi se prav gotovo odločila za psihologijo ali pa za študij jezikov.«

Ko sem jo vprašal, kaj cenim v umetnosti in nasploh v življenju, mi je za hip postalo žal. Odgovor na to vprašanje bi si namreč lahko ob koncu pogovora kar sam izluščil iz njene pripovedi.

»Cenim lepoto, resnico, pristno čustvo... Zanimivo me umetniki junaki, izredno cenim junake idealiste, askeze. Poznam to osebo, ki je res nekaj posebnega, lahko bi rekla stoodstotno idealistko. To je naša slovenska akademska slikarka Nada Lukežič. Odkar sem se z njo osebno seznanila, jo ne morem pozabiti.«

Sredi njenega izpovedovanja me presenetil z vprašanjem, če se mi zdi, da je lahko satira tudi umetnost. Odgovor samo z da ali ne bi začustvoval, ker sem ji že prej povedal, da berem tudi

njene satiračne stvari. Podkrepil sem ga s svojim mnenjem in z mano se je strinjala.

»Škoda je, da je satira aktualna samo določen čas. Ne mislim sedaj na obliko kot tako, pač pa na problematiko, ki jo obravnava. Sicer pa je tudi dobra satira večna. Dokaz je literarna zgodovina. Sicer pa ne mislim sedaj reči, da bodo moje stvari ostale.«

Ves čas sem želel, da bi pripovedovala tudi o svojem delu. Navsezadnje sem jo prav zato tudi obiskal. Pa je to prihranila za konec in občutek sem imel kot da hoče reči, da je to navsezadnje stvar, ki spada h koncu vsega, stvar, ki ni tako pomembna, da bi se dalo o njej razpravljati na dolgo in široko. Nekaj, kar spada čisto na konec vsega. In ta hip sem ugotovil, da je k vsem dobri lastnostim, ki jih ima Meti Rainer treba prišteti še eno. To je skromnost.

»Ko se danes oziram na vse, kar sem naredila, se mi zdi, da je moja bera dokaj skromna. Pesmi so mi objavljali v Savinjskih zbornikih, še sedaj mi jih objavljajo v mladinski reviji Galeb, ki iz-

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

razpisuje

ABONMA ZA SEZONO 1975-76

za šest predstav in dve predstavi za otroke. Abonenti imajo 20 do 50 odstotkov popusta, plačujejo lahko v obrokih, dan pred gostovanjem tujih gledališč pa bodo imeli absolutno prednost in popust pri nakupu vstopnic. Celjsko gledališče ni zvišalo vstopnine, cene abonmajev so ostale iste kot so bile doslej!

Repertoar

Alfred de Musset
LORENZACCIO, romantična tragedija

Mihail Bulgakov
ZOJKINO STANOVANJE, komedija

Dušan Jovanović
IGRAJTE TUMOR V GLAVI IN ONESNAŽENJE ZRAKA, komedija

Ivan Cankar
POHUŠANJE V DOLINI ŠENTFLORJANSKI, komedija

William Shakespeare
LJUBEZNI TRUD ZAMAN, komedija

Fran Skofič
GOSPOD S PRESEKA, ljudska igra

Staubringer in Popovic
ZGODBA O TOVARIŠU TITU

Krüger in Volker
MAKS ŽVIŽGAČ

Abonmaji: PREMIERSKI, SOBOTA, TOREK, GLEDALIŠKI AMATERJI, KULTURNA AKCIJA, DELAVSKA MLADINA, KOZJANSKO, ZALEC, UPOKOJENCI, MLADINSKI in SOLSKI ABONMAJI.

Informacije in prodaja abonentskih izkaznic pri gledališki blagajni, ki je odprta dnevno (razen ob nedeljah) od 10. do 12. in od 18. do 20. ure za stare abonente od 28. avgusta do 20. septembra, za nove abonente pa od 22. do 25. septembra. Vljudno vabljeni!

Uprava SLG Celje

haja v Trstu. Za otroke neznanstvo rada pišem in rada imam ta drobna bitja. Zanje sem napisala tudi nekaj igrice. Deloma tudi iz preprostega razloga, ker se je tovrstno literaturo včasih zelo težko dobilo.

Precej pa mi pomenijo tudi, kot sem že dejala, satirične zadeve. Sem sodelovka Pavlihe in za svoje stvari sem dobila že precej pohval. Sicer pa moje stvari objavljajo tudi v Borcu, TV 15, na celjskem radiu in celo v celjskem gledališču so uporabili dve moje stvari, takrat ko so predstavili humoristično stvar Ringaraja. Seveda niso vedeli, da so to moje stvari, ker se v Pavlihi podpisujem s psevdonimi.

Ob tem naštevanju naj omenim še to, da sem pisala

in še pišem tekste za popevke in narodnozabavne pesmi. Najbolj vesela sem bila pohvale Gregorja Strnišča, ko je ob koncu Slovenske popevke leta 1962 omenil za tisk, da sem zaslužila nagrado za besedilo.

In potem sva klepetala še o marsičem. Pa ni, da bi človek vse spravljajal na papir. In ko sve se poslavljala, me je povabila naj jo še obiščem, da rada klepeta z mladimi o umetnosti in o življenju na sploh.

Nasvidenje, Meti Rainer!

Pa še to. Kmalu bi pozabil napisati tudi to, da je za svoje delo številnim priznanjem letos dodala še eno. Prejela je namreč priznanje Osvobodilne fronte.

JANEZ VEDENIK

LJUBIŠA SAMARDŽIČ

IME DOMAČEGA FILMA

Kdo se ob imenu Ljubiše Samardžića ne spomni vrste odličnih jugoslovanskih filmov? Njegovo ime je tesno povezano z jugoslovansko ustvarjalnostjo. Pred dnevi je bil Ljubiša v Celju, kjer je bil na snemanju »Belih trav«. Izkoristili smo to priložnost in ga pobarali za nekaj besed o njegovem delu, saj bo naslednje leto praznoval petnajstletnico svoje filmske ustvarjalnosti. Na zmenek je prišel nasmejan in veder, predvsem pa točen in s tem na svojski način poudaril svoje zvezdnitvo.

— Ljubiša, kako po tolikih letih dela pri filmu gledate na doslej prehojeno pot. Kaj pomeni biti filmski igralec?

— Svoje delo pri filmu bi razdelil na tri glavne dele in sicer: prvi je »san«, drugi »budjenje«, in tretji je »java«. Če to bolj analiziram, bi to bilo takole: V »sanu« je vse bolj vzvišeno. Morda tudi nekontrolirano, omamljivo. Vse je v neki idealistični podobi filma. Zato je to tudi najbolj nevarno obdobje za igralca. »Budjenje« pomeni spoznavanje, da je to delo tudi malo hazarda — zato tudi dovolj privlačno. Toda določena spoznanja o resnici igralskega poklica pri filmu že prihajajo... »Java« pa je že resnost, zrelost, bi rekel, odgovornost do dela. Toda to je tudi najlepše obdobje. Morda zaradi tega, ker sem sam v tem obdobju in ker je tudi jugoslovanski film v nekaterih specifičnih letih, pa tudi problemih. O filmskem igralcu pa ni tako preprosto govoriti. Zaradi tega predvsem, ker je tudi naš film še nekako samoupravno neoblikovan. Zdi se, da je še vedno bolj gospodarska veja, ne toliko umetniško ustvarjalna. Temu primerna je tudi vloga, oziroma položaj jugoslovanskega filmskega igralca. Vse prevečkrat pozabljamo znano Leninovo misel o vplivu filma, o njegovi moči na množico.

— Kaj vam pomeni puljski festival, kako gledate na filmsko kritiko?

— Najprej moram reči, da ne maram nemoralni ton pogovorov. To se je nekajkrat v Pulju že pojavilo. V razgovorih z novinarji in drugimi. Na tiskovnih konferencah. Spomnite se samo lanskega

Karikatura: Milan Alošević

Pulja! Moje mnenje je, da moraš vsakega sogovornika poslušati, mu dati možnost, da pride do besede, ga tudi spoštovati. Nato seveda odgovarjati, ampak z argumenti, a ne s kamenjem in poleni pod noge »kao što kaže naš naroda«. O kritiki je bilo dovolj besed. Osebnostno mislim, da če bi bila naša filmska proizvodnja bolj celovita, bi lahko bila tudi kritika bolj ustvarjalna. To je tesno povezano.

— Kako oblikujete vloge? Kako se spreminjate od tistega Ljubiše, ki dobi v roko scenarij pa do tistega, ki

dokončno izoblikuje svojo vlogo?

— Igralec lahko, oziroma mora vedno nadigrati lik, ki ga v filmski zgodbi predstavlja. Mislim, da je vse v igralčevi osebnosti. Seveda obstaja neko sorazmerje med igralcem in celim filmom, pa tudi do režiserjevega hotenja. Namreč režiser lahko naredi slab film z izrednimi sodelavci ali narobe. Toda za igralca je najvažnejša igra. Vsak igralec vedno poskuša »krojiti obleko po sebi«. So tudi igralci, ki se distancirajo od vloge, a so za gledalce manj zanimivi. Hočem reči, da vrsta odličnih gledaliških igralcev ni dosegla na filmu nobenega uspeha. Pri filmu mora igralec v igro, v celotno sliko filmske zgodbe vnašati normalno stanje. Vse mora biti samo po sebi igrivo, v vseh trenutkih, tudi najbolj tragičnih. Le tako lahko podaš roko gledalcu, da s teboj sodeluje tudi preko filmskega platna.

— V sodobnem filmskem svetu so danes najbolj iskani dobri scenaristi. Kaj vi menite o naših scenaristih, saj se v svojem delu srečujete z njimi?

— Pri nas bi morale prevzeti skrb za dobre scenarije posamezne kulturne skupnosti. Stimulirati bi morale dobre pisce scenarijev, da bi pisali dobre scenarije. A navada je, da je najprej vprašanje za denar, šele nato za vsebino. Ko bi bili scenariji temeljito dodelani, bi jih šele morali denarno omogočiti, ne pa obratno.

— Naslednje leto bo petnajst let, odkar vas srečuje-

mo na filmskem platnu. Katero vlogo so vam ostale najbolj v sru?

— Hamlet iz Mrduše donje, kjer sem igral Mačka, pa kovač v Bombaših, Orni Rok iz Divjih svinj...

— S tem sva prišla do problema, oziroma odnosa televizija — film — igralec. Kako lahko mali ekran igralca popularizira in kako ga lahko v nekem smislu razvrednoti. Spomnimo se lanskega TDF, ko smo videli na filmskem platnu Borisa Dvornika v filmu Derviš in smrt. Bil je v resni vlogi, a ko se je pojavil na platnu, je v dvorani završalo. Občinstvo je videlo »Roka Prča« iz nešteti televizijskih nadaljevanj. Boris Dvornik je bil v tem smislu igralsko »degradiran«...

— Ja, to je točno. Igralec se mora namreč v televizijskem programu nekako sam »programirati«. Biti mora različen. Sam sem igral v Divjih svinjah in v Dimitriju Tucoviću. Toda obe vlogi sta se močno razlikovali. In še nekaj — moje ime je nastajalo na filmskem platnu že mnogo prej, ko še mali ekran ni bil popularen. Mene občinstvo pozna s filma in to, kar sem snemal za televizijo je samo nadaljevanje mojega že ustvarjenega filmskega dela.

— Kaj menite o tujih filmskih igralcih v naših filmih, ki so z izrazito domoljubno temo. Kot Sutjeska in Neretva?

— Menim, da ni izgovor za njihove vloge v lažji prodaji filma na svetovni trg, saj je Kozara, posneta, samo z domačimi igralci lepo uspela tudi v svetu. Prav bi bilo, če bi v izrazito domoljubnih filmih igrali domači igralci, v sodobnih, mislim modernejših temah, ki govore o danes ali jutri, pa naj nastopajo tudi tujci.

— Zdaj ste v Belih travah? Kako je to?

— To je moje drugo srečanje z Boštjanom Hladnikom. Prvič sva delala skupaj Peščeni grad. Tokrat gre za preprosto zgodbo, za ljudsko povest, bi rekel. To je privlačna tema, toda preprostost je včasih težko pripeljati do privlačnosti, a verjamem, da bo to Hladniku uspelo.

— Kako se počutite v Celju?

— Izredno. Vem, da so ljudje naklonjeni filmu, saj sem čul o Tednu domačega filma o katerem sta mi pripovedovala Bata Živojinović in Voja Mirić. Mesto je lepo, posebno stari del ob Savinji, a vam do smrti zamerim, kako ste mogli zgraditi tako moderno študijsko knjižnico ob stari grofiji. Jaz bi to čisto drugače rešil.

— ?

— Za konec najinega pogovora samo še besedico o načrtih?

— Res samo besedico, ker o načrtih ne govorim rad. Končal sem snemanje filma Naivko. Gre za vaškega slikarja, film pa pripoveduje o psihosil naivnega slikarstva... komedija skratka. Na televiziji sem odbil dve nadaljevanji. V scenariju sem začutil, da ne bi imel »za štá da se uhvatim«... Konec leta bom verjetno pričel s snemanjem serije o Miltonu Manakiću, prvemu kameramanu na Balkanu. Film se bo imenoval Ekscelesca, mirno!

DRAGO MEDVED

KRONIKA

SRECA PA TAKA — Pri adaptacijskih delih zgradbe ob Mariborski cesti v Celju, v katerih sodeluje gradbeno podjetje Ingrad Celje, se je v petek pol ure po poldnevu porušila stena. K sreči nesreča ni zahtevala človeških žrtev niti med izvajalci niti med mimoidočimi, kot so se takoj razširile govorice po celjski okolici. Poškodovanih je bilo pet delavcev, vsi delavci že okrevajo. Tudi z zločljivo lestvijo, ki jo vidite na sliki (posnetek je narejen kmalu po dogodku) ni bilo potrebno intervenirati. Pohvala pa gre izredno hitrim ekipam čiščenja zrušene opeke. Foto: D. MEDVED

MOZIRJE: MLADI ZA OBČINSKI PRAZNIK

V letošnjem letu je bilo delo občinske konference ZSMS v Mozirju usmirjeno na notranje organiziranje po komisijah in v delovnih kolektivih. Ubadajo se s kadrovske težavami, ker do letošnjega leta niso imeli v občinski konferenci nobenega profesionalca. V razgovoru s sekretarjem občinske konference ZSMS Mozirje Andrejem Kranjcem, zaposlenim v podjetju Gradbenik v Ljubnem, smo se izvedeli, da so mladinski aktivni v krajevnih skupnostih zaživeli bolj kot v delovnih organizacijah. V večjih krajevnih skupnostih imajo celo več mladinskih aktivov, ki imajo narejene in ovrednotene svoje lastne programe.

Iz aktivna mladih delavcev v Gradbeniku bo v kratkem zaživela osnovna organizacija ZSMS, saj je v tem podjetju zaposlenih preko sto mladih ljudi. Ustanovitve osnovne organizacije v Gradbeniku bo sovpadala z občinskim praznikom v mozirski občini, narekujejo pa jo med drugim tudi obveznosti do drugih osnovnih organizacij v občini, ki iščejo z mladimi iz Gradbenika povezavo. Do te naj bi tudi prišlo. Z. S.

STARA VAS PRI VELENJU: MIHA VALENCI PODARIL DENAR KRAJEVNI SKUPNOSTI

V krajevni skupnosti Stara Vas (Velenje) so na Koroški cesti zaradi preozkega cestnega grla na zelo nepreglednem ovinku porušili stanovanjsko hišo, last Valenci Miha. Te vrstice pišemo zato, ker je Miha Valenci z velikim razumevanjem dovolil porušiti hišo, ki je bila ocenjena za deset starih milijonov. Krajevna skupnost pa mu je izplačala štiri milijone, ostalo pa je odstopil Krajevni skupnosti, kjer bodo s tem denarjem obnovili nekaj cestišč v svojem območju. FOTO: L. OJSTERSEK

»POD SVOBODNIM SONCEM« ZA KONEC V LOČAH

V soboto zvečer bodo nastopili gledališniki s Trnovelja na zaključni prireditvi ob letošnjih loških poletnih prireditvah. Predstavili se bodo loškemu občinstvu z Mikelovo dramatično Finžgarjevega romana Pod svobodnim soncem v režiji Stefana Zvižaja. Tako bo osemdesetčlanski gledališki ansambel trnoveljske Zarje zaključil letošnje loške kulturne poletne prireditve na gradu Pogled nad Ločami. D. M.

pisma

PRIZADETI POLULČANI

Skozi Polule smo dobili novo cesto in most čez Savinjo v bližini gostilne Koštomaj. Vse lepo in prav. Dobili smo tudi novo avtobusno postajo, ki pa je ob novem mostu preveč oddaljena od spodnjega dela Polul. Poleg tega je na vsaki strani ceste kornaj pol metra pot za pešce, pa še tu so odbojniki in prometni znaki, tako da je za pešce res malo prostora. Nevzdržno je zlasti ob deževnem vremenu, ker nas pešce, ki tu čakamo, avtomobili poškrbijo. Kaj bo šele pozimi, ko bodo snežni plugi zatrpali te poti. Nekoč smo imeli avtobusno postajo v bližini gostilne Logar, ki je bila za nas veliko bolj primerna. Pa so nam jo vzeli.

In še nekaj. Tu na Polulah nam še dolga leta obljubljajo trgovino. Pa je še ni. Zatorej se oglašam in vprašujem, kdaj jo bomo dobili?

ANTONIJA SAJOVIC
POLULE, CELJE

SPODBUDA TRIMANJU

Združeno podjetje Rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje lepo skrbi za rekreacijo svojih članov in članov njihovih družin.

Vsak, ki je zaposlen v bilo katerem od TOZD — lahko dobi karto, s katero ima prosti vstop na rekreacijske objekte: keglišče, plavalne bazene v Velenju in Šoštanju ter tudi v zimskem času plavalni bazen v Velenju in savno.

Cena karte je za celo leto, vključno od 30. junija 1976, 40 din in jo lahko vsak zaposlen dvigne tudi za svoje družinske člane. Tako je dosedaj bilo izdanih 1500 kart in se je močno povečala rekreativna dejavnost članov.

L. O.

PRETEŽKO BREME

Menda ne pišem na pravi naslov, najbrže bi se morala obrniti na upravo DES. Sem upokojenka z nizko pokojnino in plačujem po 50 par za kilovat električne energije. V stanovanju imam samo kuhinjski aparat. Drugi pa imajo pralni stroj, električni štedilnik, televizijski aparat in še vse druge pripomočke v gospodinjstvu, pa elektriko plačujejo po 50 par. Kaj res moramo upokojenec vse na svoj hrbet naložiti?

Morda pa bi še dal denar dobiti še kje drugje? Na celjsko tržnico vsak teden pripeljejo po več kombijev pletenin, moških in ženskih puloverjev in še vsega drugega in tu najbrže kar dobro trgujejo. Menda pa se nihče ne spomni, da bi od prodajalcev tega blaga pobral tudi kake davke, saj menda kar dobro zaslužijo. Pa če bi bilo blago še kaj vredno, bi nič ne rekla. Po štirinajstih dneh ko sem na tržnici kupila jopico, se mi je pod pagduho že raztrgala. Prav bi bilo, če bi oko oblasti kdaj pogledalo tudi na te stvari.

Pa prosim oprostite, če v slovnici nisem preveč podkovan!

G. M.

LE TAKO, PTUJ

Ze sedmo leto je Ptuj pokazal, da festival domače zabavne glasbe resnično ne spada drugam, kot v to lepo in prijetno mesto sredi Slovenskih Goric. Normalno je, da vsaka stvar z leti in prakso postaja boljša. No, čeprav to pravilo ne velja vedno, velja to za organizatorje ptujskega festivala domače zabavne glasbe. Sedmo leto svojega dela so dosegli popolnost, morda ne mislijo sami tako, vendar očesu ni bilo dano videti kakršnega koli organizatorskega škrtata. Tako se je pričel sedmi festival domače zabavne glasbe Ptuj 75. Škoda je, da organizator ni bil domemben s tistim, ki ima pri vremenu kakšno besedo. No, verjetno bi tudi tu ne zatajila njegova organizatorska šilica, če bi bilo to le mogoče. Zaradi tega vsa pohvala organizatorju Radio Ptuj.

Prvi festivalski večer se je pričel pred zelo številnim

avditorijem kar kaže na veliko zanimanje za to vrsto glasbe. Nastopilo je dvajset ansamblov. Iz celjske regije so nastopili: ansambel Jurta Zdovca, ans. Vikija Asiča, ans. Francija Zemeta in Pantje iz Celja, ansambel Saleški fantje in Saleški instrumentalni kvintet. Ansambli iz naše regije letos res niso imeli sreče pri delitvi nagrad, kar pa ne pomeni, da se niso potrudili in zaigrali kar se da dobro. Sicer pa važno je sodelovati in ne zmagati.

Prav gotovo je, da letos komisija in tudi poslušalci festivala niso imeli lahkega dela pri podeljevanju nagrad, saj je bila konkurenca med ansambli letos zelo močna. Po sobotnem neurju, zaradi katerega je finalni del odpadel, smo v nedeljo lahko poslušali viže ob sončnem vremenu in brez strahu pred dežjem. Sedem ur je res hitro minilo, k čemur so

pripomogli tudi Koroški akademski oktet, ansambel Mihe Dolžana in ansambel Toneta Kmetca, ki je letos praznoval svojo deset letnico. Res lepa obletnica, saj je bila v znamenju nagrad. Prejeli so drugo nagrado strokovne komisije, prvo nagrado občinstva in nagrado za najboljše besedilo. No, pa še ostale nagrade. Prvo nagrado strokovne žirije je prejel ansambel Toneta Zagarja iz Ljubljane, tretjo pa ansambel Dan in noč iz Maribora, ki je prav tako prejel še drugo nagrado občinstva. Tretja nagrada občinstva pa je odšla k najmlajšim, najprijetnejšim in skrupuloznim zamejskim glasbenikom. To je ansambel Alpe Adrija iz zamejstva in seveda najmlajši ansambel, ki je sodeloval na festivalu, saj je njihova povprečna starost nekje pri dvanajstem letu.

VOJKO RIZMAL

CELJE: POGOVOR Z DELEGATI

Občinska konferenca SZDL Celje je pobudnik pogovora z vodji delegacij v krajevnih skupnostih, ki bo popoldan ob 17. uri v stavbi družbeno-političnih organizacij v Celju. Delegati bodo izmenjali izkušnje o dosednjih prizadevanjih in delu delegacij, poskušali pa bodo tudi odgovoriti na vprašanja, kot so povezovanje delegacije s krajevno skupnostjo, oblikovanje stališč v delegaciji, metoda dela delegatov in druga. Z današnje seje bomo poročali tudi v prihodnji številki tednika.

D. S.

ŠENTJUR: IS O PLANU IN VODI

Na zadnji seji izvršnega sveta so člani izvršnega sveta obravnavali osnutek družbenega plana, ki naj bi ga šentjurska občina sprejela v štiriletnem obdobju. Podana je bila tudi informacija o gospodarskem razvoju celjske regije v prvem tromesečju letošnjega leta, ker pa je zmanjkalo sredstev za dokončanje vodovoda Tinsko—Nova vas...je izvršni svet občinske skupščine v Šentjurju razpravljati tudi o tem. Kako so zadevo rešili, bomo pisali v naši prihodnji številki.

Z. S.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

47

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Tako obsežnih domačij, gospodarsko močnih in istočasno vedno odprtih rok za partizane kot je bila Suhovršnikovina, ni bilo veliko v naših krajih. Značilno je, da so take domačije obstojale predvsem v Gornji Savinjski dolini, na Gorenjskem in na Pohorju. V raznih predelih Slovenije je sicer bilo veliko prijaznih gospodarjev, njihovih žena in otrok, ki so zvesto sodelovali s partizani in političnimi aktivisti, pri njih so se nahajale kurirske postaje, javke in bolnišnice, pri njih se je dalo zaradi obsežnosti gospodarskih poslopij zakamufilirati zaklonišča in partizanske tehnike in tiskarne, toda le redko kje je lahko ena sama domačija naenkrat nahranila toliko borcev kot so to zmogli nekateri kmetje v Zgornji Savinjski dolini in drugih že navedenih krajih.

O tedanjih razmerah, ki se nanašajo predvsem na 1944. leto, pripoveduje, še danes dobrega zdravja, gospodinja iz Suhlega vrha: »Pri nas se je večkrat zadrževala Tomšičeva brigada, a tudi druge brigade. Nahranili smo borce in tudi njihove konje. Ob neki priliki so prišli s 17 konji. Nekoč smo v enem dnevu zaklali tri domača goveda. Tedaj smo kuhali v naši domačiji na štirih straneh. Včasih je bilo celo tako, da nisem imela kje kuhati za domače. Toda rekla sem si, da vojska mora imeti prednost, mi smo pa zdržali kar ob »suhi hranici. Proti koncu 1944. leta so bile pri nas, kot enako povsod nad Zadrebško dolino, neprestane hajke. Skoraj vsak dan se je pripodila do nas kakšna manjša, pa tudi večja okupatorjeva vojaška enota. Neka dne so prišli Ukrajinci. Ko so stopili v hišo, sem ravno kuhala žgance za partizane. V ponvi sem imela pripravljeno mast za zabelo, toda vzel mi jo je Ukrajinec in jo vli v svojo menažiko. To sem še kar mirno gledala in bila tiho. Toda, ko je odprl vrata krušne peči, najbrže je mislil, da bo našel kaj posebnega, me so ali kaj drugega, sem mu zajedljivo rekla: »Ja, tu boste pa gotovo našli kakega bandita! Ko so si pričeli na voz natovarjati žito in pričeli grabiti v kleti krompir in ga basati v vreče, sem postala zaskrbljena. Med velikim kupom krompirja sem imela skrito dežo masti in bala sem se, da pridemo ob 100 kg zabele. Eden

Družina Jožefa Suhovršnik iz Suhlega vrha. Slika je iz 1974. leta in predstavlja Jožefa, njenega drugega moža, 21 otrok in že lepo število njenih vnukov.

izmed mojih otrok mi je prišel povedati, kaj počnejo vojniki in tako sem pohitela v klet. Ze sem videala del lesenega ročaja deže, vojaka pa še tega nista opazila. Odrinila sem ju v stran in dejala: »Če mi že jemljete krompir, mi vsaj tega tu pustite za seme in vzemite drugega. Četudi sem bila osorna, je vendarle zaleglo in tako sem vsaj mast rešila za mojo družino in partizane.«

Vselej se pa dogodki in okupatorjeve hajke niso srečno končale, temveč so zapuščale hude posledice in obup. Prepuštimo besedo spet sami Jožefi Suhovršnikovi: »Naša družina je veliko hudega doživela in preživela. Toda 29. december 1944. leta je bil za nas vse in posebno še zame najstrašnejši dan. Takrat so mi Nemci ustrelili dobrega moža, otrokom vzornega očeta in partizanom skrbnega in zvestega sodelavca. Pre-

korajžno in preoditno je že sodeloval s partizani in tako je bil izdan. Tistega dne, ko se je to zgodilo, je bil mož že zjutraj nekam potr. Spravljala sem ga v mlin, a ni šel. Ob 10. uri so nemški policisti obkolili hišo, se grobo obnašali in odvedli mojega moža, njegovega brata in še tri partizane, ki so se ravno nahajali pri nas. Kot smo šele po nekaj dneh zvedeli, so jih še istega popoldneva ob drugi uri ustrelili pri Sedlu v Tiroseku. Svaka niso ranili do smrti. Zvalili se je na tla in valil po strmini v rižo, a Nemci so mislili, da je mrtev. Tistega večera še nismo vedeli, kaj se je zgodilo z očetom. Vsi smo ležali kar v kuhinji na tleh in vso noč prejkali. Naslednjega dne so Nemci spet prišli in to ob deveti uri dopoldne. Mene so oddvojili od otrok v manjšo sobo, torej v kamro in mi rekli: »Mož je naročil, da morate povedati, kje je municija.« Odgovorila sem jim: »Če mož ve, da imam municijo v hiši, naj pride in jo pokáže, ker jaz ne vem zanj.« Ko sem pa vprašala, kje je mož, so dejali, da je na cesti. Potem so začeli neusmiljeno ropati po hiši. Naše konje so vpregli v naše vozove in potem nalagali in spet nalagali. Vse jim je prišlo prav. Obleka, usnje, perilo, živila. Vsega niso mogli odpejati hkrati. Zato so se vrnili in praznili hišo do tretje ure popoldne. Odpejali so s seboj 14 goved, 20 ovc, 5 konj in 6 svinj. Ko so odšli, sem vzela s seboj 4 mlajše otroke in šli smo iskat očeta. Toda nikdo nam ni mogel povedati, kje se nahaja moj mož Ivan. Ko sem prišla do Amrovih, do kmetije ob cesti v dolini, so me Amrova mati tolažili, češ, da so očeta tega dne še videli in da je prav gotovo živ. Potem smo se napotili domov in prišli ob osmih zvečer potrni na domačijo. Bila sem zelo izmučena. Ze po poti, ko sem iskala moža, sem čutila porodne krče. Pričakovala sem vsak dan otroka. Toda po prihodu v dolino nisem hotela povedati starejšim otrokom, da čutim popadke, sicer bi me ne pustili od doma, jaz pa sem tako želela najti moža! Tri ure zatem, ko sem se vrnila z najmlajšimi otroki domov, se je rodil sin Tonček. Tretjega dne po odvedbi moža je šel iskat očeta starejši sin. Našel ga je. Mrtvega v gmajni.«

ODLOČNO K STABILIZACIJI

V splošna stabilizacijska prizadevanja v našem gospodarstvu se je vključila tudi Tovarna nogavic na Polzeli. Na zadnjem sestanku družbenopolitičnih organizacij, vodilnih delavcev in predsednikov odborov sindikalne organizacije, ki je bil tokrat prvič popoldne, so obravnavali predlog stabilizacijskega programa. V njem je podrobno obdelan načrt za racionalizacijo in stabilizacijo gospodarjenja. Podatki kažejo, da se je celotni dohodek v prvem polletju povečal za 29 odstotkov, med tem ko je podjetniška akumulacija ostala na lanski ravni. V zadnjih treh letih je celotni

dohodek porasel od 170 na 270 milijonov dinarjev. V tem času so se stroški dvignili za 88 odstotkov, medtem, ko so prodajne cene ostale praktično nespremenjene. Ob tem je zanimivo, da so se cene v tekstilni industriji samo letos dvignile za okrog 26 odstotkov. V tovarni nogavic so se odločili, za ustanovitev treh TOZD. Odločitve pa zaenkrat še niso izpeljali, ker pri tem ne želijo napraviti napake, ampak vse temeljito pripraviti. V javni obravnavi je akcijski program, ki bo pripomogel do boljših rezultatov. Glavne naloge po tem programu so izboljšali tehnološki postopek, delovno disciplino, več izvažati, zmanjšati bolniški stalež itd. Povečano produktivnost si obe-tajo od analize dela oziroma časa porabljenega za izdelavo enote proizvoda, ki jo je opravil zavod za avtomatizacijo in produktivnost Iskra iz Ljubljane.

Nakopičenih je torej veliko nalog in dolžnosti, ki ne zadevajo posameznikov temveč ves kolektiv in ker so v tovarni nogavic zavzeli ob njih odločno stališče bodo gotovo tudi uspeli. Na sliki: Pogled na sodobno pletilnico v tovarni nogavic na Polzeli. Tekst in foto: T. TAVČAR

PRI GUSTLOVIH

V ZAHOMU

Vrh Homa je danes znan širom po Savinjski dolini. Znan po imenitni planinski postojanki, po lepo urejenem Dragovem domu. Znan pa je tudi po Miklavčevi in Zivkovičevi cesti, v kateri so zabukovski planinci in Zahomčani vložili ogromno prostovoljnega dela. Ljudje, ki radi imajo take vrhove, ki imajo jeklene konjice, pricijazijo prav pod vrh.

Precej pa je šlo v pozabo, da je v aprilu leta petinštiridesetega pogorelo šest ali sedem poslopij, med njimi Gustinova stanovanjska hiša. »Ne, o tem pa v časopisu še res nisem brala,« pove Geica, ki sedi na skrajni levi. Zdaj je že dve leti vdova, ima priznanje od trinaštridesetega, zaposlena pa je v zabukovski »Sigmii«. Delala sem pravzaprav že prej, vsi smo delali, saj je bilo v tem kraju polno terencev. Tu so bila zbirališča, od koder so pošiljali mobilizirance na vse strani, največ pa v Gornjo Savinjsko dolino. To pa drži, ni bilo ure, da ne bi bila pripravljena s partizansko pošto v dolino. Kako je bilo takrat, ko se je v našem Zahomu širil uničujoč rdeč petelin, bi mogoče drugi bolje povedali. Saj so mnogi kurirji, terenci, obveščevalci in drugi še živi in težko je človeku pri srcu, če slišiš: glej jo, kako se hvall.«

Geicina pripoved ni nobena hvala. Kot delke se je pisala Drole, sedaj po pokojnem možu, tesarju v rudniku v Zabukovici — Ožir. Stara je okoli petdeset, posvojila pa je tudi punčko Mileno, ki si želi, da konča na fakulteti (po možnosti jezik), saj je bila v osnovni šoli vseskozi

odličnjakinja, doma na posestevcu pa še zdaj pridno pomaga.

— Tiste nedelje se dobro spominjam. Doli v Grižah so naši ujeli nekega policista, razorožili so ga in ga tu v Zahomu zaslisevali. Na oko ni bil posebno sumljiv in najbrž so ga imeli naši premalo na očeh. Pobegnil je in iz Zabukovice prignal pravcato vojsko. Neusmiljeno so požigali od zidanic, hlevskih poslopij do naše stanovanjske hiše. In še ko so bila poslopja v plamenih, so za-

sliševali, grozili in topli. Mnoge so odgnali v Zabukovico. Tudi naše, tudi našo mamo, ki jim je potem ušla. Pa še kravo so nam vzeli. Bili smo tako rekoč ob vse. Se dobro, da tod okoli žive dobri ljudje, ki so nas vzeli pod streho, nam dali najnujnejše. Po vojni nam je tudi oblast zares priskočila na pomoč, delati je pač bilo treba, delati. Vajenci smo in zato nas tudi sedanje težave ne spravijo s tira. Kako tudi, saj smo Zahomljani še kako trdoživi!«

D. KUMER

NAŠ KRAJ

● LOČE: MOLČEČA USTA

V avgustu je v okviru petih poletnih kulturnih prireditev na gradu Pogled v Ločah nastopilo domače prosvetno društvo »Marjan Rapa« s škotsko ljudsko igro MOLČEČA USTA, ki še verjetno ni doživela uprizoritve na kakšnem slovenskem odru. Gre za usodo gluhoneme Belinde McDonald, ki ima nezakonskega otroka. Tako pada v milost in nemilost domačih in spletkarske soseske. Zanj se zavzame dr. Jack in župnik Tidmarsh. Razočarana Belinda na koncu ustrelj Lockya Mc Cormika, očeta njenega otroka.

Pod režijskim vodstvom prof. Marjete Otorepec so se igralci predstavili kot uigrana skupina. Vsi, bilo jih je trinajst, zaslužijo priznanje in pohvalo. Še posebej velja omeniti Ivanko Gajster v vlogi gluhoneme Belinde, Izidorja Roškarja (ki je med drugim tudi glavni in edini konferansje celotnih prireditev) kot dr. Jacka, Marico Jezovšek v vlogi gospe Mc Keejeve in Amalijo Znidar kot Maggie. Poleg teh so nastopili še: Pavle Strmšek, Martin Puđ, Maša Kovačič, Marija in Marjan Korošec, Franček Mali, Lojzka Gunzej, Cveto Štefanič in Jože Kračun. Celotno sceno in kostume so si igralci pripra-

vili sami. Pri vajah so se srečevali s številnimi problemi, saj so vsi zaposleni; nekateri imajo tudi družine.

Dramska sekcija kulturnoprosvetnega društva »Marjan Rapa« Loče spada med najbolj delovne amaterske skupine širšega štajerskega področja, saj deluje že več kot dvajset let. Naj omenim sam onekaj najuspešnejših uprizoritev: Vrnili se je, Hrastov log, Matajev Matija, Ljudje za rešetkami, Za pravdo in sroce... Slednji dve sta izpod peresa režiserja vseh prej omenjenih predstav, Emila Zupanca.

Prof. Marjeta Otorepec je poleg Molččih ust režirala še Očaranega ženina.

Skratka; bogata in silno pestra amaterska igralska dejavnost, ki temelji na močni tradiciji in predvsem na vztrajnosti in prizadevnosti igralcev ter režiserjev.

Fotografija: dr. Jack in gluhonema Belinda

TONE PETELINSEK

● LJUBNO: DELAVNI LOVCI

Ni jih veliko. Le okoli petdeset. In vendar se lahko člani lovske družine na Ljubnem ob Savinji pohvalijo z veliko dejavnostjo. Vtem ko so lani odprli svojo kočjo na Kolarici pri Primožu, so letos julija slavili ob otvoritvi nove postojanke na Praprotnici na Starih stanih. V obeh kočah imajo skupaj okoli osemnajst ležišč, torej dovolj, za vse, ki prihajajo na lov in ostajajo tu tudi po nekaj dni. Na obe postojanki pa so ponosni tudi zaradi tega, ker so vanjo vložili veliko svojega dela. Po najmanj petdeset udarniških ur je opravil vsak član družine. Mnogi pa dosti več. Kot vse kaže, bo kočja na Praprotnici že prihodnje leto odprta vsako soboto in nedeljo. Tudi za druge obiskovalce.

Njena lega je izredna, saj je pri smučarski progi.

Lovci na Ljubnem ob Savinji so odprli svoja lovišča tudi tujcem. Zanje imajo vsako leto na voljo po štiri peteline, petnajst srnjakov, pet srn... Italijani in Nemci radi prihajajo v ta lovišča in seveda po uspelem lovu tudi odštejejo določene zneske za odstrelnino. Samo za enega petelina 500 dolarjev. Tako Ljubenski lovci dopolnjujejo svoja in družbena sredstva.

MB

● CELJE: KJE SE KOPAMO?

Javno kopalnišče v kletnih prostorih v domu upokoencev preživlja v tem času hude »suhe« dneve, kljub temu, da v Celju nimajo vsa stanovanja kopalnic in da je tu zaposlenih dovolj sezonskih delavcev, ki nimajo kopalnic.

Enkratno kopanje (javno kopalnišče pa je odprto vsak dan od 15 do 18 ure) stane 8,50 dinarjev, tuš pa 6 dinarjev. Ker se v domu upokoencev že itak ubadajo s kadrovskimi težavami, se je tem pridružila še ena — odpoved daje delavka, ki je bila za polovični delovni čas zaposlena v javnem kopalnišču. Premalo je obiska, da bi se denar natekel za njeno polovično plačo.

In rešitev? V domu bodo začasno reševali javno kopalnišče na ta način, da bodo v uradnih urah, ko je odprto, namestili lastno delovno moč, ki jo bodo dobili iz vrst upokoencev. Se pa v upravi upravičeno sprašujejo, če je javno kopalnišče samo njihova zadeva ali stvar celotne celjske javnosti.

Z. S.

● PONGRAC: ASFALT POD MRZLICO

Prebivalci vasi Pongrac, ki leži v soteski med Gozdnikom in Mrzlico, bodo v prihodnjih dneh slavili pomembno delovno zmago. Asfaltirali bodo namreč cesto v dolžini 2,5 km, za katero so velik del sredstev prispevali sami. Njihov delež je še toliko pomembnejši, ker so pokazali pri reševanju problema cestne povezave veliko zavzetost in slogo. Ker so se zavedali, da sredstva krajevne skupnosti in občinskega proračuna niso dovolj visoka, da bi lahko računali le na ta vir, so sklenili, da glavni del zberejo sami. Tako so v nekaj mesecih zbrali sami dobro tretjino sredstev, ostalo pa so prispevali KS Griže, SO Zalec in delovne organizacije ter društva, ki bodo več ali manj koristila cesti. Izredna požrtvovalnost prebivalcev se kaže predvsem v tem, da je od 56 družin prispevala vsaka povprečno 4500 N din in opravila 125 prostovoljnih delovnih ur. Pri tem pa je treba upoštevati še to, da predstavljajo večino prebivalstva manjši kmetje, delavci in upokoenci.

Na cesti so s prostovoljnimi delom sami napravili bankine, skopali občestne jarke, položili cevi za kanalizacijo in posuli cesto z gramozom, da je sedaj pripravljena za asfaltiranje.

Največ zaslug za to, da bodo v Pongracu dobili asfalt ima nedvomno režijski odbor za asfaltiranje ceste s prizadevnim predsednikom IVOM SAMARŽIJO in tajnikom CVETOM UDUCEM ter KS Griže in njen predsednik STANKO ŽAGAR. Seveda so se izkazale tudi delovne organizacije in društva, med njimi pa najbolj LD Griže, GG Zalec in Vransko in tovarna za predelavo plastičnih mas »Minerva« iz Zabukovice.

Z asfaltiranjem bodo pričeli že ta teden, tako da bodo naslednji teden po novem asfaltu že zapeljali prvi avtomobili. Prebivalci Pongraca bodo na cesti zelo ponosni, saj so vanjo vložili veliko svojih težko prisluženih sredstev in žuljev. Zavedajo se svojega deleža pri izgradnji te občinske ceste, seveda pa so hvaležni tudi za pomoč družbe. Njihova akcija za asfaltiranje ceste je uspela v nekaj mesecih, zato so vsačani lahko vzgled vsem krajevnim skupnostim, kjer prebivalci le težko najdejo skupen jezik. Dokazali so, da še vedno drži star pregovor: »Kdor hitro da, dvakrat da.«

N. P.

JA KOZJANSKO 75

LOVO SAMO ZA LETOS

...to popoldne so se se delovne brigade v pri Planini poslednjino postrojile pod ansko zastavo. Kajti brigadirji iz naše do so se poslovili od tega, a samo za leto so obljubili, da se In kdo bolj drži sedo, če ne brigadir vse poletje delali nskem kjer so mogli. Ob tem svečavesu so se zbrali v pri Planini tudi šteje občin Sentjur pri Smarje pri Jelšah, ni pa so bili tudi sednik izvršnega svetlovenije dr. Avguštin sednik slovenskega sodišča dr. Jože redsednik ZSMS Lju in drugi.

Pri pobratanju so zvezali prapore vseh treh brigad in jedli kruh s soljo

...tant letošnje akcransko 75 Miran Kodal oceno dela in da so bile nekate premalo načrtovane se v organizaciji gajvale napake, ki je delo. Kljub temu, delo dobro opravljeno naslednje leto so damožnosti, da se še kretnejšem dogovar predstavniki obeh h občin lahko nared. Odveč je naštetni obseg storjenega je vsaka akcija bi ceniljivega pomena nsko. Naj zadostu ek da so letos bri Sloveniji, bilo jih gradili 20 km cest vodovodov, vrednostih del pa znaša 8 ov novih dinarjev. ja poudariti vlogo in brigadirskega življe dela, ki vseskozi poestvo, da izhaja dealizma kot potreba je bilo Kozjansko v dirskih mesecih prala Jugoslavija. To ola dela in šola nje vrednotenja ter hu, predvsem pa bratnotnosti.

...znanja petnajstim brigadam, ki so bile v vseh izmenah na Kozjanskem. Ljubo Jasnich pa je podelil brigadirske udarniške značke najbolj zaslužnim, ki so pomagali brigadam. To so Jože Perčič, dr. Janez Smid zdravnik s Planine, Vinko Jagodič, predsednik šentjurske občine, inž. Jože Bučar, predsednik IS šentjurske občine, Slavko Tanjšek s Komunalnega podjetja Ssentjur, Janko Kovač, šofer Izletnika, Jože Magdalenc, ki je vodil dela na vodovodih in priljubljeni šofer Lojze Maček.

Brigade Bratstvo in jedinstvo, Ivan Gradnik in Fran-

...ce Prešeren pa so se pobratile: zvezali so prapore in skupaj okusili kruh in sol. Nato je krenila dolga kolona vozil do Ledinščice, kjer so odprli obnovljeno cesto Planinska vas Ledinščica. V vasi Bistrica so se pozno v noč odmevali veseli klici brigadirjev.

Naslednje leto spet pridejo med Kozjance, kot brat k bratu, da mu v stisku pomagajo. In kar je najvažnejše: sebe v notranjosti krepijo v duhu socializma, humanistične misli in bratstva in enotnosti.

DRAGO MEDVED

OTROŠKI DISPANZER POD STREHO

Spomladi je tekla bitka za denar, ki naj bi služil adaptaciji otroškega dispanzerja v Celju. Sanitarna inšpekcija je delo v nekdanjih prostorih prepovedala. »Bitka« je bila dobljena in podjetje Obnova je začelo trakti zdravstvenega doma adaptirati. V tem mesecu je z deli končala v izredno zadovoljstvo zdravstvenih delavcev. Prostorji so v teh dneh nared za vselitev, manjka pa še oprema, ki naj bi bila dobavljena šele meseca oktobra. Vendar so se zdravstveni delavci te ustanove odločili, da se vselijo s staro opremo ter počakajo na novo do oktobra meseca. Prostorji za malčke so svetli in živahni, kar pa je najvažnejše — ustrezajo vsem higien-skim predpisom (čakalnica za zdrave in čakalnica za bolne otroke), kar doslej ni bilo. Z. S.

MALA ANKETA HOČEMO VODO

Dilem okoli mozirskega vodovoda ni. Zahteva je na dlani. Prav tako potreba. Problem, ki zdaj razburja toliko ljudi v občinskem središču Gornje Savinjske doline, mara biti rešen. Ze letos. Tega se zavedajo vsi. Krajevni činitelji in komunalno podjetje. Sicer pa je anketa, ki smo jo napravili prejšnjo sredo v Mozirju, med drugim se pokazala, da domačini slabo poznajo razloge, zakaj je prišlo do tega stanja. Zato tudi nekaj nepotrebnih in neutemeljenih kritik na račun komunalnega podjetja.

MIRKO KOVAČIČ, vodja prodajalne Elkraja v Mozirju: Ker sem sodeloval pri gradnji starega vodovoda pred približno dvajsetimi leti, me spominja vlečejo nazaj v tiste čase. Tuda, zdajšnji položaj je tak, da ga moramo rešiti. Brez žrtev ni zmage. In menim, da bo vsak moral nekaj prispevati, da bo preskrba Mozirja s pitno vodo povsem zagotovljena. In še to, o vsem tem preveč govorimo in premalo naredimo.

FRANCIŠKA PRAZNIK, upokojenka: Ni prijetno, da ni vode ob vsakem času, ko jo potrebujem. Zato si jo natočim tedaj, ko priteče iz pipe ali pa hodim k studencu. Moram reči, da ne vem, kako bi najbolje rešili vprašanje. Tudi odgovorni bi nam morali kaj povedati. Če bo treba, bom tudi od skromne pokojnine kaj prispevala, čeprav se mi zdi, da bi bila to zadnja pot, ki bi jo morali ubrati.

ANICA FELICIJAN, gospodinja: Zelo sem prizadeta, ker ni dovolj pitne vode. Pomanjkanje najbolj občutimo v višjih predelih. In ker imam družino, otroka, je položaj toliko težji. Sicer pa ne razumem, zakaj je prišlo do takšnega položaja. Po mojem gre tudi za malomarnost. Rešitev problema mora priti čimprej. Menim, da bi lahko razpisali tudi posojilo, če bi drugače ne zbrali dovolj denarja za dokončanje začelih in ustavljenih del.

VIDA UGOVSEK, kuharica v Turistu: Imamo srečo, da smo na našem predelu Mozirja. Navzlic temu, nam vode včasih zmanjka. To pa za naše dele v kuhinji ni najbolje. Kadar se tako zgodi, moramo čez ceste k vodnjaku. Ker ni vedno dovolj vode, so neprijetnosti tudi zaradi gostov. Problem moramo rešiti in sama bi tudi prispevala nekaj sredstev, če bi se odločili za takšno pot. Vodo moramo imeti.

VASKO USAR, tapetniški mojster. Če povem, da imamo vodo pa je spet nimamo, sem rekel dovolj. Zaradi pomanjkanja vode nastopajo težave, ki jih prej nismo imeli. Zdaj šele vemo, kaj je, če je ni. Ni lahko. Vem, da iščejo rešitev, da so osnažili izvir in podobno. Vem pa tudi to, da vprašanje okoli mozirskega vodovoda moramo rešiti in da bo treba že letos končati dela od Nazarij do Mozirja in tako skleniti celotno investicijo, gradnjo vodovoda od Letošča do Mozirja. M. BOZIC

Tu ni malomarnosti, neodgovornosti in podobnih reči. Kaže, da je prišlo do hidroloških sprememb v zemeljski plasti, kjer je izvir mozirskega vodovoda. Na vsak način pa je zmogljivost sedanjega izvira premajhna za potrebe dosti večjega Mozirja kot je bilo pred dvajsetimi leti. Poraba je večja. To so razlogi, zakaj trikrat na teden zapirajo glavni vod in omejujejo porabo. Res je, da se je v zadnjem času položaj izboljšal, toda navzlic temu je stanje slabo. Sicer pa gredo vsa trenutna prizadevanja v to smer, da zagotovijo sredstva za nadaljevanje gradnje vodovoda od Nazarij do Mozirja. Potrebnovali bi okoli 200 milijonov starih dinarjev, na voljo pa je le okoli 80 milijonov.

PUSTNIŠKI Z RABA

PATRIOTIČNA

...lab. Zadnji dnevi v juliju. Vročina. Pomol pred m Suzo. kukuruz, kukuruz« kliče ženička z jerbosom in a poslanen kuhan koruzni storž. Potem, ko te zna za domačega turista, že določi ceno: »Za te po 6 dinara, za švabe po 7. Neka plate višje!« e vedno Rab. Na poti v mesto — čez preliv. Iz e slučaj — v čolnu se znajdejo sami Jugoslavlani. rba v čolnu: »Hvala bogu, sami domači. Od zdaj i vozim samo Jugoslovane.« fantu, ki se zadnji požene z obale na čoln: »če dobro; če nisi, odbij!«

ENA KONTRASTNA, MANJ PATRIOTIČNA

...namopostrežba. Non-stop in not-stop. V izložbi dva a. i plakat: Uzička republika — vabilo na ogled i plakat: Oberkramer kvintet SAVINJA — va a ples h Kontinentalu. mentar: Dodati bi morali samo še »AUS ECHT BRSKA« in bi bila oslarija popolna!

MITJA UMNİK

S POLIC

ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Majcen Z., M. Mulej: Teorija in politika stroškov in cen podjetja. I-III. Maribor 1973. S. II 7016
Smarčan P.: Obdelovalni stroji. Maribor 1974. S. II 7021.
Alujevič A.: Prenos toplote I. V Mariboru 1975. S. II 7026.
Blejec M.: Gospodarska statistika. Maribor 1974. S. II 7035.
Kulturni spomeniki v Sloveniji. Ljubljana 1974. S. II 7011.
Nemec J.: Pravni posli v znanji trgovini. Maribor 1974. S. II 7014.
Die Welt des Charles Dickens. Hamburg cop. 1969. S. II 7002.
Sebek L.: Evolucija psihičnih obremenitev na delovnih mestih v rudarstvu. Ljubljana 1974. S. II 7003.
Mikl C.: Sistemi in metode obračuna poslovanja. I-II. Maribor 1972. S. II 7005.
Pregrad B.: Spoznavanje tehnoloških procesov. Nespr. ponat. Maribor 1970 (1974). S. II 7009.
Beaufre R.: Uvod u strategiju. Beograd 1968. S. 13335/72.
Lindič M.: Organizacija poslovanja in dela. Maribor 1972. S. II 7038.
Lindič M.: Gospodarjenje OZD. 4. sprem. in dop. izd. Maribor 1971. S. II 7036.
Potočnik V.: Temelji komercialnega poslovanja. Ljubljana 1975. S. II 7032.

AKCIJA NOVEGA TEDNIKA, RADIA CELJE IN DA

PO „SLOVENIKI“ V POL URE

Ampak z avionom, da ne bo pomote. Bo pa možno novo cesto, ki jo naj bi »spustili« v promet do prihodnjega poletja, prevoziti s solidnim avtom v pol ure. Samo v eno smer! To je pa tudi že nekaj, če pomislimo, da gre za 50.960 m dolg odsek novega dela »Slovenike« od Hoč pri Mariboru do Arje vasi pri Žalcu. Sicer pa, kaj smo videli? Lepo pokrajino, predvsem pa nadvse simpatično novo cesto polno dinamično speljanih nadvozov in podvozov pa »deteljic«, predorov, viaduktov in ostalega!

V redakciji je že zavel popočitniški veter. Dopusiti so končani in vsi smo več ali manj spočiti ter pripravljene na številne akcije, ki jih bomo zdaj lažje izpeljali, kot pred poletjem. Tokrat smo se odločili, da bomo skupaj s celjskim Tehnomerkatorjem pa seveda Aero klubom Celje poleteli nad gradbiščem novega odseka nove slovenske ceste od Arje vasi pri Žalcu do Hoč pri Mariboru, mimogrede pa si ogledali še, kako izgleda novo mariborsko letališče, ki je tudi v izgradnji.

Do sedaj ste lahko več ali manj brali o novi cesti in novem letališču samo preko podatkov, zbranih s tal, mi pa smo se odločili za podatke z »vrha«! Da bodo bolj konkretni! Za pomoč smo prosili celjski aero klub, ki je za akcijo določeno posadko popeljal na pot v soboto ob 11.30. Polet smo želeli opraviti že v petek, pa nismo dali naročilnice. Za leto vreme namreč! V soboto zjutraj je sicer kot ponavadi v teh dneh bilo veliko kot mleko goste megle, ki pa jo je v naslednjih dopoldanskih urah le pregnalo sonce. Vesti z letališča so bile ugodne, saj je njihov upravnik Peter Karner sporočil:

»Vreme je ugodno in lahko poletimo!«

Telefoni so zvonili na vse strani, da smo uspeli za soboto zbrati vso predvideno posadko naše akcije. Na letališču v Levcu, kjer so fantje prizadevno delali pri svojih »pticah«, smo se zbrali:

VINKO PECNIK, Tehnomerkator Celje, TOZD Maloprodaja,

DRAGO CUCEK, član izvršnega sveta občine Celje,

BOJAN VOLK, glavni in odgovorni urednik Novega tednika,

DRAGO MEDVED, ki je med poletom »uničil« štiri filme,

PETER KARNER, ki ima izpit, tudi za vožnjo po zraku, kjer niso potrebni »vžigovci« za levo in desno pa »rikverc« in poleg njega sedoč z beležko v rokah ter magnetofonom na kolenih zapisovalec teh vrstic **TONE VRABL**.

Za šestega člana posadke (poleg pilota) smo iz-

brali žensko predstavnico novega slovenskega filma »Bele trave«, ki ga snemajo v Celju in okolici. Zal je ni bilo, ker je po neuradnih izjavah izjavila, da ima še vedno raje zeleno travo na zemlji kot belo v zraku! No, mi bele trave med poletom nismo videli, smo pa videli bele oblake! To pa je tudi nekaj.

Peter (naš pilot) je vzgal Piperja Cherokee in zapeljal izpred hangarja na travo. Počutili smo se tako, kot bi z lojtnikom peljali po kolovozu. Potem je zabobnelo in pod nami smo zagledali v soncu kopajoča polja pa hiše in prvi del nove hitre ceste.

Takoj se je oglašil Bojan in povedal, da pri 300 metrih višine še ni nič novega. Res ni bilo, razen tega, da smo bili nad trdno zemljišče, kar je pa tudi nekaj, če bi padli dol!

Drago (ne Cuček) je prosil Petra (pilota) nad Blagovno naj ustavi, ker mora film menjati. Peter se s tem ni strinjal, za kar smo mu še posebej bili hvaležni vsi ostali.

Vinko se je zanimal, če ima Peter s seboj kakšno mizo in stol, da bi sedel na krilu in se sončil, kajti letos je na morju imel bolj malo sonca!

Razočarani pa smo bili, ker nam niso dovolili poleta skozi predor Golo rebro.

Drago (ne Medved) je vrtel med prsti zemljevid z vrisano novo traso »Slovenike« in gledal skozi majhna okna zdaj levo, zdaj desno. Je pač od »foha« in bi rad čimveč videl. Iz perspektive! Razumljivo! Vsaj enkrat!

Sam (Tone) sem duhovičil s Petrom, ki je takole mimogrede povedal, da ima za sabo že 1300 ur letenja in to od leta 1964 dalje, da letimo na višini dobrih 300 metrov in s približno hitrostjo nekaj več kot 230 km na uro.

Bojan (ne vem če v strahu ali zakaj?) je previdno vprašal (Petra, ne mene!), če ima izpit, ker če se kaj zgodi, imamo vsi ostali samo izpite za vožnjo po cesti, po zraku pa ne. Na naše veliko olajšanje je bil Petrov odgovor pozitiven. Sicer pa, lahko je bilo njemu, ko ni imel nobenega pred ali za

seboj in ne levo ali desno, da o semaforih sploh ne govorimo. In začudo, celo nobeden pešec ni prečkal »zbrebe«!

Peter, simpatičen fant, vaje poleta po praznem prostoru, se je ozri nazaj, za kar smo ga okregali, češ, kaj med vožnjo gledaš nazaj, moraš naprej. Pa je odgovoril: »Bodite brez skrbi, tu ne boste nobenega srečali, najmanj pa vinjenega!« In res ga nismo. Zanimivo, kajne?

Drago (ne Cuček) je prosil za čimnižji polet zaradi fotografiranja najrazličnejših zanimivih odsekov nove ceste, ki iz zraka izgleda kot navadna cesta olepšana s številnimi nadvozni in podvozni pa viadukti, predori in vsem ostalim, kar spada zraven. Tudi »deteljicami«, pa ne tistimi za zajce!

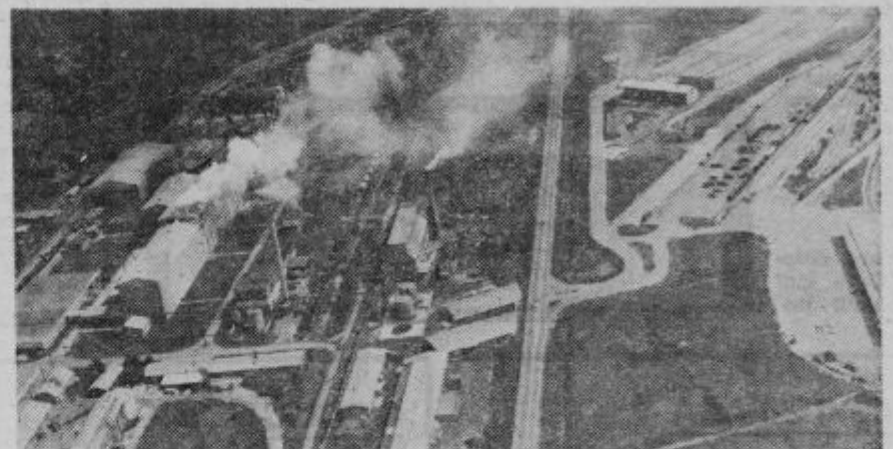
»Tam je pa novo mariborsko letališče!« je tiho povedal Peter.

Kaj, v Mariboru smo že? Seveda, točno. Se že vračamo. Prelet nad letališčem in povratek. Vse bomo opravili v bori pol ure. Tam nad Pohorjem se je grmadilo črnih oblakov in padal je močan dež levo pa so se šopirili kot vata nabrekli beli oblaki. Mi pa v sredini!

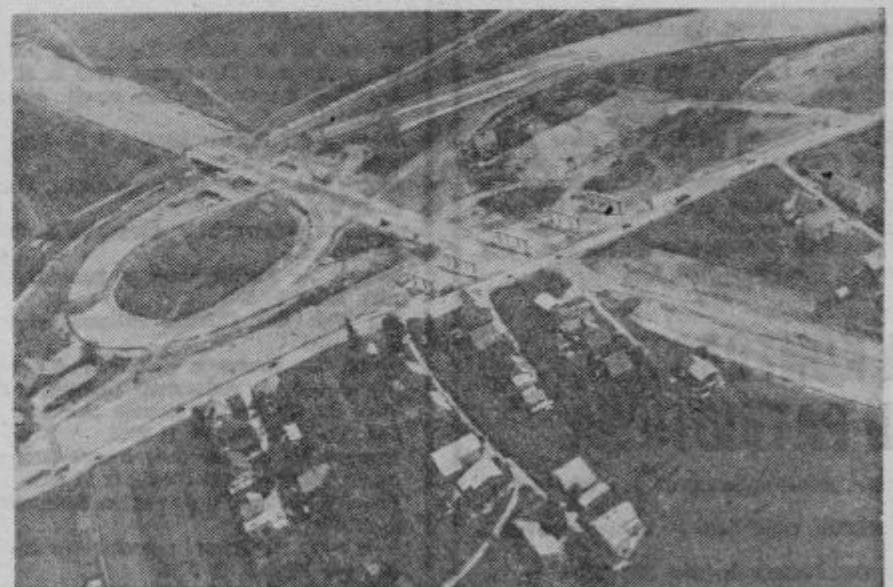
Se dva, trije zavoji nad Celjem in pristanek v Levcu. Akcija je končana, govorijo pa naj slike. Videli smo objekt v vsej njegovi veličini, ki bo že s prihodnjim letom razbremenil promet na naših obstoječih cestah. Kar simpatično izgleda vse skupaj, samo škoda je, da še dolgo ne bo (tako vsaj pravijo) povezave z Ljubljano in potem naprej proti morju. Če bi bilo tako, bi šele vse skupaj prišlo do polne veljave z mariborskim letališčem vred. Dejstvo je, da bomo veliko pridobili zlasti v našem območju, saj bo dovoz do Maribora minimalen (z dobrim avtom pol ure! in od tam dalje v prihodnjem letu tudi polet z avionom v inozemstvo, do Beograda ali v turistični sezoni do morja. Dolgo pričakovani del »Slovenike« (pa čeprav v polovičnem obsegu!) bo tako čez nekaj mesecev postal stvarnost, po kateri se bomo lahko peljali. Za prvi smo se odločili za avion, da smo bolje videli ta močno in nepotrebni objekt.

Najprej smo se zapeljali nad starim, dobrim delom mesta Celja. Takole za vsak primer, če ga po poletu ne bi mogli več gledati. Iz aviona je jedro mesta veliko bolj šarmantno, kot sicer pa tudi naša stavba veleblagovnice »T«, ki je kot srce sredi tega jedra, pride veliko bolj do izraza.

Ali veste, da takole izgledajo Cinkarna in za njo prostori veleprodaje Tehnomerkatorja? Treba se je samo popeljati z avionom (to lahko stori vsak za 50 din po osebi na celjskem letališču!) in se prepričati, da je tako res.

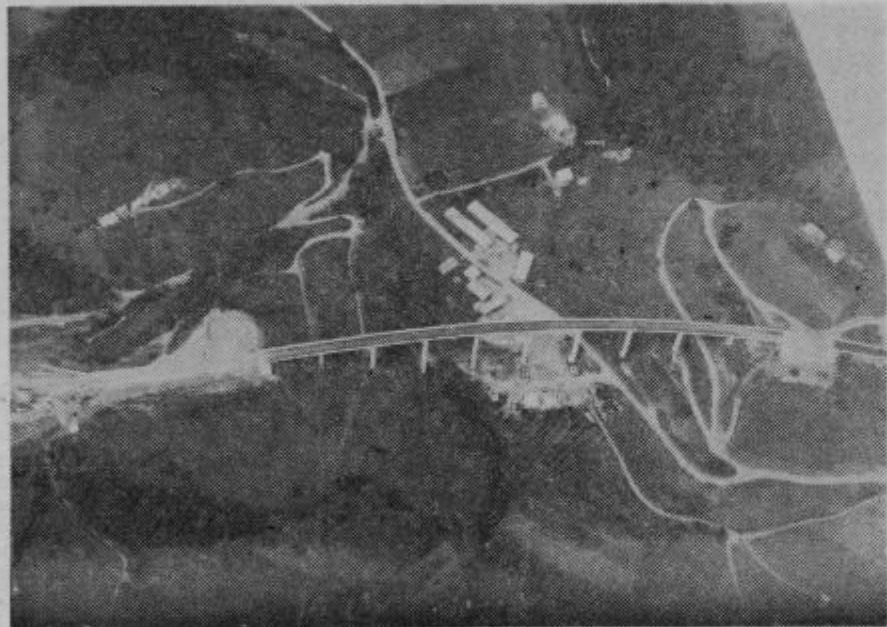

In to je posnetek celjske Hudinje, kjer so dela v največjem zamahu. Pravijo in obljublajo, da bo ta del nared za promet do prihodnjega junija, ko naj bi po njem zapeljali prvi avtomobili. To bo velik praznik za vse nas!

O AEROKLUBU CELJE SPLOH NE GOVORIMO...

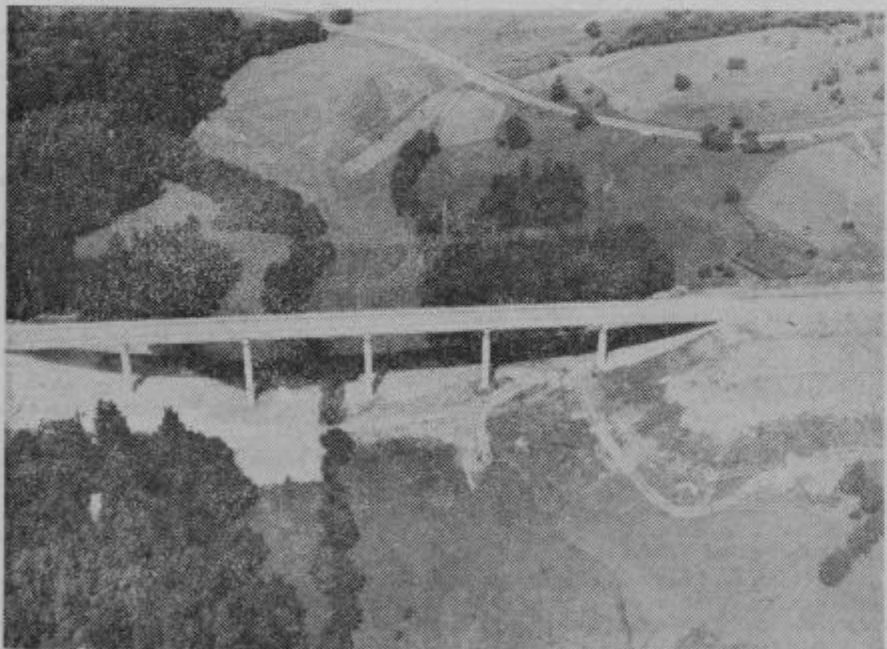
DO MARIBORA IN NAZAJ

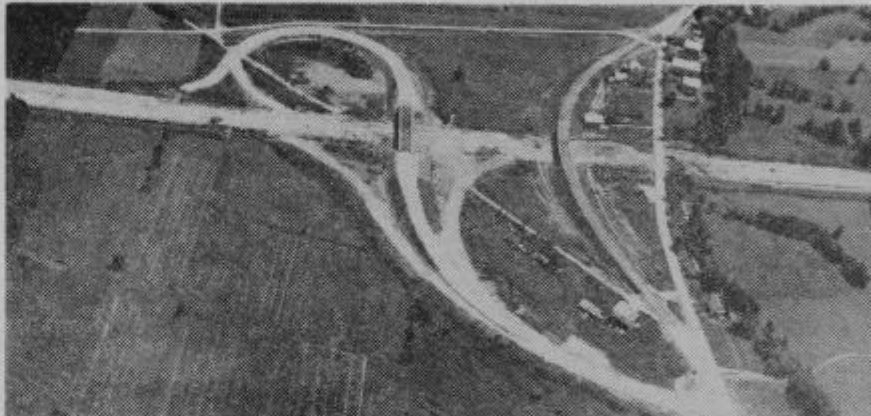
Predor Pletovarje leži na odseku nove ceste pri oznaki »30 kilometrov«, bodisi iz mariborske ali celjske strani. Je vsekakor med najmogočnejšimi objekti na vsej trasi in to v dolžini 708,75 metra. Dela so bila zahtevna, vendar po zastugi človeka in njegove volje dobro izpeljana.

Predor Golo rebro je največji in najzahtevnejši objekt na novi »Sloveniki«, dolg kar 788,25 m, leži pa na 27,2 kilometra trase. Zanimivost obeh predorov je v tem, da sta vedno po dva ločena predora, ne pa skupni za ves promet, ki se bo odvijal na novi cesti.

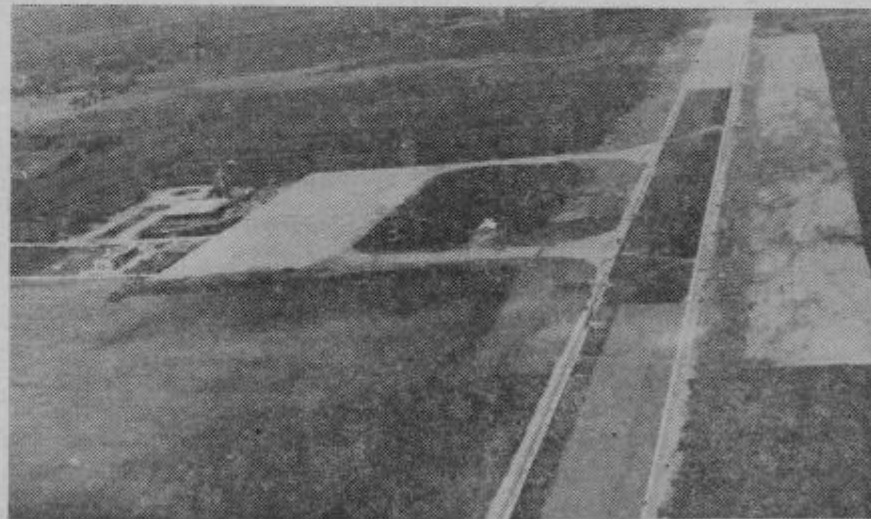
Na novi trasi je tudi osem viaduktov (enega izmed njih lahko vidite) in to z naslednjimi imeni (od Maribora proti Arji vasi): Devina, Vrhole, Preloge, Skedenj I in II, Slatina, Dramlje in Zepina. Najdaljši je viadukt Preloge 560,10 m, za njim viadukt Skedenj I 443,65 m in Slatina 398,70 m. Gradijo pa tudi 13 mostov v skupni dolžini skoraj treh kilometrov.

Na »Sloveniki« bo tudi pet takoimenovanih »deteljic« ali po domače križišč. Ta križišča, kjer se bo dalo pripeljati ali odpeljati, so pri petem kilometru, petnajstem (Slovenska Bistrica), petindvajsetem, petintridesetem (Dramlje—Hudinja in Ziče—Dramlje) ter pri Celju na Hudinji pri 45 kilometru.

Tak pa je pogled na večji del trase, ki bo od Hoče pri Mariboru do Arje vasi v skupni dolžini točno 50,960 km ali po odsekih: Hoče—Slovenska Bistrica 17 km, Slovenska Bistrica—Ziče 8,500 km, Ziče—Dramlje 9,020 km in Dramlje—Arja vas 16,440 km. Odsek iz Hoče do Slovenske Bistrice bo prevozen že letos do konca leta, ostali del do Arje vasi pa do prihodnjega poletja.

V Mariboru, nedaleč od hitre ceste, gradijo novo letališče, ki bo drugo te vrste v Sloveniji. Trenutno je zgrajena pristajalna steza v dolžini 1700 m, bodo pa jo podaljšali do približno 2300 ali 2500 m, tako da bodo lahko pristajala tudi večja letala. Vsekakor bo mariborsko letališče velikega pomena za nadaljnji gospodarski razvoj, zlasti pa še turizem. Z letališča naj bi prvi poleteli bili opravljeni že v začetku prihodnjega poletja. Torej cesta in letališče bodo resnično velika pridobitev.

STRAH PRED SKRAJNOSTJO

«4. julija — časopis ZB NOV Jugoslavije se je z vso ostrino lotil nakupovalcev in prekupčevalcev ter spekulantov, ki naj bi imeli glavno besedo pri preskrbovanju mest s kmetijskimi pridelki. Sporoča, da so ti prekupčevalci organizirani v stilu mafije, da so legalni roparji, ki odirajo kmete in potrošnike.

Prav. Takšno liberalizacijo trgovine s kmetijskimi pridelki je treba zaustaviti, jo prepovedati in ukiniti pogoje za njeno ponovno oživitve.

Toda kaj je najboljšo »zdravilo«. Brez dvoma dobro organizirana, v okviru družbenih norm in morale speljana trgovina, oziroma odkup kmetijskih pridelkov. Kjer je organizirana blagovna proizvodnja na principih kooperacije, tam tako in tako ne more biti slepomišnja, čeprav bi bilo za marsikatero KZ ali kombinat kar zadeva konkurenca. Legaliziran rop in zeleništvo je mogoče tam, kjer je prazen prostor za tako početje, kjer ni na voljo kaj drugega, boljšega, bolj poštenega.

Pogrom na zeleniše mora odobravati vsak pošten človek. Tudi vsak delovni kmet, ki mu gotovo ni prav, da lahko posamezniki s špekulacijo čez noč obogatijo z njegovim delom. Toda istočasno je treba povedati, da nas pa je vseeno lahko strah enostranske skrajnosti, v katere pri nas tako radi zaideemo. Treba je ujeti in onemogočiti prave »gangsterje«, ne pa upri zornici lova na čarovnice, kjer bo kot žrtev padla v mrežo tudi rečna vaška potovka, ki po vasi zbere čulo jajc in jih prepreda na trgu ali kakšni mestni gospodnji z veliko družino. S skokom v skrajnost lahko povzročimo nove škodljive pojave. Eden je, da se za drobne, takojmenovane izvenkooperacijske viške ne bo nihče zmenil, ali pa bodo posamezni »družbeni odkupovalci ob premajhni kontroli prevzeli od prekupčevalcev pohlep po velikih razlikah med odkupno in prodajno ceno. Slednje se namreč dogaja in ni tako izjemno, da potrošnik dobi kmečke pridelke prek »socialističnih« posrednikov enako drago ali še dražje. Seveda so tu vmes tudi sistemske rešitve, saj za eno enoto pridelka, ki pride na trg, družbene dajatve plačajo proizvajalec, posrednik in kupec.

Pravimo, da je krizno obdobje. Krizno je zlasti za kmete, katerih proizvodnja še vedno ždi v limitiranih cenah, da bi zaščitili osnovne prehrabene proizvode za delavce pred preveliko podražitvijo. Toda če pravimo in priznamo, da je kriza, potem bi morali poskrbeti, da bi kmet prodal vse, kar lahko pogreša. Toda za nekaj jajc dnevno, za nekaj kilogramov zgodnjega sadja, zaboj zelenjave ali cekar sočinja vendar kmečka gospodinja ne bo samostojno iskala tržišča in se ukvarjala s prodajo na trgu, če ima doma dovolj drugega dela. Toda dinar od jajčk in podobnega je taisti dinar, ki pride od mleka, prodanega mesa, hmelja ali česa podobnega. In takega odkupa malih količin, ki pa v vasi nanesejo toliko, da se nakupovalcu splača, nihče ne organizira po liniji zadruga, trgovne ali kombinatov. »Kšefta je le, če zvenijo milijoni. Toda če do milijona manjka dinar, milijona ni. In kmetu je pomembna tudi tisti posamezni dinar, ki se prikoleta na mizo.

JURE KRASOVIČ

OBISK PRI MARIJI GOLAVŠEK

NJEN DELOVNI DAN

Nasla sem jo pri sušenju hmelja v sušilnici. Dejala je, da jo je ta opojni vonj po zelenem zlatu premamila že v najnežnejši mladosti. Že takrat se je odločila, da bo živela na zemlji. Se ko sede, njene roke ne obmirujejo, saj so navajene trdega kmečkoga dela od zore pa do pozne noči. Oči ji nemirno svigajo sem in tja, v njih pa se zrcali nenehna skrb. Čaka jo polje, živina, gospodinjstvo, otroci. Kljub vsemu pa je v njej toliko poleta, da dobi človek ob pogledu na iskricke v njenih očeh občutek, da vse te težave igraje premaguje. Takšna je MARIJA GOLAVŠEK, 28-letna kmetica iz Migojnic pri Grižah, mati dveh otrok.

Sama z možem obdelujeta svoje posestvo, saj imata 7 ha obdelovalne zemlje. Ukvarjata se predvsem z živinorejo in hmeljarstvom. Tako imata v hlevu 18 glav živine in 8 glav svinj, njuna hmeljišča pa prav tako spadajo med največja v Savinjski dolini. Njuno GOSPODARSTVO JE POPOLNOMA MEHANIZIRANO, kljub temu pa za Marijo ves dan ni počitka. Ko mi opiše svoj delovni dan vidim, da delo kmečke ženske pravzaprav vse premalo poznamo in cenimo. Prepogostokrat pozabljamo, da ni samo delavka na polju, ampak mora biti tudi dobra gospodinja, žena in mati. Pravi, da se njen delovni dan začne že ob petih zjutraj, ko vstane in najprej odide v hlev, kjer jo čaka molža. RES je, da imajo v hlevu molzni stroj, vendar tudi stroj brez človeka ne dela. Nato odpelje 25 l mleka na zbiralno postajo 20 l pa pripravi za stranke, ki hodijo ponj na dom. Takoj po zajtrku od-

pravi v šolo svojo 9-letno hčer, nato pa z možem oddeda na polje. Pravi, da na kmetih, vsaj pri njih, ne ločijo ženske od moškega dela. Prav tako kot mož, tudi ona opravlja vsa najtežja kmečka dela; od košnje, pa do čiščenja hleva. Tako spomladi dopoldan navadno orje ali seje na njivi. Imajo namreč tudi velike njive pese, kornje in žita, ker vso krmo za živino silirajo. Seveda je spomladi še tisoč drugih delsetev, gnojenje travnikov in njiv, obrezovanje drevja, in seveda obrezovanje in pri-

vezovanje hmelja, ki zahteva največ dela. Poleti pride na vrsto košnja in sušenje sena. Na polju je treba okopat koruzo, krompir in peso. Nato pride na vrsto žetev. Pravi, da je največ dela v jeseni. Tu je najprej obiranje hmelja. Nekaj kmetov si je skupaj kupilo obiralni stroj, ki je cenejši od obiralcev. Pravi, da v času obiranja ne spi skupaj več kot dve uri. Z možem se menjavata pri sušenju hmelja, za delo na njivi, ki tudi poteka ves dan in vso noč, pa najmeta dve delavki. Ko

je hmelj obran, je seveda treba pospraviti še vse druge poljske pridelke, pripraviti silažo ter zorati in pognojiti polje. Marije pove, da si komaj utrga čas, da skoči s polja domov in pripravi kosilo. V kuhinji ji sicer precej pomagata tašča in hči, vendar breme leži na njenih ramenih, kljub temu, da ima vse gospodinjске stroje. Po kosilu pa se njeno delo nadaljuje. Ko se zvečer vrne s polja, jo čaka spet molža, čiščenje hleva ter hranjenje živine. Šele pozno zvečer najde morda urico časa tudi za družino, za otroka. Pravi, da z možem ne poznata lastnega oddiha, saj je poleti prav tako veliko dela. Le ob nedeljskih popoldnevih se včasih cela družina odpelje na kratek izlet. Tudi pozimi ne počivata, saj je to čas luščenja koruze in fižola, pripravljanja stelje in sečnje v gozdu. S ponosom pove, da tudi v gozdu spravlja z možem les popolnoma sama. Tako Marija prav tako kot njen mož podirata drevje, naklada težka debela in s traktorjem odvažata les iz gozda. Tako sta lansko leto sama spravila in posekala 100 m³ lesa. Zivljenje na kmetiji je v resnici garanje, toda tu se človek bolj kot kjerkoli ve seli plodov svojega dela, saj mu pomenijo vsakdanji kruh.

Ko govori Marija o gruntu, veje iz njenih oči neizmerna ljubezen do zemlje. Pravi, da ji ni bilo še nikoli žal, da je ostala na zemlji in da bo na njej delala dokler bo mogla. S ponosom govori o svoji zemlji zdi se, kot sli preha tudi v očke njenega malega sina, ki bo morda nekoč gospodaril na njej.

N. PETROVEC

VELEBLAGOVNICA »T« — ODDELEK FOTO-OPTIKA — VELIKA IZBIRA NAJMODERNEJŠIH MODELOV ROČNIH UR ZODIAC — UVOŽENIH STENSKIH UR — ZLATEGA NAKITA — BIŽUTERIJE

HČI GROFA BLAGAJA

22

RADO MURNIK

«Ali mi ne more nihče pomagati?» je vzdihnila sama zase... «Ali res moram že umreti? Zunaj je pomlad — vse se raduje novega življenja. Ali je zame res vse pri kraju? Kolikokrat sem si želela smrti — ali zdaj — ah, kako težko je umirati mlademu srcu...»

Prisel je Omar in ji prinesel šopek cvetja bezgovega, kalinovega in česminovega, zlatobarvnih potočnic, nežnih vijolic in blago vonjavega volčina.

Fatima se je veselo nasmehnila, ko ga je ugledala. Vzljubila ga je tako, da je bila mirna in srečna, kadar ga je videla. Položil ji je cvetlice na odejo. Dvorkinja se je predramila.

«Jelena, pojdi spat!» je velela bolna Hrvatica. «Revica, spala nisi že tri noči. Toliko se vsi mučite zaradi mene. Le pojdi! Kadar bo treba, te že pokliče Omar!»

«Ni mi do spanja, res ne!» je zagotavljala Jelena. Vendar je ustala in se priklonila ter odšla.

«Zdaj pridejo krasni dnevi,» je spregovoril Omar. «Lahko te bodo odnašali na vrt, pod oreh.»

«Pod oreh, da, pod oreh,» je ponavljala tiho. Prijela ga je za roko in ga gledala dolgo, dolgo. Njene oči so izražale veliko mirno žalost.

«Tjakaj v cvetnjak me poneso prav kmalu — za zme raj,» je nadaljevala. «Dehteče veje bodo šumele nad mano — drobni ptički, gorske sape in valovi šumeče Bosne mi bodo peli nagrobnice.»

«Kaj govoriš!» se je plašil Omar.

«Kadar me zavličejo v mrtvaški prt, mi dent skrivoma lesen križec na prsi. Boš, Omar?»

«Bom — ah, ali... zakaj govoriš tako? Ne razburjaj se, draga moja! To ti škoduje!»

«O — zdaj je vseeno. Saj se ne razburjam. Vidiš, kako sem mirna?»

Umočnila sta. Fatima je počasi gladila gube na odeji.

«Stročica, zapustim te samega,» je rekla tožno in rahlo ji je trepetal glas.

Ko je slišal Omar te besede in videl njene drgetajoče

ustne in solzne oči, sta ga obhajala tak strah in taka žalost, kakor še nikdar.

«Zgodi se višja volja! Omar — kdo ve, kdaj bova spet sama... Morava se posloviti...»

Ihteč je pokleknil na medvedjo kožo in zakril obraz ob Fatimeni zglavju.

«Preljubi Omar, zahvaljujem te za vso tvojo iskreno, udano ljubezen, za tvojo skrb in nego... Ne žaluj za menoj; tvoje solze bi me skelele v grobu. Tudi po moji smrti ostane moj duh pri tebi... In goreče želim, da te povede usoda zopet v naročje tvojih dragih. Omar! Kadar dospeta z Osman pašo na Hrvaško, takrat mi tisočkrat pozdravi mojo domovino! In ko najdeš ljube starše, pozdravi mi jih. Omar — zlasti lepo mi pozdravi svojo slovensko mamico... Če sem te kdaj žalila, odpusti mi, moj ljubljenec —»

«Mene žalila? Ah, vedno si mi bila tako dobra, tako dobra — ne vem, kako bi se zahvalil.» Silna, globoka tu ga mu je napolnila dušo.

Sonce nad gozdnim robom je sijalo s kratko, medlo svetlobo. Zrak je bil soparen, dušeč. Omarju se je zdelo, da s pojemajočo dnevno lučjo ginejo moči tudi Fatimi.

Stokaje se je uprla na levi komolec in se sklonila nad klečečim Omarjem, ga pristrčno poljubila na čelo, in ga blagoslovila, kakor blagoslovlja umirajoča mati svoje dete.

Ganjen je razkrlil roke, jo nežno objel in jo poljubljaj na blede lica. Čutil je, da je njena polt prav tako mrzla kakor zlata ovratnica in zapestnica. Ni se je upal pogledati v obraz; bal se je zreti v njene trpeče oči.

Trudno ji je klonila glava. Popravaj je naglavje, ki se mu je zdelo prenizko. Nekaj časa je bilo vse tiho...

«Omar!» je kriknila nenadoma bolnica. Siroke črpte oči so ji strmele v daljavo, kakor v nadzemeljske kraje.

«Kaj ti je, draga moja?» je vprašal osupel.

«Kakšna množica!»

Omar jo je pogledal ves začuden.

«Ah, našel si jih! Kakšna radost! Glej, tvoja mati se joče od veselja!»

V očeh bolne Hrvatice so se užigale luči kakor iskre. Nikdar še ni videl Omar pri njej takih pogledov.

«Ah — gorska vila! Kako je lepa! Gorska vila, rojena na neznani gori, v neznani hosti, od rose na neznanem drevesu. Okoli prebelih udov ji vihrajo nepleteni zlati lasje, na glavi se ji bliška biserni venec. Za njo so priplute sestre, so enako lepe in lahne. Cuj! — Kako mišo poj! Ne moti jih, da ti ne omrače uma... Ah, glej — pregnala jih je vila Otravnica. Strašna je. Po dvoje zenic ima v očeh in njeni lasje se vijejo kakor kače. Njen pogled privaja smrt. Vidiš, odstrigla si je šop las in ga skrila pod prag. Vzemi ga, zapali ga, hitro, da ne stopi kdo čezenj in da ne bo nesreče!»

Sepetala je tiho, da je komaj razumel. Iznenada se je dvignila in sedla.

«Omar,» je kriknila boječe. «Ne vidiš? Ne vidiš?»

«Kaj je?» je vprašal plašno in se oziral po sobi.

«Črna kača!» je šepetala Fatima in dvignila roko kakor v bran. Ustni sta se ji povesili od gnusa in bojazni.

«Kakšna kača?»

«Črna kača, tam pri vratih!»

Omar je skočil pokonci. Strah mu je gomazel po mozgu. Ob vratih, okičenih z ozlačenimi rezbarji, se je v mlačni sapi majala gubasta zavesa.

«Omar, varuj se črnega gada! Beži, beži! Gad se vije proti tebi — bog ti pomagaj!»

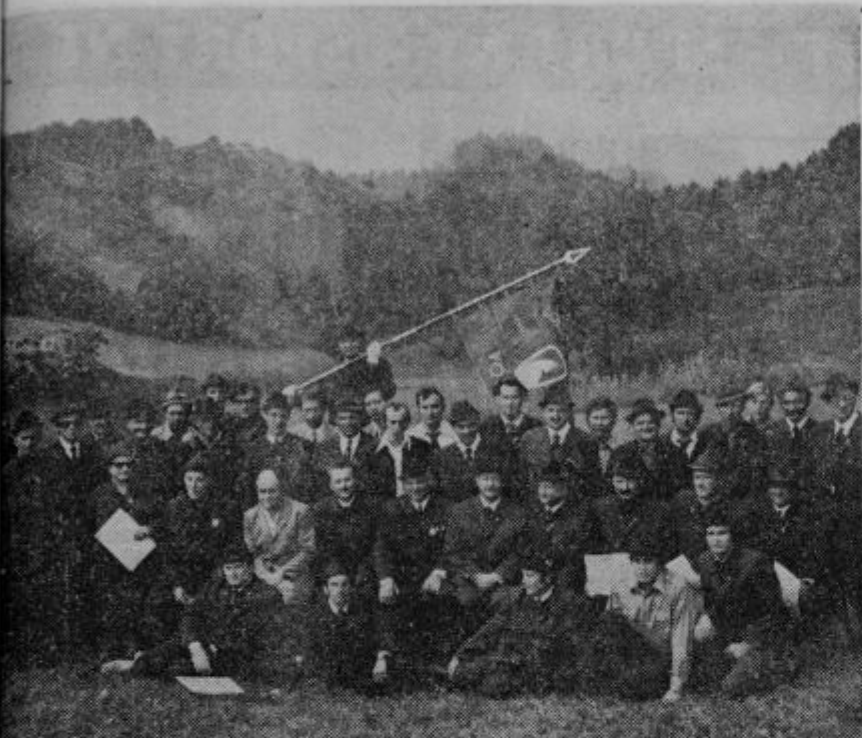
«Pomiri se, ljuba moja! Zavesna vrvi se premika v prepihu!»

Mrmrala je nerazločne besede, ki jih je prekinil mučen kašelj. Omar ji je otrli potno čelo. Potegnila je z roko preko čela in vprašala: «Kje sem?»

«Pri svojem Omarju!»

«Ti si tukaj, Omar; le ostani pri meni! Trudna sem, tako trudna. Spala bom.»

PRAZNIK VOJNIŠKIH LOVCEV

Ponosni na prehojeno pot, so vojniški lovci ob 30. obletnici obstoja lovske družine razvili svoj prapor. 24. avgusta so proslavili ta jubilej, ob tej priložnosti je nastal tudi gornji posnetek. V ozadju pobočja Lindeka.

FOTO: ZORKO JOŽE

zaupno

V naši rubriki se je nabralo mnogo pisem, kjer bralci sprašujejo za razne nasvete in prosijo za odgovor v pismih, pri tem pa se seveda podpišejo s polnim imenom. Resnična hvala za zaupanje, vendar mi nismo niti zdravniška niti pedagoška posvetovalnica, ki bi odgovarjala na pisma. Zelo radi pa objavljamo zadeve, iz katerih zvedo tudi ostali bralci za problem in si morda z njim kdaj pomagajo. Ne objavljamo nepodpisanih pisem, skrbimo pa za anonimnost in jo tudi spoštujemo. V pismih odgovarjamo le na pisma z izrazito intimno vsebino. Takrat napravimo izjemo in odgovarjamo v pismu. Če pa so prošnje take vsebine, kot na primer maščenje las, debelost, pa spadajo v našo rubriko. Zato tudi danes objavljam pismo deklice, katere ime bom zamolčala. Njena prošnja glede jecljanja oziroma govorne napake je takšna, da bo zanimala še katerega bralca.

ON JE MANJŠI

Prijateljsko sem se navezala na kolega v službi. Problemov, zaradi katerih vam pišejo druge, ni: le nekaj let je starejši od mene, ni poročen, nima niti dekleta. Naju povezuje samo zelo dobro, iskreno prijateljstvo, ki mi je omogočilo, da sem ga bolj spoznala. Cenim ga in povem vam, da se ne bi branila, če bi mi povedal, da me ima rad in da želi hoditi z menoj. Toda on tega ne bo povedal! Vem!

Strašen kompleks ima, ker je manjši in sem jaz od njega večja za par centimetrov. Slutim, da misli o meni prav tako kot jaz o njem, da se tudi v njem plete nekaj več kot le prijateljstvo, toda on bo o tem zaradi svojega

kompleksa molčal. Prva pa tudi ne morem spregovoriti, ali ne?

BOJANA

Draga Bojana,

če je res tako, kot si mi opisala, potem bo moje pismo že kasnilo, kajti moral bo spregovoriti. V življenju so stvari, ki jih pet centimetrov več ali manj ne more preprečiti. Ti jih seveda lahko pospešiš, če se poskušaš »zmanjšati«. To pomeni, da stopi iz modernih čevljev z debelimi podplati v čevlje z nizko peto. Umetelno tupiranje, s katerim so frizerke gradile stolpe na naše glave, pa je že sploh iz mode, zato se brez bojazni odloči za mehko padajočo pričesko. Če imaš kakšen kilogramček preveč se potruj, da se ga znebiš. Ko bo tvoj prijatelj videl, da se spremeniš in to tako, da se njemu prilagajaš, bo utegnil na kaj pomisliti. Če pa

ne bo uganil, mu lahko namigneš. Saj tak namig še ni ženitna ponudba!

NATAŠA

SPOŠTOVANA NATAŠA

mnogim ste že pomagali iz težav, zato se tudi jaz obračam na vas po nasvet. Torej zakaj gre? Imam neke vrste govorno napako, močno govorim na »ra«. To me zelo moti, predvsem zato, ker študiram jezike (francoščino, angleščino, prvo leto), a rada bi vztrajala, ker vidim smisel življenja v tem študiju. Toda, kako naj študiram s to govorno napako in sem pri tem tudi večkrat žalostna. Prosim, povejte mi, če mi lahko pomaga logoped in kje naj ga v Celju ali Ljubljani poiščem. Šla bi tudi na operacijo, če bi bilo potrebno.

Prosim za čim hitrejši odgovor in vas zelo pozdravljam!

HILDA

Draga študentka, predvsem upam, da nisi huda, ker sem tvoje pismo javno objavila. Problem govorne napake je širši, zato preko tvojega odgovora nehoti odgovarjam tudi tistim, ki se sami ubadajo s tem problemom. Torej: logopeda boš našla v Celju v logopedski ambulanti pri otroškem dispanzerju v zdravstvenem mu v Celju, logopede iz Ljubljane pa pri glasnih ustanovah. Točnega naslova za Ljubljano ne vem, vem pa to, da se tvoja napaka dá odpraviti. Kako pa, pa ti bodo povedali strokovnjaki.

NATAŠA

Stasa Gorenske

MODNA JESEN (obleke)

Zenska obleka je v modi dobila spet vso veljavo in še posebno letošnjo jesen se bo zelo nosila, ko bosti aktualni kar dve vodilni liniji.

Novost je tubasta, cevasta obleka, zelo enostavno krojena. Oprizet zgornji del se nadaljuje z ravnim gladkim krilom, rokavi segajo navadno do komolcev in imajo navadno zavihan rob. Tubasta obleka je prepasana s širokim šal-pasom ali z ozkim usnjenim pasom. Prav tako je lahko krojena tudi dvo-delna obleka — komplet dolge tunike in ozkega dolgega krila.

Nekaj povsem drugega pa so bogato drapirane jersey — obleke s široko nabranim hrbtnim delom; ohlapne obleke, ki jim dajejo obliko široki usnjeni, pogosto lakirani, pasovi. Ali pa srajčne obleke — halje, ki imajo polkrožno sedlo na hrbtnem delu, ob katerem so nabrane; ki imajo široke dolge rokave z manšeto v zapestju. Če je takšna obleka sešita iz boljšega materiala, iz svile v kovinsko strel barvi na primer, jo moda priporoča za jesenske večerne prireditve.

priporočamo

V veleblagovnici T že imajo na voljo lepo domačo stoođstotno volno za ročno pletenje iz Pirota. Volno Tanja lahko dobite v rdeči in svetli ali temnejši drap barvi. Cena za kilogram je 151,40 dinarja.

Novo modele Vezeninih spalnih srajc v lepo vezenem batistu in v številkah 38/40, 42/44 in 46/48 prodajajo v prodajalni Volna. Cena je 310 dinarjev.

Za vaše najmlajše lahko izberete kvalitetne in lepo oblikovane superge, uvožene iz Italije, v trgovini Peko. Velikosti od 31 do 34 stanejo 99 din, od 35 do 38 pa 122 din.

Kemična industrija Hrastnik je dala na tržišče kolekcijo petih novih deodorantov (apart, fresh, fau fresc, herb in moški deodorant). Cena je 40,45 (moški) in 36,30 din vsi ostali.

Za bližajoči se deževni čas so v Salonu T priskrbeli praktične dežne plašče, ki jih izdeluje Jugoplastika. Narejeni so iz črnega umetnega usnja v velikostih od 38 do 42. Cena je 450 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

NOGOMET

BO SLEDIL CARSKI REZ

Prva prvenstvena nogometna tekma celjskega Kladivarja na Glaziji je privabila v nedeljo preko 1000 gledalcev. Vsi so pričakovali v srečanju proti močni vrsti Zelezničarja iz Maribora uspeh, zlasti po nekaterih dobrih igrah Kladivarja v predtekmovalni sezoni. Toda doživeli smo hladen tuš. Zmagali so gostje zasluzeno 1:3. Hladen tuš pa so žal gledalci prenesli mnogo bolj športno kot igralec Mijatović, ki je med igro pijunil v nasprotnega igralca in dobil zasluzeno rdeči karton. Pozneje je isti igralec tudi fizično napadel sodnika Ilesiča v slačilnici in mu zadal močan udarec.

Poraz pa ni znal prenesti tudi trener celjske ekipe Ljubomir Matovič, ki je že ob odmoru nesrečnega branilca, krivca obeh prvih zadetkov, Radeta Stojkoviča, vse prej kot pedagoško napadel in s tem vnesel nezdravo vzdušje v vrste igralcev. Po končanem srečanju smo bili pričča napada Matoviča na nekatere člane tehničnega vodstva. To pa vsakakor ne spada v vrste pravih športnikov. O napaki Mijatoviča bo spregovorila disciplinska komisija NZS. Isti igralec je imel že več podobnih izpadov v prejšnji sezoni in vprašanje je ali je takšen igralec, kljub svoji kvaliteti, še potreben celjskim mom? O prekršku trenerja Ljubomira Matoviča pa naj razpravi vodstvo ŽNK Kladivar in osnovna organizacija zveze komunistov. Vsi pa naj pri tem upoštevajo, da niso v prvi vrsti pomembni športni uspehi v bilo kateri ekipi, najmanj pa v amaterskem klubu. Celjani, ki se zbiramo na Glaziji, bi v prvi vrsti želeli videti primeren nogomet, ki ga igrajo igralci s srcem, ljubeznijo in zavestjo! Vsi se bodo morali priključiti temu vzdušju in cilju! Dokler pa tega ne bo, pa tudi v Celju verjetno ne bomo videli dobrega in srčnega nogometa.

Nogometaši Smartnega so v drugem kolu gostovali pri bivšem drugoligašu Mariboru. Poraz 0:7 je boleč. Vse to pa bodo lahko popravili v prihodnjem kolu, ko se bodo doma srečali z Ilirijo iz Ljubljane.

Celjani v nedeljo potujejo v Trbovlje. Teško bo to srečanje. Toda z borbenostjo se lahko doseže več, kot lahko tokrat realno pričakujemo od celjske ekipe. J. KUZMA

ROKOMET

MINERVA USPELA

Rokometaši Minerve iz Griž so postali novi člani republiške rokometne lige! To je že drugi predstavnik celjske rokometne regije v društvo najboljših. Skupaj s Soštanjem se bodo varovanci trenerja Francija Ramskog borili za naslov republiškega prvaka. Uvrstitve v republiško ligo so si igralci priborili v soboto in nedeljo v Ljubljani v borbi z igralci Brežice, Rudarja iz Trbovelj, Vipave in Drave. Lep uspeh za mlado ekipo, ki že več let načrtno goji rokomet. Sedaj, ko pa so igralci Minerve v republiški ligi, bi bilo vsakakor dobro, da jim nekateri močnejši klubi pomagajo z mladimi igralci, ki trenutno v ekipi Celja in drugod ne bodo mogli igrati.

Poleg Minerve pa so te dni presenetile tudi igralke Smartnega ob Paki. Kot članice republiške ženske lige so odigrale prvo tekmo proti najboljšemu drugoligašu Slovenije Olimpiji in izgubile z 18:22. Torej se v Smartnem razvija nov rod odličnih igralok. J. KUZMA

KORISTNI LIGI

Rokometni delavci pri Savinjski medobčinski rokometni zvezi, katero uspešno vodijo Rudi Randl iz Zaleca ter Viki Dorn in Pavle Bukovac iz Celja, so te dni skupaj s predstavniki celjskih, šaleških in koroških rokometnih klubov postavili temelj za koristno rokometno tekmovalno na področju savinjsko-koroške rokometne regije.

Znano je, da se je štajerska rokometna liga razdelila v dve enakovredni ligi. To je mariborsko-pomursko rokometno ligo in koroško-savinjsko rokometno ligo. V teh ligah bodo sodelovali in tekmovali člani in mladinci. V letošnji sezoni, ki se bo začela 7. septembra, sodeluje deset članov. To so Petrovč, Tehnomicator Celje, Fužinar Ravne, Rudar Velenje, Kovinar Store, Keramik Liboje, Smartno pri Stoverjgradcu, Celje B., Laško in Vuzenica.

V prvem kolu bodo igrali: Petrovč — Vuzenica, Tehnomicator — Laško, Fužinar — Celje B., Velenje — Smartno in Kovinar — Keramik Liboje.

V mladinski ligi, kjer bodo tudi igrali po liga sistemu, pa se bodo srečali mladi igralci Slovenjgradca, Fužinarja, Velenja, Soštanja, Vuzenice, Zaleca, Celja in Laškega. J. KUZMA

KOŠARKA

TRIJE PORAZI IN ZMAGA

V nadaljevanju republiške lige je članska ekipa Kovinotehne na domačih tleh utrpela v zadnjih sekundah tesen poraz proti povprečni ekipi Ježice s 77:79. Poraz je bil boleč, ker so Celjani s tem po porazu z Rudarjem izgubili stik z vrhom in se trenutno znašli že blizu sredine na lestvici SKL. Opravičila za slabo igro Celjanov kar ne moremo najti, saj je bilo preveč napak v vseh elementih košarkarske lige. Brez odličnega centra T. Sagadina pa so igralci Kovinotehne v nadaljevanju lige sredi Ljubljane premagali Prule s 78:54 (44:28). S tem so se nekoliko oddolžili za zadnje poraze. Od nekdanje preizkušene ekipe so v vrstah Kovinotehne le še štiri igralci, sicer pa dopolnjujejo igralne petorke sami mladinci, ki še nimajo dovolj izkušenj v tekmovalju za člansko prvenstvo. Treba bo še nekoliko potrpeti, da bo sedanji rod mladih aktivnih igralcev zrasel v zrelo ekipo, ki nas bo ponovno razveseljevala z lepimi igrami in zmagami. Mlada ženska ekipa je na celjskih tleh izgubila obe prvenstveni srečanja. Boleč poraz je bil proti Kladivarju iz Zelezničkov, kandidatu za izpad iz SL, kjer je Kovinotehna tesno izgubila z 51:54 (22:29), ko so Celjanke v predzadnji minuti že ujele gostje, pa so v zadnji minuti dosegle še štiri koše. Poraz proti vodilni Olimpiji je bil pričakovan, čeprav je izredno visok 40:92 (21:38). Celjanke so zaostajale proti odličnim ljubljankam še štiri minute v I. polčasu le za 4 koše, potem pa niso bile več doraste izkušenim igralkam Olimpije, še posebej, ko so gostje pričele s presingom in so s tem povsem razbile domačinke. Na trenutke smo bili pričča tudi lepim potezom Celjanek, le žal, da je takih trenutkov bilo premalo za vidnejši uspeh. Po dosedanjem razpletu kaže, da se bodo Celjanke težko obdržale v SKL. K. JUG

KOMENTAR

KJE SO VZROKI

Mesto Celje je zibelka rokometnega športa v Sloveniji. To vlogo Celje v rokometnem športu po svoji kvaliteti in množičnosti ima še danes v svojih rokah. V tem mestu je med drugim tudi sedež Savinjske rokometne zveze, ki združuje rokometne osnovne organizacije širše celjske regije. Viki Dorn, ki pri ObčZTK Celje usmerja delo te zveze, je o razširjenosti in kvaliteti rokometnega športa v celjski regiji med drugim dejal:

»Trenutno združuje naša zveza 13 klubov, ki štejejo nad 600 aktivnega članstva. RK Celje je trenutno edino moštvo iz te regije, ki nastopa s člansko ekipo v II. ZRL, dočim je njihovo pionirsko in mladinsko moštvo že vrsto let republiški prvak. Članska ekipa Soštanja nastopa v republiški moški ligi, ženska ekipa Velenja in Smartnega ob Paki pa v republiški ženski ligi. V II. republiški ligi vzhod nastopajo pri članih Minerva iz Griž, Laško, Velenje in Tehnomicator iz Celja. Ostale ekipe tekmujejo v »Savinjski« ligi. V članski konkurenci nastopa 10 ekip, liga mladincev in mladink pa šteje po 7 članov. S pionirji in pionirkami prirajamo letno po štiri turnirje in smo s tem v mnogočem pocenili

tekmovalni sistem ter ga približal terenu. Omeniti velja da množičen tekmovalni sistem opravljajo ŠSD, kjer osnovnih šolah na prvenstvenih občini nastopa nad 100 ekip na srednjih pa nad 30 ekip. Tako nastopa na tekmovalnih že kar blizu 2.000 rolničarjev in rokometarjev, ki potrjuje množičnost te igre v naši širši celjski regiji. razvoj te igre obstojajo temeljni pogoji. Skorajda krajša več, kjer bi ne bilo asfaltnega rokometnega igrišča! Trenutno imamo tu precej sodniškega kadra. 4 zvezne, 4 republiške in sodnikov I. kategorije. Za te movanje med ŠSD pa imamo že nad 50 izsolanih mladih sodnikov. V večji meri kot doslej pa bo treba v skrbeti za večje število trenerjev in vaditeljev, saj od teh v največji meri odvisna nadaljna kvalitetna razvoja tega popularnega športa. T. strokovnih kadrov pa bomo dvoma v osnovnih organizacijah primanjkuje.«

Razveseljeva je rast in razvoj mah rokometnega športa v celjski regiji, ki postaja rama ob rami ob nogometu in košarki športna igra, se je oklepa vse večje številnosti mladih. K. JUG

ATLETIKA

LEP NAPREDEK

Na zadnjem republiškem prvenstvu posameznikov v mladinskih kategorijah za naslove prvakov se je prav dobro odrezala tudi mlada zastopstvo Kladivarja. Iz Kranja in Maribora so prinesli domov kar 12 naslovov republiških prvenstev in 14 drugih mest, kar priča o ponovnem vzponu celjske mladinske atletike. Ml. mladinci pa so kot ekipa dosegli še naslov pokalnega prvaka SRS.

Omenjamo le nove republiške prvake:

Ml. mladinci — met kopja: Orožin 58,32, met diska: Orožin 39,98, 300 m ovire: Rok Kopitar 39,6, skok ob palici: Topolec 330 cm, hoja 5 km: Ocvirk 26:50,4.

Ml. mladinke — 80 m ovire: Marjana Kopitar 12,3, 800 m: Blatnik 2:23,2 in met kroglice: Završnik 10,48 m.

St. mladinci — skok v višino: Cop 204 cm, troskok: Cop 13,33, skok ob palici: Renar 401 cm.

Mladinke — met kopja: Kováč 42,98 m.

Ml. mladinke so v pokalnem prvenstvu SRS zasedle častno tretje mesto. K. JUG

NOGOMET

START V PODZVEZI

V nedeljo se bo začelo tekmovalje na področju celjske rokometne podzveze. V I. skupini bodo nastopili: Opekar, Olimp, Osankarica, Senovo, Boč, Celulozar, Papirničar, Zalec, Soštanj, Ljubno, Brežice in Kovinar. V II. skupini: Elkroj, Gotovlje, Polzela, Vransko, Oplotnica, Pivozar, Kozje, Smarje, Ponikva in Dolenja vas. V mladinski ligi: Olimp, Opekar, Straža, Polzela, Soštanj, Brežice, Dravinja, Kladivar in Zalec, v pionirski ligi zahod: Smartno, Vransko, Gotovlje, Zalec in Rudar, v pionirski ligi vzhod: Vojnik, Olimp, Dravinja, Steklar, Straža in Kovinar ter v pionirski ligi Zasavje: Papirničar A in B, Senovo, Brežice in Celulozar.

Letos so ustanovili tudi republiško mladinsko ligo. Iz celjskega področja bodo nastopili: Smartno, Steklar, Vojnik in Rudar. T. TAVČAR

STRELJANJE

NA DVEH FRONTAH

Republiškega prvenstva z malokalibrsko puško proste izbiere v Ljubljani sta se udeležila tudi celjska strelca VIII Dečman in Tone Jager. V disciplini olimpijski meč je Tone Jager osvojil srebro s 378. krogi od 600 možnih, za zmagovalcem je zaostal za tri kroge. Seveda pa moramo pri tem omeniti, da ta zaostanek ni tako velik, kot če kdo zaostane tri kroge na atletski stezi. V tej disciplini je drugi celjski predstavnik VIII Dečman zasedel sedmo mesto s 571 kr. V streljanju s puško standard 3 x 20 streljov je Tone Jager s 541 kr. zasedel peto mesto, VIII Dečman pa je bil devetlet s 518 kr. V maratonski disciplini 3 x 40 streljov, ki traja več kot 5 ur s puško, ki tehta več kot 5 kg, je Tone Jager zasedel šesto mesto s 1080 krogi, VIII Dečman pa osmo s 1076 krogi.

Ekipa Celja v postavi Jože Jeram, Franc Hočevar, Mladen Petrovič in Marjan Tratnik se je v Doboju udeležila tradicionalnega strelskega osmerboja pobratentih mest. Tokrat je v Doboju odpotovala zelo oslabiljena ekipa, ki je v močni konkurenci zasedla šele sedmo mesto. Zmagala je Cuprtja pred Dobojem, Zenico itd. Tekmovali so v trostavju z malokalibrsko puško serijske izdelave. V celjski ekipi je po pričakovanih najboljši rezultat dosegel Jože Jeram in sicer 477 kr. Zadovoljila sta tudi Hočevar in Petrovič, medtem ko je mladi celjski streljec Tratnik precej razočaral. Očitno se mu pozna, da še nima dovolj izkušenj za večja tekmovalja. TONE JAGER

ALPINISTIČNI KOTIČEK

DELO IN PLEZALNI TABOR

V soboto in nedeljo so člani in tečajniki AO Celje združili dvodnevni plezalni tabor s prostovoljnimi delom pri nošenju na Koroščico in kopanju jarka ter polaganju cevi za odvod fekalij in gospodinjske vode v požiralnik pod Koroščico. Sodelovalo je šest članov in sedem tečajnikov. Poleg dela so popoldne, 30. 8. 1975 opravili še naslednje plezalne vzpone: Leva v Dedcu V. — Geršak, Šah Marjana, Glažar, Bergant; Desna v Dedcu V. — Čanžek, Zevnik Cvetka; Lukmanova v Vrščih XIII — Debeljak, III. Deželjak, Lesjak, Kramer, Dolžan. Poleg preplezanih smeri so tečajniki vadili na skali na koncu Petkovih njiv.

Isti dan sta člana Jošt in Vodišek ponovila Steber Križa nad Okrešljem V. V nedeljo, 31. 8. so kljub slabemu vremenu ponoči, stopili v naslednje smeri: Sarina poč v Dedcu V. — Čanžek, Lesjak; Pintarjeva v Dedcu IV. — Geršak, Šah Marjana; Ob votlini v Vrščih III. X Grašner, Bergant, Dolžan, Zevnik, Kramer, Deželjak. Jošt in Lorber sta ta dan plezala Steber Štajerske Rinke IV., Vodišek in dr. Vilč pa Šalejev graben v Turski gori III.

Večino preplezanih smeri v teh dneh so plezali tečajniki kot prvi v navezi.

Medtem ko smo nekdanj postopno uvažali tečajnike v strm svet in jih v dveh letih izurili za samostojni vzpon do III. stopnje, moramo letošnjo generacijo dobesedno zavirati, ker bi sicer segali že v V. stopnjo kot prvi plezalci. To je dober obet za bodoče delo in odlični uspeh v vsakem drugem športu, v alpinizmu pa prehiteno normalnega razvoja lahko privede do katastrofe. Odlični plezalec VI. stopnje v lepem vremenu in znani gori še zdaleč ni kompletan alpinist, ki bi bil kos nenadnim nenormalnim pogojem v vseh letnih časih.

Zakasnela objava: 23. 8. 75 so plezali celjski alpinisti v Savinjskih Alpah in Julicah. Čanžek in Lesjak sta opravila kombiniran vzpon Zmaj—Ogrinova V +, Plauštajner in Deželjak pa Ogrinova V., Debeljak, Planinšek in Zevnik so ponovili sev. zap. raz Ojstrice IV. Nad Okrešljem sta plezala Glažar in Pažir v Turski gori in zahodni steni Planjave. Jošt in Vodišek sta ta dan ponovila v enem dnevu Kaminsko smer in Deržajevno smer v Mali Mojstrovici.

PRO ARTE (RAZ)OČARALI

Predno karkoli napišem o koncertu popularne vokalno instrumentalne skupine Pro arte iz Zagreba, ki je nastopila v mestnem parku v Celju prejšnjo sredo, se naj opravičim tistim, katerim je bil koncert nad vse všeč in jih moj naslov »bode v oči«. Koncert skupine Pro arte, poleg katere sta nastopila še znana pevca Zdenka Kovačiček in Kemal Monteno, se bi naj pričel ob 20. uri, vendar je zaradi slabe organizacije več kot 1500 vnetih ljubiteljev zabavne glasbe moralo čakati na pričetek koncerta debele pol ure. Seveda za nas, ki smo že močno navajeni »profesionalnosti« podobnih prireditelj ni nič kaj nenavadnega in smo, čeprav nas je bilo, kot sem omenil blizu 1500, kar mirno čakali na pričetek. Navsezadnje pa je bilo zanimivo gledati montažo instrumentov in še celo nekaj majhnih prepirkov managerja z organizatorji. Ker je trajalo vse skupaj pol ure smo mislili, da spada vse to tudi k sho-

wu ansambla in da tako pač mora biti. No, približno po tako dolgem uvodu, kot je moj, je tudi skupina Pro arte le našla pot do svojih instrumentov. Ker imajo prednost ženske, je publika seveda najprej slišala Zdenko Kovačiček, ki je pokazala, da je resnično

dobra pevka. Za njo je nadaljeval pevec Kemal Monteno, ki je tokrat v Sloveniji prvič nastopil. Vsekakor ima tudi pri nas nekaj svojih ljubiteljev, kar mu je pomagalo vzpostaviti stik s publiko. No, zadnji je le prišel na vrsto naš priljubljeni Cobi, katerega se je publika tu-

di najbolj razveselila. Poleg svojih najuspešnejših skladb, kot so: »Lola, Tike tike tačke, Vratio se Barba iz Amerike« itd., je svojim bodočim stanovskim prijateljem zapel pesem »Kad u vojsku podjem ja«, drugi mesec bo namreč vojak postal tudi sam. Finale koncerta je bil trio vseh treh nastopajočih, publika pa je med tem mirno zapuščala tribuno.

In zaključek: vsi ki so prišli v park poslušati Cobiya, Zdenko in Kemala so bili zadovoljni, ker pač take zvezde ne vidiš vsak dan, pa tudi vstopnina ni bila pretirana. Ob vsem tem se ti edinole gnusi komercializem. Managerji nam prodajajo namreč le popularnost zvezd, ne zdi se jim potrebno turneje pripraviti, program naštudirati in publiki dati nekaj več kot pa samo nekaj skladb zapetih, pa čeprav od Cobiya. No, pa zakaj ne bi prodajali, če se dobro prodati da. Mar vi ne bi?

V. RIZMAL

Vaš prijatelj v vseh avtomobilskih vprašanjih

PORSCHE — INTER AUTO LEIBNITZ (Lipnica) AVSTRIJA

Südbahnstrasse 27 — Telefon 03452/23 (pri COOP — Markt)

- popravila in servisi na osnovi kompjuterske diagnoze
- originalni rezervni deli za VW, Audi — NSU
- originalna oprema za VW, Audi — NSU po nizkih cenah
- ugodni terminski pregledi in popravila
- vlečna služba
- točnost pri dogovorjenih in predhodno najavljenih popravilih in servisnih opravilih

TRGOVSKO PODJETJE

moda

CELJE

IZID ŽREBANJA

PIONIR in MLADOST — novi poslovni enoti trgovskega podjetja MODA Celje, sta v prvih desetih dneh po otvoritvi nagradili po 30 svojih kupcev.

Žrebanje v PIONIRJU. Glavno »bese-do« je imela petletna Estera Kolar.

V PIONIRJU so izžrebali številke naslednjih paragonskih blokov:

18. 8. 1975	B	03-0441
	B	10-0401
	B	06-0401
19. 8. 1975	B	27-0401
	B	07-0443
	B	48-0401
20. 8. 1975	B	11-0414
	B	19-0448
	B	20-0448
21. 8. 1975	B	08-0444
	B	07-0444
	B	19-0444
22. 8. 1975	B	06-0415
	B	25-0416
	B	48-0414
23. 8. 1975	B	38-0402
	B	42-0402
	B	39-0402
25. 8. 1975	B	43-0415
	B	30-0403
	B	50-0449
26. 8. 1975	B	41-0450
	B	42-0450
	B	43-0450
27. 8. 1975	B	31-0445
	B	17-0413
	B	30-0445
28. 8. 1975	B	19-0446
	B	04-0415
	B	33-0404

V MLADOSTI pa naslednje:

18. 8. 1975	J	40-0201
	J	23-0201
	J	18-0202
19. 8. 1975	J	07-0203
	J	08-0203
	J	11-0203
20. 8. 1975	J	04-0204
	J	21-0203
	J	29-0204
21. 8. 1975	J	26-0205
	J	38-0205
	J	25-0205
22. 8. 1975	J	13-0206
	J	12-0206
	J	06-0206
23. 8. 1975	J	45-0206
	J	30-0206
	J	31-0206
25. 8. 1975	J	11-0207
	J	09-0207
	J	10-0207
26. 8. 1975	J	01-0208
	J	41-0207
	J	08-0208
27. 8. 1975	J	09-0208
	J	24-0208
	J	25-0208
28. 8. 1975	J	37-0208
	J	42-0208
	J	36-0208

Dobitnike nagrad vabimo, da jih prevzamejo v obeh enotah do vključno 27. septembra letos. Kot dokazilo prinesite s seboj kopijo paragonskega bloka.

Hvala za zaupanje — še v naprej se priporoča MODA Celje

Prenosni transformator za varjenje TBH 140 BANTAM

je izredno primeren za varjenje kosov lahke pločevine ali za njeno obdelavo. Tehta le 20 kg, priložen je toraj za dela v delavnici ali na terenu. Z njim lahko varimo mehko jeklo, nerjaveča, jekla ali jekla, ki so odporna proti kislinam.

Transformator za električno varjenje TBH 400

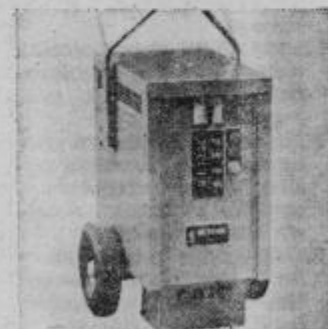

v moderni izvedbi ima izredne sposobnosti varilnega aparata. Zaradi vrhunca praktičnosti so pogonski stroški majhni. Dobite ga v različnih izvedbah — glede na zmogljivost kot tudi na načine upravljanja. Možna je uporaba v delavnici ali na odprtem prostoru ne oziraje se na vremenske pogoje.

Transformator za električno varjenje TBH 700

transformator je višja oblika delovnih orodij TBH. Prilagojen je delom vseh vrst — tudi glede na delovno okolje, delavnico in v njej za razna delovna mesta — ali za zunanja dela, pri čemer pa take ali drugačne klimatske razmere ne morejo motiti rednega dela.

Za vsa orodja TBH so na voljo prospekti z opisom konstrukcij, različnosti izvedb in z najnatančnejšimi strokovnimi pojasnili. Brodogradilište, tvornica dizel motorov in tvornica električnih strojev in uredaja — Pula. P. P. BR. 208, TELEFON: CENTRALA (052) 24-322 TELEX: 25 252 YU ULJTES

ULJANIK

VABIMO VAS, DA NAS OBIŠČETE NA JESENSKEM ZAGREBKEM VELESEJMU, KI BO OD 12. SEPTEMBRA DO 21. SEPTEMBRA 1975.

RAZSTAVLJALI BOMO V HALI 40, RAZSTAVNI PROSTOR ST. VILKA 5.

MALI OGLASI

PRODAM

UGODNO PRODAM zastavo 750 letnik 1969 in prikolico za osebni avto. Lenart, Ljubljana 17/C, p. Škofja vas.

RENAULT 4, letnik 69, ne-registriran, ugodno prodam. Ogleđ vsak dan od 14. ure dalje. Brecl Zvonko, Liboje 44, p. Petrovče.

PRODAM popolnoma nov fiat 132 GLS — rumen. Informacije na tel. 850-085.

AMI 8 letnik 1971 ugodno prodam. Močnik Franc, Vrbo 25, Sentjur, telefon 740-109.

PRODAM nov fiat 750 — še v garanciji — zaradi odhoda v tujino. Pod »tel. 063 23-491«.

PRODAM fiat 750 delux letnik 73 — prevoženih 17.000 km. Dobrotinšek Milan, Petrovče — vrt za šolo.

PRODAM ali zamenjam fiat 750 odlično ohranjen, registriran do 20. 8. 1976. Lojze Škorjanec, Senovica 1, Šmarje.

FIAT 750 letnik 69 prodam. Cena 7000. Kočnik B. Ruše 8, Petrovče.

VW 1300, letnik 1970 prodam. Informacije popoldne telefon 252-17.

UGODNO PRODAM fiat 750, letnik 1973. Juršinič Boris, PTT, Celje? Telefon 23223 ALI 23793.

PRODAM prikolico za osebni avto. Emil Brunšek, Proseniško 7, Store.

MOPED, tri brzine, brez izpita, malo rabljen in zaščitno obleko iz politexa za srednjo postavo ugodno prodam. Persolja, Čuprijska 11, Celje.

PRODAM fiat 850 tehnično nepregledan, dobro ohranjen, v voznem stanju — delno na kredit. Breg 8, Zimšek Alojz. Ogleđ po 14. uri.

PRODAM zelo dobro ohranjen traktor ferguson 35. Frece Stefan, Liboje 70, Petrovče.

RISALNO MIZO format A 1 kompletno, menjalnik NSU 1000 in druge rezervne dele ugodno prodam. Pograjce, Celje, Partizanska 40, tel. 21-166.

MAJHNO POSESTVO oca 1 ha, primerno za vikend ali delavsko družino na Kristan vrhu ob cesti Metije-Podčetrtok ugodno naprodaj. Posestvo leži pet minut oddaljeno od šole, trgovine in avtobusne postaje. Resni kupci se naj javijo v trgovini »Jelka« v Rogaški Slatini ali na naslov Otorepec Anton, Ratarska vas N.H. 63250, Rogaška Slatina.

PRODAM dnevno sobo (omara, sedežna garnitura, preproga), tudi posamezno. Simončičeva 2-Otok, stanovanje 16.

SKORAJ NOV globok otroški voziček ugodno prodam. Beškovnik, Čepova 7, telefon 22-464.

HISICO v Zabukovici pri asfaltni cesti, avtobusni postaji — vsi priključki — prodam, za 70.000. Grobelnik Anica, Prebold 36.

ZELO ugodno prodam kozolec — šest oken. Krašovec Milan, Zalec, Slandrov trg 41.

ODLICEN televizijski aparat Cajevec, 2 jogija, event. s posteljami ugodno prodam. Rudolf, Celje, Trubarjeva 24.

GARAŽNA VRATA — rabljena dvizna železna in lesena klasična ter mizarstvo skobelno mizo ugodno prodam. Strupeh, Celje, Keršnikova 1.

PRODAM navadno harmoniko — štirivrstno — novo in računski stroj množilni-ročni. Borštner Jože, Mariborska 53, Celje.

NAPRODAJ JE manjša kmetija vseh kultur oca 2 ha v Gornji vasi 6, pri Preboldu. Informacije: Gornja vas št. 88 ali Sentrupert 6 A.

ENODRUZINSKO hišo v neposredni bližini zdravilišča Laško prodam. Ulaga Justina, Laško, Debro 48.

PRODAM kuhinjske elemente ročno delo in Gorenje hladilnik, Trnovlje 171 A, Celje.

PRODAM telico — visoko brejo. Grad Terezija, Runtole 3, Škofja vas.

DALJNOGLED Hunter 8 x 30 nov prodam. Steblovnik Rudko, V parku 1, 61433 Rače.

PRODAM 140 kom. nove opeke bobrovec. Ponudbe pod »Celje«.

PRODAM skoraj novo sobno trajno-gorečo peč in spalnico. Marvin Avgust, Trnovec 24 a N. H. Sentjur.

PRODAM parcelo po m² 30 din. Nahaja se v Vikračah pri Medvodah. Vprašajte pri Bravkar Alojz, Tacen 53.

PRODAM 2 betonska okna 200 x 100 ter rabljeno strešno opeko. Zlobko, Latkova vas 8, Prebold.

UGODNO PRODAM televizor. Antlej Mara, Dobriša vas 3 a, p. Petrovče.

PRODAM dobro ohranjen šivalni stroj Bagat. Knez Dragica, Cinkarniška 6, Celje.

PRODAM navadno celulojno harmoniko — skoraj novo. Klinar Adam, Gaberno 18, Laško.

HLADILNIK HIMO z novim agregatom in grelcem ugodno prodam. Cesta na grad 29.

PRODAM ali zamenjam manjše posestvo v okolici Celja. Tudi kupim hišo in svojo prodam. Pod šifro »Kupim ali menjam«.

PRODAM 16 ha veliko posestvo s hišo in gospodarskim poslopjem v Gor. Rečici pri Laškem, ali zamenjam za manjšo stanovanjsko hišo. Vse informacije dobite pri Napret Jožetu, Gor. Rečica 155.

NOV VOZ z gumi kolesi prodam. Milica Romih, Zoisova ul. 3, Celje.

PLETILNI STROJ znamke Standard, popolnoma nov in še neuporabljivi prodam po zmerni cen. Resni kupci pišite na NT pod šifro »Okoli 2900«.

PRODAM novo raztegljivo mahagonijevo mizo 80 x 120. Ogleđ vsak dan, Cesta žalskega tabora 5, 63310 Zalec.

KUPIM

KUPIM rabljen nizki športni otroški voziček. Ponudbe pod »Voziček«.

KUPIM kozolec z dvema ali štirimi okni. Milan Ožir, Andraž 92.

KUPIM sadno stiskalnico in gramofonske plošče beneških pesmi. Hartman, Arclin 52, p. Škofja vas.

KUPIM manjše stanovanje ali 2 sobi s kuhinjo — po možnosti malo vrta v okolici Celja. Ponudbe pod šifro »Kupim«.

KUPIM parcelo v okolici Celja za gradnjo vikenda. Ponudbe na naslov: Kroflič, Na zelenici 10, 63000 Celje. Telefon 21-310 zvečer.

STANOVANJA

V CELJU ali bližnji okolici išče opremljeno ali neopremljeno sobo mirno samsko deklo. Ponudbe pod »Reden plačnika«.

LEPO OPREMLJENO, centralno ogrevano sobo s so-uporabo kopalnice na Otoku oddam solidnemu intelektualcu. Ponudbe »Dober plačnik«.

V CELJU ali okolici vzajem v najem garsonjero ali enosobno stanovanje. »Ponudbe pod »Garsonjera«.

MIRNA uslužbenka išče opremljeno sobo v Celju ali okolici Celja. Ponudbe pošljite pod »Zelo nujno«.

MLADA ZAKONCA brez otrok iščeta stanovanje ali večjo sobo in po možnosti kuhinjo. Ponudbe pod »V Celju«.

MLAJSA UPKOJENKA dobi sobo za manjšo pomoč v hiši. Plavc Franja, Ljubljanska 50, Celje.

MIREN FANT išče v Celju sobo zaradi študija. Šifra »Nujno«.

DEKLE, ki namerava nadaljevati šolanje išče v Celju ali okolici neopremljeno sobo. Ponudbe pod »September«.

OGREVANO SOBO s souporabo kopalnice oddam dvema dijakinja ali študentkama. Šifra »Nekadilke«.

NA STANOVANJE sprejem dijakinjo. Polzve se od 12. do 15. ure pri Deželak Tilčki, Slandrov trg 1, Celje.

SOBO ODDAM kmečkemu dekletu — ponudbe pošljite na NT šifra »Kmetijaa«.

NA STANOVANJE sprejem deklo za popoldansko varstvo 4-letne punčke Milica Romih, Zoisova ulica 3, Celje. Ogleđ v nedeljo.

V BLIZINI Topra oddam sobo dekletu srednjih let — eventualno dvema. Informacije Jenkova 12.

ISCEM dvo ali trisobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Pod šifro »Plačam za leto dni najemnino vnaprejš«.

RAZNO

ISCEM zidarskega obrtnika, ki bi mi napravil fine omete v pritličju ter fasado na stanovanjski hiši pri Petrovič, Lopata 20 g, Celje.

ZA DOPOLDANSKO varstvo 2-letne punčke rabim žensko. Po dogovoru nudim stanovanje. Pirnat Janko, Petrovče, N. H.

DVA VAJENCA avtomehanične stroke sprejme obrtni mojster Pavle Božič, Celje, Mariborska cesta.

DNEVNIK, podružnica Celje, Čuprijska 4 zaposli prodajalko v kiosku za prodajo časopisov, tobaka in galanterije. Nadalje raznašalko časopisov za teren Dečkova cesta.

AVTOMOTO DRUŠTVO Slander Celje prične v ponedeljek 15. sept. 1975 tečaj cestno-prometnih predpisov. Prijave sprejema Avtomoto društvo Slander, Celje, Ljubljanska 37 vsak dan do 18. ure, ob sobotah do 12. ure. Prijave sprejema tudi za inštruktorski tečaj. Vabljeni!

V CELJU iščeva gospo za dopoldansko varstvo 9-mesečne hčerkice. Cenjene ponudbe pod šifro »Dober za služek«.

POTREBUJEM garažo. Spo-ročite naslov v bife »Parka, Maistrova 2«.

CGP »DELO« podružnica Celje zaposli takoj kolporterja za prodajo časopisov, tobačnih izdelkov in galanterije za kiosk v zdravilišću Topoliščica. Delo je primerno za mlajše upokojence. Informacije dobite na Podružnici Delo, Celje, Trg V. kongresa 10 ali telefonsko 228-00.

PREVZEMEMO zidarsko tesarsko delo s svojimi orodjem in lesom. Kranj Ivan, Lupinjak 91, Hum, Sotli.

ZELIM se priučiti za avtomobilist. Informacije: Zalec Slandrov trg 14.

NUJNO iščem žensko za varstvo 8 mesecev stare otroka. Varstvo za 8 vedno dopoldan. Oglasite na naslov: Dobrovc Erj Nušičeva 14, stan. 17 II. nad., Celje.

FRIZERSKI SALON (moški tudi druga mirna obrt) jem v najem. Informacije dobite na naslov: Završna Cesta na Ostrožno 103.

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA

REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

— porabi do 40 % manj goriva
— ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek. Je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORN I ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju. kislina, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenah

Proizvajala, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENE-GA MATERIALA** širom po domovini

merx kava

izbžana za vas

DOMAČA KRONIKA

ROJSTVA

CELJE
37 dečkov in 33 deklic
SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 2 deklice

POROKE

CELJE
Poročilo se je 18 parov, med njimi: MATJAZ RAMSAK, uslužbenec, Celje in ERNA LAMPRET, uslužbenka, Sp. Breznica; SLAVKO KUMBERGER, avtoklepar, Trnovlje in MAJDA UČAKAR, administratorka, Arclin; ANTON KOMAC, rudar, Čessoča in DANIELA ZNIDER, ek. tehnik, Ostržno; ANTON SELIGO šofer, Petrovče in SONJA KROFL, krojačica, Celje; JOZEF MARCEC, delavec, Pečovnik in VERA JEZERNIK, šivilja, Gotovlje; MARJAN BORNSEK, elektrotehnik in CVETKA KRANJC, vzgojiteljica, oha iz Celja; SREČKO JAVORNIK, avtoklepar, Medlog in MARIJANCA RATAJC, trg. pomočnica, Celje ter ANTON POLAK, pečar, Lija in ZOFIJA JAKOP, zavijalka, Verpete.

LASKO
FRANC HLADIN, delavec, Svetli dol in ZLATKA ERMAN, delavka, Rečica; JOZE DERGAN, delavec, Kuretno in IRENA JURGEL, delavka, Loka pri Zidanem mostu ter FRANC LESKOVSEK, steklar, Smarje pri Jelšah in MARIJA MARTINCIC, delavka, Zagrad.

SLOVENSKE KONJICE
JOZE HRZENJAK, 21 in JOZICA LESKOVAR, 21, oboje iz Velenja; HLAŠTEC VINČENC, 21, Prevrta in MARTINA ZBICALNIK, 18, Preloge; BORIS MARGUC, 22, Draža vas in STEFANIJA SOLAR, 19, Tepanje; JOZEF KOZJAN, 24, Metlika in CVETKA SKRINJAR, 18, Križevci; KARL PALNOGA, 21, Preloge in ZDENKA RATEJ, 19, Prevrta ter PETER SOLAR, 19 in IRENA JELENKO, 20, oboje iz Konjic.

SENTJUR PRI CELJU
FRANC PUSNIK, 62, inv. upokojenec, Blatni vrh in CECILIJA GRACNER, 62, kmetovalka, Lašče; STANISLAV TRZAN, 26, varilca, Paridol in DRAGICA GAJSEK, 18, šivilja, Vodruš; FRANC SENICAR, 23, študent, Gorica pri Slivnici in DARINKA DROBNAK, 22, študent, Boletina.

ZALEC
JOZEF PAVLIC, 23, Dolič in STEFANIJA ZABUKOVNIK, 20, Dobrič in JANEZ HRIBERSEK, 19, Prebold in ANA PIŠEK, 20, Marija Reka.

SMRTI

CELJE
JANEZ FURLAND, 67, Planina pri Ljubnem; ROZALJA LESKOVSEK, 71, Celje; JOZE PECNIK, 71, Pernovo; ALOJZIJA SELIC, 63, Prebold; JOZEF ROZMAN, 69, Socka; ANTON DANIJEL, 36, Mozirje; JOZEF FIDLER, 69, Breg pri Celju; IVAN OKROZNIK, 23, Višnja vas; ANA PUKMIESTER, 74, Trnovlje pri Socki in PAVLA STROPNIK, 78, Celje.

LASKO
MARIJA SALAMON, 76, druž. upokojenka, Rečica; KAROLINA BAROVIČ, 80, upokojenka, Laško; IVAN DEZELAK, 50, delavec, Laško.

SLOVENSKE KONJICE
MARIJA KLANCNIK, 63, Skale.

SENTJUR PRI CELJU
URSULA VIDENSEK, 85, upokojenka, Brezje pri Slomu in MARIJA PLEVNİK, 80, upokojenka, Vrbuso.

ZALEC
JOZE KUNSI, 63, upokojenec, Arja vas; HENRIK BELAK, 63, soc. podpiranec, Drensko rebro in JAKOB NOVAK, 73, upokojenec, Ljubljana.

KINO

UNION:
4. 9. še ameriški barvni film »Antifaby pütle«
od 5. do 8. 9. ameriški barvni film »Serpico«
od 9. 9. dalje francoski barvni film »Urar iz Saint Paula«

METROPOL:
do 7. 9. francoski barvni film »Atentat«
do 8. 9. dalje nemški barvni film »Zivljenje v dvoje«

DOM IN LETNI KINO:
4. 9. še ob 18. in 20. uri angleški barvni film »Churchilovi leopardi«
do 7. 9. ob 16. uri ameriški barvni film »Saljivi program Petra Detlja«
od 8. do 9. 9. hongkonški barvni film »Nepremagljivi bokser«

SLG

Cetrick, 4. septembra ob 19. uri Borivoj Wudler »Perpetuum mobile« — gostovanje v Kisovcu.

PROMETNE NESREČE

PREPOZNALI SO GA PO PETH DNEH

21. avgusta zvečer se je zgodila v Arclinu pri Celju prometna nesreča, ker je pred voznika tovornjaka IVANA UZMAHA, 48, iz Velenja nenadoma strkel neznan pešec. Voznik ga je zbil na levo stran voznišča in začel mahati nasproti vozečim vozilom. Tega pa ni opazil voznik osebnega avtomobila TOMAZ GORENSEK, 23, iz Vojnika, ki je zapeljal preko ležečega pešca. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico, vendar je že med prevozom umrl. Pri zbiranju podatkov so delavci celjske uprave javne varnosti ugotovili, da gre za 37-letnega RUDOLFA USTIRJA, ki že dve leti ni živel v Kočevju, od koder je bil doma.

POKVARJENE ZAVORE

V slabo preglednem ovinku na cesti med Boštanjem in Trebnjem sta se na kratko razdaljo zagledala voznika avtobusov JERNEJ RADIČ, 37, iz Sevnice ter MIHAEL SLAK, 25, iz Krške vasi. Oba sta zavirala, ker pa je imel Slak pokvarjene zavori, ni uspel ustaviti in se je zaletel v drug avtobus, pri čemer je nastalo škode za 80.000 dinarjev. Slak je povedal, da je že pred vožnjo opozoril v podjetju AVTOPROMET GORJANCI, šigar avtobus je vozil, da zavori niso v redu, vendar so ga na vožnjo kljub temu poslali.

BREZ IZPITA

VLADIMIR ZUPANČIČ, 21, iz Leskoveca je vozil neregistriran osebni avtomobil skozi naselje Mrtvice. V blagem ovinku ga je zaradi neizkušeni in prehitre vožnje zaneslo v levo na travnik, kjer je trčil v stanovanjsko hišo. Voznik, ki je vozil brez voznškega lista, in njegov sopotnik sta se poškodovala, na avtomobilu in na hiši pa je škoda za 15.200 dinarjev.

BENCIN SE JE RAZLIL

Skozi Obrežje, to je na cesti med Zagrebom in Ljubljano, je vozil cisterno s prikolico ANTON TURK, 30, iz Kočevja. Med vožnjo je zadržal in zato zapeljal na neutrjeno bankino, nato pa na 2 m globok nasip in se prevrnil. Naloženega je imel 24.000 kg bencina, in skoraj polovica se ga je razlila, tako da so ocenili škodo na okoli 10.000 di-

narjev. Mišičniki so se ugotovili, da bi moral biti z voznikom tudi spremljevalec in da je imel premalo gasilnih aparatov.

MRTVA V SAVINJI

V soboto zvečer, 30. 8. je voznika osebnega avtomobila IVANA GOLOBA, 33, iz Tuvstega v ovinku zaneslo v levo in se je kotil po strmini proti Savinji, kjer je obstal na strelji v meter in 90 cm globoki vodi. V avtomobilu je bilo še šest sopotnikov. Voznik in pet sopotnikov se je poškodovalo, eden ima težje rane, pogrešali pa so 44-letno MARIJO STRAZAR iz Breznega. Mrtvo so našli naslednje jutro v Savinji v kraju Gračnica.

NEPREVIDEN KOLESAR

V Prelogah je z neprednostne zapeljaj na prednostno cesto kolesar, 47-letni ALOJZ LOZNIK iz Gaberka. Ko je bil na sredini ceste, je iz smeri Šostanja pripeljal z osebnim avtomobilom BORIS ULRIH, 24, iz Pesjega, ki kolesarja ni pravčasno opazil, saj je pripeljal izza nepreglednega ovinka. Prišlo je do trčenja, pri čemer je Ložnik z glavo udaril v vetrobransko steklo in običajno poškodovan po glavi in nogi na cestišču.

AVTOBUS JE PODRL TOPOL

Po parkirnem prostoru za avtobuse pri železniški postaji v Celju je vozil voznik avtobusa FERDO HUDEJ, 39, iz Tabora, iz nasprotni smeri je pripeljal neznan voznik osebnega avtomobila, ki je vozil povsem po levi strani, zato je nameraval Huđeja zavirati. Ker pa zavori niso prijele, je zavil v desno in trčil v drevo ter ga podrl. Na avtobusu je škoda za 20.000 dinarjev.

ZBIL OTROKA IN POBEGNIL

Približno 3 m pred prehodom za pešce na Rudarski cesti v Velenju je voznik kolesa na pomožni motor IVAN NOVAK, 29, iz Velenja zbil 6-letno MILENKO KOS, ki je šla pol metra od roba ceste z očetom in nameravala prečkati cesto. Kolesar je po nesreči odpeljal in so ga našli doma, deklico pa so poškodovano odpeljali v bolnišnico.

10% popust

za vse tipe TV sprejemnikov ISKRA

TEHNIKA, ELEKTRO, RADIO, VELEBLAGOVNICA

in PRODAJALNE v PREBOLDU in ŠOŠTANJU

8% popust

pri nakupu ZAMRZOVALNIH SKRINJ LTH

TEHNIKA, ELEKTRO, ŽELEZNINAR, VELEBLAGOVNICA

v Celju in PRODAJALNE v Žalcu, Preboldu in Šoštanju

POPUST VELJA DO 30. SEPTEMBRA

TEHNOMERCATOR
TOZD MALOPRODAJA

40-LETNI OKOSTNJAK

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Takoj ko v Clevelandu zapelješ čez reko Kojahoga v Down Town (center) stoji na levi strani stara hiša umazanega pročelja, razbitih šip, ki pa jo še vedno krasi napis HOTEL. Takšnih zapuščenih hiš je v Združenih državah na tisoče, porušijo pa jih šele tedaj, ko nekdo ugotovi, da se izplača vložiti v tisto zemljišče nekaj denarja. Sicer pa zunanji videz mesta ni važen. No, v omenjeni se je pred nekaj meseci zgodilo tole. Otroci so se igrali z žogo, ki je zletela skozi razbito okno. Splezali so po napoli polomljenih požarnih stopnicah v zapuščeno sobo in odkrili dva zavoja. V vsakem je bilo pol človeškega okostja. Policija je v preiskavi

60. Le nadstropje niže je ženska srednjih let strastno planila v objem ljubimcu.

Okna so v takšnih hišah odprta, ker imajo klimatsko hlajenje predvsem nove zgradbe. Vsi javni objekti in seveda tudi večina novih zasebnih stanovanjskih hiš.

Če preidem na te, je potrebno takoj povedati, da so te mične hišice v tihih in mirnih ulicah v pretežni meri iz lesa. Če neje je. Poleg tega pa ni tako važna zunanost ampak notranja oprema. In ta je pri tistih, ki imajo denar in si to pač lahko privoščijo sijajna. Sijajna za oko, ponekod pa tudi zelo neukusna, saj so številni Amerikanci prav obolnili na tisto, za kar pravimo pri nas, da je kič. Poleg tega pa so zelo veseli, če pri razkazovanju hiše polkažeš navdušenje in najdeš visoko leteče pohvalne besede.

Bil sem v večjih hišah, med največjimi pa je bila »stavbica« dr. Ileršiča, našega rojaka, ki zna nekaj besed slovensko. V soboto bi moral k njemu na party, zaradi poškodbe pa sem ga spoznal že v ponedeljek. Bil je lastnik kombinacije bolnišnice z domom za starčke. Sam se s športnim avtomobilom pripelje predvsem na »kontrolno«, dela pa medicinska ekipa. V zelo lepem predelu Clevelanda si je postavil čudovito

Tipična ameriška »hišica« v zelenem predmestju — vsa iz lesa, obvezno stopnišče in nekaj stebrov. Zadaž običajno vrt, vendar nikdar zelenjavni.

hišo, ki velja med brati od 150 do 180.000 dolarjev.

V garaži počivata »cestna sladja« in mali jaguar. Vrata, ki vodijo v dnevno sobo iz lepo urejenega parka so zaščiteni z mrežo proti komarjem. Na party (tipični ameriški do-

mači zabavo — o sistemu in pomenu takšnih zabav v enem prihodnjih nadaljevanj) se nas je v dnevi sobi zbralo nič manj kot petdeset ljudi. Ob pristrnem vabilu na zabavo je bilo povedano tudi, da lahko vzamemo s sabo kopalke. In res, nekaj stopničk iz dnevne sobe nas popelje v »drugi« dele sobe, kjer se modro blešči bazen v obliki ledvice s skakalno desko, skozi steklene stene pa toplo si je sonce. V njem se je okopalo tudi že nekaj obledenih gostov, vendar ne tisti večer, čeprav je bilo viskija dovolj.

Gostitelj najprej razkaže hišo, ki je sicer pravi dvorec. Obilica prostorov, vsakdo ima svojo sobo, svoje stranišče in svojo kopalnico. Nekateri prostori imajo super moderno opremo, drugi so urejeni s starinskim pohištvo. V kuhinji preseneti električni štedilnik, ki je takšen kot navadna lakirana miza. Le nekaj komaj opaznih temnih riti daje toploto loncu s posebnim dnom.

Piše MILAN SENIČAR

ugotovila, da gre za okostje človeka umrlega pred 40 leti. Ko so ugotovili, kdo je bil okostnjak, so odkrili tudi to, da njegova žena še vedno živi v drugem predelu mesta. Starica je v preiskavi povedala, da je mož pred 40 leti padel po stopnicah. Ustrašila se je, da bi jo obtožili umora ter prikrila možovo smrt. Ko je iz njega naredila dve polovici, ga je zamotala in »shranila«. Pozneje se je

Dražji tip hiše — med drevjem v tihih in mirnih ulicah, zadaj navadno dve ali tri garaže. Glede na žive barve čisti občutek hiše iz pravilice (žal posnetek ni v barvah).

odselila. Pogrešal ga ni nihče.

Temno opečnatih, umazanih hiš, ki jim dajejo požarne stopnice še grozlivejši videz je ogromno predvsem v zanikrnih predmestjih. Tu živijo ljudje z najnižjimi dohodki. V New Yorku sem imel pred oknom hotela na drugi strani ulice prav takšno hišo. Potem, ko so se ceste popolnoma izpraznile in je strahotno soparo motilo le zavijanje policijskih siren ter ko so preko pločnikov omahovali drogiranec in redke prijateljice noči, so se začele prižigati luči oken sosednje hiše. V petem nadstropju je popolnoma nag stavec pri odgrnjeni zavesi mirno žvečil sendvič in si pripravljaj pija-

Hiš, ki s požarnimi stopnicami vzbujajo grozljiv videz predvsem zaradi neurejenega zunanjskega videza je na tisoče v vsemestih.

Najboljši spomenik so si brigadirji na Kozjanskem postavili s svojim delom, ki so ga opravili v letošnji akciji. Tole pa je zgolj simbolika njihovega dela in življenja. Kdor se bo peljal skozi Šentvid pri Planini, bo vedel, kdo je bil tu doma v letošnjih poletnih mesecih.

Foto: D. MEDVED

Ta ponedeljek je bilo na celjskem aerodromu v Levcu precej živahno. Tu so namreč opravljali pogoje za zlato značko s tremi diamanti trije padalci iz Lesca, vsi člani reprezentance za evropsko prvenstvo v Portorožu. Ta pogoj za zlato značko z diamanti, ki je obenem najvišje priznanje, ki ga lahko padalec doseže, so opravljali ravno v Celju, zaradi tega, ker na letališču v Lescah nimajo ustreznega aviona za skoke z višine 5000 m. Tako so z avionom celjskega aerokluba poleteli trije padalci in sicer MAKS HUMAN, BRANKO HRAST in DRAGO BUNCIG. Leteli so pod spretnim vodstvom celjskega pilota PETRA KARNERJA. Vreme jim je bilo naklonjeno, tako da so skoke uspešno izvedli. Na evropskem prvenstvu v Portorožu jim želimo čimveč uspešnih skokov.

NADA PETROVEC, Foto: D. MEDVED